Úřední věstník L 244

Evropské unie

Svazek 57

České vydání **Právní předpisy** 19. srpna 2014

Obsah

II *Nelegislativní akty*

NAŘÍZENÍ

★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 893/2014 ze dne 14. srpna 2014, kterým se zakazují rybolovné činnosti pro pasti zaregistrované v Itálii, Portugalsku a Španělsku, jimiž se loví tuňák obecný v Atlantském oceánu východně od 45° západní délky a ve Středozemním moři** 1

★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 894/2014 ze dne 14. srpna 2014, kterým se zakazují rybolovné činnosti pro plavidla lovící košelkovými nevody plující pod vlajkou Chorvatska, Francie, Itálie, Malty a Španělska nebo zaregistrovaná v uvedených zemích, která loví tuňáka obecného v Atlantském oceánu východně od 45° západní délky a ve Středozemním moři** 3

★ **Nařízení Komise (EU) č. 895/2014 ze dne 14. srpna 2014, kterým se mění příloha XIV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek** [1] 6

★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 896/2014 ze dne 18. srpna 2014, kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) č. 793/2013, kterým se stanoví opatření ve vztahu k Faerským ostrovům, jež mají zajistit zachování populace atlantsko-skandinávského sledě obecného** 10

★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 897/2014 ze dne 18. srpna 2014 kterým se stanoví zvláštní ustanovení pro provádění programů přeshraniční spolupráce financovaných podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 232/2014, kterým se zřizuje evropský nástroj sousedství** 12

★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 898/2014 ze dne 18. srpna 2014 o zrušení konečného antidumpingového cla na dovoz práškového aktivního uhlí pocházejícího z Čínské lidové republiky na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009** 55

Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 899/2014 ze dne 18. srpna 2014 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny 57

[1] Text s významem pro EHP

CS

Akty, jejichž název není vytištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vytištěny tučně a předchází jim hvězdička.

ROZHODNUTÍ

2014/532/EU:

★ **Rozhodnutí Komise ze dne 23. listopadu 2011 o státní podpoře C 28/10, kterou poskytlo Portugalsko v rámci režimu pojištění krátkodobých vývozních úvěrů** *(oznámeno pod číslem C(2011) 7756)* [1] 59

[1] Text s významem pro EHP

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 893/2014

ze dne 14. srpna 2014,

kterým se zakazují rybolovné činnosti pro pasti zaregistrované v Itálii, Portugalsku a Španělsku, jimiž se loví tuňák obecný v Atlantském oceánu východně od 45° západní délky a ve Středozemním moři

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 ze dne 20. listopadu 2009 o zavedení kontrolního režimu Společenství k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky ([1]), a zejména na čl. 36 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení Rady (EU) č. 43/2014 ze dne 20. ledna 2014, kterým se pro rok 2014 stanoví rybolovná práva ve vodách Unie a rybolovná práva, jimiž disponují plavidla Unie v některých vodách mimo Unii, pro některé rybí populace a skupiny rybích populací ([2]), stanoví množství tuňáka obecného, které může být v roce 2014 odloveno rybářskými plavidly a pastmi Evropské unie v Atlantském oceánu východně od 45° západní délky a ve Středozemním moři.

(2) Nařízení Rady (ES) č. 302/2009 ze dne 6. dubna 2009 o víceletém plánu obnovy populace tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozemním moři, o změně nařízení (ES) č. 43/2009 a o zrušení nařízení (ES) č. 1559/2007 ([3]) požaduje, aby členské státy sdělily Komisi jednotlivé kvóty přidělené jejich plavidlům o délce přesahující 24 m. V případě plavidel provádějících odlov, jejichž délka nepřesahuje 24 metrů, a v případě pastí je třeba, aby členské státy informovaly Komisi alespoň o kvótě přidělené organizacím producentů nebo skupinám plavidel, která loví s podobným lovným zařízením.

(3) Cílem společné rybářské politiky je zajistit dlouhodobou životaschopnost odvětví rybolovu udržitelným využíváním živých vodních zdrojů na základě preventivního přístupu.

(4) Pokud Komise na základě informací poskytnutých členskými státy a dalších informací, které má k dispozici, zjistí, že rybolovná práva pro Evropskou unii, členský stát nebo skupinu členských států jsou považována za vyčerpaná pro jedno nebo více lovných zařízení či loďstev, v souladu s čl. 36 odst. 2 nařízení (ES) č. 1224/2009 o tom vyrozumí dotčené členské státy a zakáže rybolovné činnosti pro příslušnou oblast, lovné zařízení, populaci, skupinu populací nebo loďstvo, kterých se dotyčné rybolovné činnosti týkají.

(5) Podle informací, jež má Komise k dispozici, byla rybolovná práva pro tuňáka obecného v Atlantském oceánu východně od 45° západní délky a ve Středozemním moři přidělená pro pasti zaregistrované v Itálii, Portugalsku a Španělsku vyčerpána.

(6) Dne 7. července informovala Itálie Komisi o skutečnosti, že ode dne 29. června 2014 (od 15:00 hod.) uložila zákaz rybolovné činnosti pro své tři pasti, do nichž se v roce 2014 lovil tuňák obecný.

([1]) Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 24, 28.1.2014, s. 1.
([3]) Úř. věst. L 96, 15.4.2009, s. 1.

(7) Dne 16. července informovalo Portugalsko Komisi o skutečnosti, že ode dne 15. července 2014 (od 0:00 hod.) uložilo zákaz rybolovné činnosti pro své tři pasti, do nichž se v roce 2014 lovil tuňák obecný.

(8) Dne 10., 18. a 20. června informovalo Španělsko Komisi, že uložilo zákaz rybolovné činnosti pro své čtyři pasti, do nichž se v roce 2014 lovil tuňák obecný, a to pro dvě pasti s účinkem ode dne 10. června, pro jednu past s účinkem ode dne 19. června a pro zbývající past s účinkem ode dne 20. června, což vedlo k zákazu všech rybolovných činností ode dne 20. června 2014 (od 0:00 hod.).

(9) Aniž jsou dotčena výše uvedená opatření Itálie, Portugalska a Španělska, je třeba, aby Komise potvrdila zákaz rybolovu tuňáka obecného v Atlantském oceánu východně od 45° západní délky a ve Středozemním moři do pastí zaregistrovaných v Itálii s účinkem od 15:00 hod. dne 29. června, do pastí zaregistrovaných v Portugalsku s účinkem od 0:00 hod. dne 15. července a do pastí zaregistrovaných ve Španělsku nejpozději s účinkem od 0:00 hod. dne 20. června 2014,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Rybolov tuňáka obecného v Atlantském oceánu východně od 45° západní délky a ve Středozemním moři do pastí zaregistrovaných v Itálii se zakazuje od 15:00 hod. dne 29. června 2014.

Tuňák obecný odlovený těmito pastmi nesmí být od uvedeného dne uchováván na plavidle, umísťován do klecí pro účely výkrmu nebo chovu, překládán, přesunován, loven nebo vykládán.

Článek 2

Rybolov tuňáka obecného v Atlantském oceánu východně od 45° západní délky a ve Středozemním moři do pastí zaregistrovaných v Portugalsku se zakazuje od 0:00 hod. dne 15. července 2014.

Tuňák obecný odlovený těmito pastmi nesmí být od uvedeného dne uchováván na plavidle, umísťován do klecí pro účely výkrmu nebo chovu, překládán, přesunován, loven nebo vykládán.

Článek 3

Rybolov tuňáka obecného v Atlantském oceánu východně od 45° západní délky a ve Středozemním moři do pastí zaregistrovaných ve Španělsku se zakazuje nejpozději od 0:00 hod. dne 20. června 2014.

Tuňák obecný odlovený těmito pastmi nesmí být od uvedeného dne uchováván na plavidle, umísťován do klecí pro účely výkrmu nebo chovu, překládán, přesunován, loven nebo vykládán.

Článek 4

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 14. srpna 2014.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Michel BARNIER
místopředseda

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 894/2014

ze dne 14. srpna 2014,

kterým se zakazují rybolovné činnosti pro plavidla lovící košelkovými nevody plující pod vlajkou Chorvatska, Francie, Itálie, Malty a Španělska nebo zaregistrovaná v uvedených zemích, která loví tuňáka obecného v Atlantském oceánu východně od 45° západní délky a ve Středozemním moři

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 ze dne 20. listopadu 2009 o zavedení kontrolního režimu Společenství k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky ([1]), a zejména na čl. 36 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení Rady (EU) č. 43/2014 ze dne 20. ledna 2014, kterým se pro rok 2014 stanoví rybolovná práva ve vodách Unie a rybolovná práva, jimiž disponují plavidla Unie v některých vodách mimo Unii, pro některé rybí populace a skupiny rybích populací ([2]), stanoví množství tuňáka obecného, které může být v roce 2014 odloveno rybářskými plavidly a pastmi Evropské unie v Atlantském oceánu východně od 45° západní délky a ve Středozemním moři.

(2) Nařízení Rady (ES) č. 302/2009 ze dne 6. dubna 2009 o víceletém plánu obnovy populace tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozemním moři, o změně nařízení (ES) č. 43/2009 a o zrušení nařízení (ES) č. 1559/2007 ([3]) požaduje, aby členské státy sdělily Komisi jednotlivé kvóty přidělené jejich plavidlům o délce přesahující 24 m. V případě plavidel provádějících odlov, jejichž délka nepřesahuje 24 metrů, a v případě pastí je třeba, aby členské státy informovaly Komisi alespoň o kvótě přidělené organizacím producentů nebo skupinám plavidel, která loví s podobným lovným zařízením.

(3) Cílem společné rybářské politiky je zajistit dlouhodobou životaschopnost odvětví rybolovu udržitelným využíváním živých vodních zdrojů na základě preventivního přístupu.

(4) Pokud Komise na základě informací poskytnutých členskými státy a dalších informací, které má k dispozici, zjistí, že rybolovná práva pro Evropskou unii, členský stát nebo skupinu členských států jsou považována za vyčerpaná pro jedno nebo více lovných zařízení či loďstev, v souladu s čl. 36 odst. 2 nařízení (ES) č. 1224/2009 o tom vyrozumí dotčené členské státy a zakáže rybolovné činnosti pro příslušnou oblast, lovné zařízení, populaci, skupinu populací nebo loďstvo, kterých se dotyčné rybolovné činnosti týkají.

(5) Podle informací, jež má Komise k dispozici, byla rybolovná práva pro tuňáka obecného v Atlantském oceánu východně od 45° západní délky a ve Středozemním moři přidělená plavidlům lovícím košelkovými nevody plujícím pod vlajkou Chorvatska, Francie, Itálie, Malty a Španělska nebo zaregistrovaným v uvedených zemích vyčerpána.

(6) Dne 24. června informovalo Chorvatsko Komisi o skutečnosti, že ode dne 24. června 2014 (od 24:00 hod.) uvalilo zákaz rybolovných činností na svých osm plavidel lovících košelkovými nevody, která v roce 2014 působí v rybolovu tuňáka obecného.

(7) Ve dnech 28. května a 9. a 12. června informovala Francie Komisi o skutečnosti, že uvalila na svých sedmnáct plavidel lovících košelkovými nevody, která v roce 2014 působí v rybolovu tuňáka obecného, zákaz rybolovných činností s účinkem ode dne 28. května pro 11 plavidel, ode dne 9. června pro 2 plavidla a ode dne 12. června pro 4 plavidla, což vedlo k zákazu veškerých činností ode dne 12. června 2014 (od 9:04 hod.).

(8) Ve dnech 1., 2., 9. a 13. června informovala Itálie Komisi o skutečnosti, že uvalila na svých 12 plavidel lovících košelkovými nevody, která v roce 2014 působí v rybolovu tuňáka obecného, zákaz rybolovných činností s účinkem ode dne 1. června pro 3 plavidla, ode dne 2. června pro 4 plavidla, ode dne 8. června pro 4 plavidla a ode dne 13. června pro zbývající plavidla, což vedlo k zákazu veškerých činností ode dne 13. června 2014 (od 23:02 hod.).

([1]) Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 24, 28.1.2014, s. 1.
([3]) Úř. věst. L 96, 15.4.2009, s. 1.

(9) Dne 12. června informovala Malta Komisi o skutečnosti, že ode dne 10. června 2014 (od 14:39 hod.) uvalila na své plavidlo lovící košelkovými nevody, které v roce 2014 působí v rybolovu tuňáka obecného, zákaz rybolovných činností.

(10) Dne 28. května informovalo Španělsko Komisi o skutečnosti, že ode dne 28. května 2014 (od 0:00 hod.) uvalilo na svých šest plavidel lovících košelkovými nevody, která v roce 2014 působí v rybolovu tuňáka obecného, zákaz rybolovných činností.

(11) Aniž jsou dotčena výše uvedená opatření Chorvatska, Francie, Itálie, Malty a Španělska, je třeba, aby Komise potvrdila zákaz rybolovu tuňáka obecného v Atlantském oceánu východně od 45° západní délky a ve Středozemním moři plavidly lovícími košelkovými nevody plujícími pod vlajkou dotyčných členských států EU nebo zaregistrovanými v těchto státech s účinkem nejpozději od 24:00 hod. dne 24. června 2014 pro Chorvatsko, s účinkem nejpozději od 9:04 hod. dne 12. června 2014 pro Francii, s účinkem nejpozději od 23:02 hod. dne 13. června 2014 pro Itálii, od 14:39 hod. dne 10. června 2014 pro Maltu a od 0:00 hod. dne 28. května 2014 pro Španělsko,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Rybolov tuňáka obecného v Atlantském oceánu východně od 45° západní délky a ve Středozemním moři plavidly lovícími košelkovými nevody plujícími pod vlajkou Chorvatska nebo zaregistrovanými v Chorvatsku se zakazuje od 24:00 hod. dne 24. června 2014.

Tuňák obecný odlovený těmito plavidly nesmí být od uvedeného dne uchováván na plavidle, umísťován do klecí pro účely výkrmu nebo chovu, překládán, přesunován nebo vykládán.

Článek 2

Rybolov tuňáka obecného v Atlantském oceánu východně od 45° západní délky a ve Středozemním moři plavidly lovícími košelkovými nevody plujícími pod vlajkou Francie či zaregistrovanými ve Francii se zakazuje nejpozději od 9:04 hod. dne 12. června 2014.

Tuňák obecný odlovený těmito plavidly nesmí být od uvedeného dne uchováván na plavidle, umísťován do klecí pro účely výkrmu nebo chovu, překládán, přesunován nebo vykládán.

Článek 3

Rybolov tuňáka obecného v Atlantském oceánu východně od 45° západní délky a ve Středozemním moři plavidly lovícími košelkovými nevody plujícími pod vlajkou Itálie či zaregistrovanými v Itálii se zakazuje nejpozději od 23:02 hod. dne 13. června 2014.

Tuňák obecný odlovený těmito plavidly nesmí být od uvedeného dne uchováván na plavidle, umísťován do klecí pro účely výkrmu nebo chovu, překládán, přesunován nebo vykládán.

Článek 4

Rybolov tuňáka obecného v Atlantském oceánu východně od 45° západní délky a ve Středozemním moři plavidly lovícími košelkovými nevody plujícími pod vlajkou Malty nebo zaregistrovanými na Maltě se zakazuje od 14:39 hod. dne 10. června 2014.

Tuňák obecný odlovený těmito plavidly nesmí být od uvedeného dne uchováván na plavidle, umísťován do klecí pro účely výkrmu nebo chovu, překládán, přesunován nebo vykládán.

Článek 5

Rybolov tuňáka obecného v Atlantském oceánu východně od 45° západní délky a ve Středozemním moři plavidly lovícími košelkovými nevody plujícími pod vlajkou Španělska nebo zaregistrovanými ve Španělsku se zakazuje od 0:00 hod. dne 28. května 2014.

Tuňák obecný odlovený těmito plavidly nesmí být od uvedeného dne uchováván na plavidle, umísťován do klecí pro účely výkrmu nebo chovu, překládán, přesunován nebo vykládán.

Článek 6

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 14. srpna 2014.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Michel BARNIER
místopředseda

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 895/2014

ze dne 14. srpna 2014,

kterým se mění příloha XIV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES [1], a zejména na články 58 a 131 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Formaldehyd, oligomerní reakční produkty s anilinem (technický MDA), splňuje kritéria pro klasifikaci jako karcinogenní látka (kategorie 1B) podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 [2], a splňuje proto kritéria pro zahrnutí do přílohy XIV nařízení (ES) č. 1907/2006 stanovená v čl. 57 písm. a) uvedeného nařízení.

(2) Kyselina arseničná splňuje kritéria pro klasifikaci jako karcinogenní látka (kategorie 1 A) podle nařízení (ES) č. 1272/2008, a splňuje proto kritéria pro zahrnutí do přílohy XIV nařízení (ES) č. 1907/2006 stanovená v čl. 57 písm. a) uvedeného nařízení.

(3) Bis(2-methoxyethyl)ether (diglym) splňuje kritéria pro klasifikaci jako látka toxická pro reprodukci (kategorie 1B) podle nařízení (ES) č. 1272/2008, a splňuje proto kritéria pro zahrnutí do přílohy XIV nařízení (ES) č. 1907/2006 stanovená v čl. 57 písm. c) uvedeného nařízení.

(4) 1,2-dichlorethan (EDC) splňuje kritéria pro klasifikaci jako karcinogenní látka (kategorie 1B) podle nařízení (ES) č. 1272/2008, a splňuje proto kritéria pro zahrnutí do přílohy XIV nařízení (ES) č. 1907/2006 stanovená v čl. 57 písm. a) uvedeného nařízení.

(5) 2,2′-dichlor-4,4′-methylendianilin (MOCA) splňuje kritéria pro klasifikaci jako karcinogenní látka (kategorie 1B) podle nařízení (ES) č. 1272/2008, a splňuje proto kritéria pro zahrnutí do přílohy XIV nařízení (ES) č. 1907/2006 stanovená v čl. 57 písm. a) uvedeného nařízení.

(6) Chroman chromitý splňuje kritéria pro klasifikaci jako karcinogenní látka (kategorie 1B) podle nařízení (ES) č. 1272/2008, a splňuje proto kritéria pro zahrnutí do přílohy XIV nařízení (ES) č. 1907/2006 stanovená v čl. 57 písm. a) uvedeného nařízení.

(7) Chroman strontnatý splňuje kritéria pro klasifikaci jako karcinogenní látka (kategorie 1B) podle nařízení (ES) č. 1272/2008, a splňuje proto kritéria pro zahrnutí do přílohy XIV nařízení (ES) č. 1907/2006 stanovená v čl. 57 písm. a) uvedeného nařízení.

(8) Chroman draselno-zinečnatý splňuje kritéria pro klasifikaci jako karcinogenní látka (kategorie 1 A) podle nařízení (ES) č. 1272/2008, a splňuje proto kritéria pro zahrnutí do přílohy XIV nařízení (ES) č. 1907/2006 stanovená v čl. 57 písm. a) uvedeného nařízení.

(9) Oktahydroxid-chroman pentazinečnatý splňuje kritéria pro klasifikaci jako karcinogenní látka (kategorie 1 A) podle nařízení (ES) č. 1272/2008, a splňuje proto kritéria pro zahrnutí do přílohy XIV nařízení (ES) č. 1907/2006 stanovená v čl. 57 písm. a) uvedeného nařízení.

---

[1] Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1.

[2] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí (Úř. věst. L 353, 31.12.2008, s. 1).

(10) Uvedené látky byly identifikovány a zahrnuty do seznamu látek v souladu s článkem 59 nařízení (ES) č. 1907/2006. Dále mají být podle doporučení Evropské agentury pro chemické látky (dále jen „agentura“) vydaného dne 17. ledna 2013 ([1]) v souladu s článkem 58 nařízení (ES) č. 1907/2006 přednostně zahrnuty do přílohy XIV uvedeného nařízení. Zmíněné látky je proto vhodné zařadit do uvedené přílohy.

(11) N,N-dimethylacetamid (DMAC) splňuje kritéria pro klasifikaci jako látka toxická pro reprodukci (kategorie 1B) podle nařízení (ES) č. 1272/2008, a splňuje proto kritéria pro zahrnutí do přílohy XIV nařízení (ES) č. 1907/2006 stanovená v čl. 57 písm. c) uvedeného nařízení. Byl rovněž identifikován a zahrnut do seznamu látek v souladu s článkem 59 nařízení (ES) č. 1907/2006 a má být podle doporučení agentury ze dne 17. ledna 2013 v souladu s článkem 58 nařízení (ES) č. 1907/2006 přednostně zahrnut do přílohy XIV uvedeného nařízení. DMAC má podobné vnitřní vlastnosti jako N-methyl-2-pyrrolidon (NMP) a obě tyto látky lze považovat za potenciální alternativy u některých jejich hlavních použití. Chemická látka NMP je v současnosti předmětem řízení o omezení v souladu s článkem 69 nařízení (ES) č. 1907/2006. Vzhledem k podobnostem těchto dvou látek, a sice jak v jejich vnitřních vlastnostech, tak v průmyslovém použití, a s cílem zaručit soudržný regulační přístup považuje Komise za vhodné odložit rozhodnutí o zařazení látky DMAC do přílohy XIV.

(12) Nejzazší data podání žádosti a data zániku uvedená v čl. 58 odst. 1 písm. c) bodech i) a ii) nařízení (ES) č. 1907/2006 je vhodné stanovit v příloze XIV uvedeného nařízení.

(13) V doporučení agentury ze dne 17. ledna 2013 byla určena data uvedená v čl. 58 odst. 1 písm. c) bodě ii) nařízení (ES) č. 1907/2006, do kterých musí být žádosti doručeny, pokud žadatel chce i nadále látku používat nebo ji uvádět na trh pro určitá použití, a sice v případě každé z látek uvedených v příloze tohoto nařízení. Zmíněná data byla určena na základě odhadované doby potřebné pro vypracování žádosti o povolení s přihlédnutím k dostupným informacím o jednotlivých látkách a k informacím obdrženým v průběhu veřejné konzultace uskutečněné v souladu s čl. 58 odst. 4 nařízení (ES) č. 1907/2006. Rovněž byla zohledněna schopnost agentury zpracovat žádosti ve lhůtě stanovené v nařízení (ES) č. 1907/2006, jak je stanoveno v čl. 58 odst. 3 uvedeného nařízení.

(14) Pokud jde o látky chroman chromitý, chroman strontnatý, chroman draselno-zinečnatý a oktahydroxid-chroman pentazinečnatý, které jsou všechny sloučeninami chromu (VI), navrhla agentura stanovit nejzazší datum podání žádosti na 24 měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost. Komise se však domnívá, že nejzazší datum podání žádosti by mělo být stanoveno na 35 měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost, aby byl zachován přístup použitý pro sedm sloučenin chromu VI, které jsou již uvedeny v položkách 16 až 22 přílohy XIV nařízení (ES) č. 1907/2006.

(15) Pro každou z látek uvedených v příloze tohoto nařízení by mělo být datum uvedené v čl. 58 odst. 1 písm. c) bodě i) nařízení (ES) č. 1907/2006 stanoveno na 18 měsíců po datu uvedeném v čl. 58 odst. 1 písm. c) bodě ii) zmíněného nařízení.

(16) Ustanovení čl. 58 odst. 1 písm. e) ve spojení s čl. 58 odst. 2 nařízení (ES) č. 1907/2006 stanoví možnost osvobození použití nebo kategorií použití v těch případech, kdy zvláštní právní předpisy Unie stanoví minimální požadavky týkající se ochrany lidského zdraví nebo životního prostředí, jež zajistí náležité kontrolování rizika. Podle informací, které jsou v současné době k dispozici, není vhodné stanovit osvobození na základě uvedených ustanovení.

(17) Na základě informací, které jsou v současné době k dispozici, není vhodné stanovit výjimky pro výzkum a vývoj zaměřený na výrobky a postupy.

(18) Na základě informací, které jsou v současné době k dispozici, není vhodné stanovit období přezkumu pro určitá použití.

(19) Nařízení (ES) č. 1907/2006 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

(20) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle článku 133 nařízení (ES) č. 1907/2006,

([1]) http://echa.europa.eu/documents/10162/13640/4th_a_xiv_recommendation_17jan2013_en.pdf

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha XIV nařízení (ES) č. 1907/2006 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 14. srpna 2014.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda

PŘÍLOHA

V tabulce v příloze XIV nařízení (ES) č. 1907/2006 se doplňují tyto položky:

Položka č.	Látka	Vnitřní vlastnost(i) uvedené v článku 57	Přechodná ustanovení		Osvobozené (kategorie) použití	Období přezkumu
			Nejzazší datum podání žádosti (*)	Datum zániku (**)		
„23.	formaldehyd, oligomerní reakční produkty s anilinem (technický MDA) Číslo ES: 500-036-1 Číslo CAS: 25214-70-4	Karcinogenní (kategorie 1B)	22. února 2016	22. srpna 2017	—	—
24.	kyselina arseničná Číslo ES: 231-901-9 Číslo CAS: 7778-39-4	Karcinogenní (kategorie 1 A)	22. února 2016	22. srpna 2017	—	—
25.	bis(2-methoxyethyl)ether (diglym) Číslo ES: 203-924-4 Číslo CAS: 111-96-6	Toxický pro reprodukci (kategorie 1B)	22. února 2016	22. srpna 2017	—	—
26.	1,2-dichlorethan (EDC) Číslo ES: 203-458-1 Číslo CAS: 107-06-2	Karcinogenní (kategorie 1B)	22. května 2016	22. listopadu 2017	—	—
27.	2,2′-dichlor-4,4′-methylendianilin (MOCA) Číslo ES: 202-918-9 Číslo CAS: 101-14-4	Karcinogenní (kategorie 1B)	22. května 2016	22. listopadu 2017	—	—
28.	chroman chromitý Číslo ES: 246-356-2 Číslo CAS: 24613-89-6	Karcinogenní (kategorie 1B)	22. července 2017	22. ledna 2019	—	—
29.	chroman strontnatý Číslo ES: 232-142-6 Číslo CAS: 2.6.7789	Karcinogenní (kategorie 1B)	22. července 2017	22. ledna 2019	—	—
30.	chroman draselno-zinečnatý Číslo ES: 234-329-8 Číslo CAS: 11103-86-9	Karcinogenní (kategorie 1 A)	22. července 2017	22. ledna 2019	—	—
31.	oktahydroxid-chroman pentazinečnatý Číslo ES: 256-418-0 Číslo CAS: 49663-84-5	Karcinogenní (kategorie 1 A)	22. července 2017	22. ledna 2019	—	—“

(*) Datum uvedené v čl. 58 odst. 1 písm. c) bodě ii) nařízení (ES) č. 1907/2006.
(**) Datum uvedené v čl. 58 odst. 1 písm. c) bodě i) nařízení (ES) č. 1907/2006.

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 896/2014

ze dne 18. srpna 2014,

kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) č. 793/2013, kterým se stanoví opatření ve vztahu k Faerským ostrovům, jež mají zajistit zachování populace atlantsko-skandinávského sledě obecného

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1026/2012 ze dne 25. října 2012 o některých opatřeních za účelem zachování populací ryb ve vztahu k zemím, které umožňují neudržitelný rybolov ([1]), a zejména na článek 7 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 793/2013 ze dne 20. srpna 2013, kterým se stanoví opatření ve vztahu k Faerským ostrovům, jež mají zajistit zachování populace atlantsko-skandinávského sledě obecného ([2]), označuje Faerské ostrovy za zemi umožňující neudržitelný rybolov a na základě nařízení (EU) č. 1026/2012 stanoví určitá opatření pro rybolov populací atlantsko-skandinávského sledě obecného a jeho přidružených druhů.

(2) Článek 7 nařízení (EU) č. 1026/2012 stanoví, že tato opatření pozbývají použitelnosti, jakmile země umožňující neudržitelný rybolov přijme nezávisle nebo v rámci konzultací vhodná nápravná opatření k zachování a řízení populace společného zájmu, která nesnižují účinek opatření přijatých Unií.

(3) Podle oznámení ministra Faerských ostrovů pro rybolov ze dne 12. června 2014 přijaly Faerské ostrovy pro rok 2014 omezení odlovu představující 40 000 tun sledě obecného, což je v absolutním i relativním vyjádření hodnota podstatně nižší, než v případě omezení odlovu představujícího 105 230 tun, jež bylo přijato pro rok 2013. Tím by se pro rok 2014 o 4,4 % zvýšily celkové přípustné odlovy navržené ostatními pobřežními státy v rámci stávajícího dlouhodobého plánu řízení.

(4) Podle nejnovějších vědeckých poznatků by odhadovaný účinek tohoto zvýšení odlovů v roce 2014 na biomasu sledě obecného do začátku roku 2015 byl pouze 0,4 %, což je hodnota, kterou lze považovat z hlediska zachování populace za nevýznamnou.

(5) Nápravné opatření přijaté Faerskými ostrovy ve spojení s podíly společně přijatými ostatními pobřežními státy, tj. Ruskou federací, Norskem, Islandem a Unií, nebude tedy narušovat úsilí o její zachování dohodnuté mezi EU a ostatními pobřežními státy.

(6) V důsledku toho opatření přijatá Komisí na základě prováděcího nařízení (EU) č. 793/2013 by v souladu s čl. 7 odst. 1 nařízení (ES) č. 1026/2012 měla pozbýt použitelnosti. Prováděcí nařízení (EU) č. 793/2013 by proto mělo být zrušeno.

(7) Jelikož se nepožaduje další používání těchto opatření, mělo by toto nařízení vstoupit v platnost prvním dnem po vyhlášení.

(8) Uvedenými ustanoveními nejsou dotčeny budoucí kvóty stanovené Faerskými ostrovy nebo nadcházející konzultace pobřežních států o společném řízení populací atlantsko-skandinávského sledě obecného.

(9) Výbor pro rybolov a akvakulturu nezaujal žádné stanovisko,

([1]) Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 34.
([2]) Úř. věst. L 223, 21.8.2013, s. 1.

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Prováděcí nařízení (EU) č. 793/2013 se zrušuje.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. srpna 2014.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 897/2014

ze dne 18. srpna 2014

kterým se stanoví zvláštní ustanovení pro provádění programů přeshraniční spolupráce financovaných podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 232/2014, kterým se zřizuje evropský nástroj sousedství

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 291 této smlouvy,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 232/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se zřizuje evropský nástroj sousedství ([1]), a zejména na článek 12 uvedeného nařízení,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 236/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se stanoví společná pravidla a postupy pro provádění nástrojů Unie pro financování vnější činnosti ([2]), a zejména na čl. 6 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Jedna ze složek nařízení (EU) č. 232/2014 zahrnuje spolupráci mezi jedním či více členskými státy Evropské unie na jedné straně a jednou či více partnerskými zeměmi stanovenými v příloze I uvedeného nařízení a/nebo Ruskou federací na straně druhé, která probíhá podél sdílené části vnější hranice Unie s cílem posílit přeshraniční spolupráci.

(2) Nařízení (EU) č. 236/2014 stanoví pravidla pro provádění pomoci, která jsou společná pro všechny nástroje pro vnější činnost.

(3) Nařízení (EU) č. 232/2014 stanoví, že se přijmou prováděcí pravidla obsahující specifická ustanovení o provádění programů přeshraniční spolupráce. Tato pravidla mají zahrnovat mimo jiné ustanovení týkající se míry a způsobů spolufinancování; obsahu, přípravy, změn a uzavírání společných operačních programů; úlohy a funkce struktur programu, včetně jejich postavení, účinné identifikace, odpovědnosti a povinností, popisu systémů řízení a kontroly a podmínek upravujících technické a finanční řízení podpory Unie; postupů pro zpětné získávání prostředků ve všech zúčastněných zemích; monitorování a hodnocení; propagačních a informačních činností; sdíleného a nepřímého řízení.

(4) Programový dokument podle čl. 9 odst. 1 nařízení (EU) č. 232/2014 stanoví strategické cíle, které má přeshraniční spolupráce sledovat, a tematické cíle a očekávané orientační výsledky této spolupráce a obsahuje seznam společných operačních programů, které mají být zavedeny.

(5) Přeshraniční spolupráce by se měla provádět prostřednictvím víceletých společných operačních programů, které se týkají spolupráce na jedné či více hranicích a zahrnují víceleté priority, které jsou zaměřeny na jednotný soubor tematických cílů a mohou být prováděny za podpory Unie.

(6) Je nezbytné vypracovat prováděcí pravidla, která stanoví podrobná ustanovení pro provádění programů přeshraniční spolupráce financovaných podle nařízení (EU) č. 232/2014, a ponechat při tom zúčastněným zemím určitou míru flexibility, co se týče podrobných ujednání ohledně organizace a provádění konkrétních programů, s přihlédnutím ke zvláštním charakteristikám každého programu. Podle této zásady a v souladu s tímto nařízením by zúčastněné země měly společně předložit Komisi návrhy společných operačních programů k přijetí v souladu s čl. 10 odst. 4 nařízení (EU) č. 232/2014.

(7) S ohledem na skutečnost, že všechny zúčastněné země mají být zapojeny do rozhodovacích struktur programu, zatímco úkoly spojené s prováděním jsou obvykle svěřovány řídícímu orgánu se sídlem v členském státě, jsou zapotřebí pravidla upravující organizační strukturu vztahující se na funkce řídícího orgánu a rozdělení funkcí mezi orgány, které jsou součástí programových struktur, jakož i v rámci těchto orgánů.

([1]) Úř. věst. L 77, 15.3.2014, s. 27.
([2]) Úř. věst. L 77, 15.3.2014, s. 95.

(8) Na základě poučení z programového období 2007–2013 neponese Komise automaticky konečnou odpovědnost za zpětné získávání prostředků v partnerských zemích. Součástí prováděcích pravidel jsou proto nová ustanovení, která dávají zúčastněným zemím větší odpovědnost v oblasti řízení, kontroly a auditu. Programy budou muset na základě těchto pravidel vymezit své vlastní systémy řízení a kontroly. Partnerské země budou muset řídícím orgánům při provádění programů pomáhat tím, že zřídí vnitrostátní orgány, kontrolní kontaktní místa a skupiny auditorů.

(9) V souladu s čl. 10 odst. 8 nařízení (EU) č. 232/2014 se v případě potřeby podepíší dohody mezi zúčastněnými zeměmi a řídícím orgánem s cílem vymezit ustanovení, která nejsou součástí dohod o financování podepsaných s partnerskými zeměmi nebo s Ruskou federací.

(10) Na základě poučení z programového období 2007–2013 nebudou postupy a pravidla udělování grantů vypracované Komisí pro vnější činnost nadále povinné. Za předpokladu, že budou splněny určité podmínky stanovené v tomto nařízení, by mělo být umožněno uplatňovat v programech postupy vypracované zúčastněnými zeměmi.

(11) V souladu s čl. 7 odst. 7 nařízení (EU) č. 232/2014 lze financování podle uvedeného nařízení sloučit s financováním, na které se vztahují jiná příslušná nařízení Unie. To umožní převést finanční prostředky z nařízení (EU) č. 232/2014 na programy financované podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1299/2013 ([1]). Stejné pravidlo existuje v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 231/2014 ([2]) pro převod finančních prostředků do nařízení (EU) č. 232/2014 tak, aby pokrývaly účast příjemců podle druhého uvedeného nařízení v programech přeshraniční spolupráce, na něž se vztahuje toto nařízení. Tato nová pravidla zjednoduší řídící postupy pro účast těchto zemí v uvedených programech.

(12) Vzhledem k tomu, že se programy obvykle provádějí prostřednictvím sdíleného řízení, měly by být systémy řízení a kontroly v souladu s pravidly Unie, zejména s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ([3]) a nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 ([4]) a rovněž s nařízením Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ([5]). Komise by měla zajistit, aby finanční prostředky Unie byly při provádění programů využívány v souladu s platnými pravidly.

(13) Tato opatření jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného nařízením (EU) č. 232/2014.

(14) Aby bylo možné včasné plánování a provádění programů, mělo by toto nařízení vstoupit v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

ČÁST PRVNÍ

PŘEDMĚT A DEFINICE

Článek 1

Předmět

Tímto nařízením se vymezují podrobná ustanovení pro provádění programů přeshraniční spolupráce, jak je stanoveno v článku 12 nařízení (EU) č. 232/2014 a v čl. 6 odst. 2 nařízení (EU) č. 236/2014.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1299/2013 ze dne 17. prosince 2013 o zvláštních ustanoveních týkajících se podpory z Evropského fondu pro regionální rozvoj pro cíl Evropská územní spolupráce (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 259).

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 231/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se zřizuje nástroj předvstupní pomoci (NPP II) (Úř. věst. L 77, 15.3.2014, s. 11).

([3]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

([4]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 ze dne 29. října 2012 o prováděcích pravidlech k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie (Úř. věst. L 362, 31.12.2012, s. 1).

([5]) Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, 23.12.1995, s. 1).

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

a) „programem“ společný operační program ve smyslu článku 10 nařízení (EU) č. 232/2014;

b) „zúčastněnými zeměmi“ všechny členské státy, partnerské země v rámci přeshraniční spolupráce a kterákoli země Evropského hospodářského prostoru, která se účastní některého programu;

c) „programovým dokumentem“ dokument, který zmiňuje čl. 9 odst. 1 nařízení (EU) č. 232/2014 a který stanoví strategické cíle, seznam programů, orientační víceletý příděl pro tyto programy a zeměpisnou způsobilost programů;

d) „programovou oblastí“ hlavní regiony, přilehlé regiony, významná společenská, hospodářská či kulturní střediska zmíněná v čl. 8 odst. 3 nařízení (EU) č. 232/2014 a územní jednotky uvedené v čl. 8 odst. 4 nařízení (EU) č. 232/2014;

e) „hlavními regiony“ územní jednotky uvedené v čl. 8 odst. 1 nařízení (EU) č. 232/2014 a hraniční oblasti v zeměpisných jednotkách nástroje předvstupní pomoci a v zemích Evropského hospodářského prostoru vymezených v programovém dokumentu;

f) „přilehlými regiony“ územní jednotky uvedené v čl. 8 odst. 2 nařízení (EU) č. 232/2014 a zeměpisné jednotky přilehající k hlavním regionům v zeměpisných jednotkách nástroje předvstupní pomoci a v zemích Evropského hospodářského prostoru;

g) „společným monitorovacím výborem“ společný výbor, který odpovídá za monitorování provádění programu;

h) „řídícím orgánem“ orgán nebo subjekt určený zúčastněnými zeměmi, který odpovídá za řízení programu;

i) „národním orgánem“ subjekt určený každou ze zúčastněných zemí, který nese konečnou odpovědnost za podporu řídícího orgánu při provádění programu na vlastním území;

j) „společným technickým sekretariátem“ subjekt zřízený zúčastněnými zeměmi na podporu programových orgánů;

k) „finančními nástroji“ opatření Unie pro finanční podporu poskytovaná na doplňkovém základě za účelem plnění jednoho nebo více konkrétních politických cílů Unie. Tyto nástroje mohou mít formu kapitálových či kvazikapitálových investic, půjček nebo záruk anebo jiných nástrojů pro sdílení rizik a v patřičných případech mohou být kombinovány s granty;

l) „partnerskými zeměmi přeshraniční spolupráce“ země a území uvedená v příloze I nařízení (EU) č. 232/2014, Ruská federace a příjemci uvedení v příloze I nařízení (EU) č. 231/2014 v případě spolufinancování podle nařízení (EU) č. 231/2014;

m) „nesrovnalostmi“ jakékoli porušení finanční dohody, smlouvy nebo platného právního předpisu, které je výsledkem určitého jednání nebo opomenutí hospodářského subjektu zapojeného do provádění programu a které poškozuje nebo by mohlo poškodit rozpočet Unie tím, že by v jeho důsledku byl na vrub rozpočtu Unie účtován neoprávněný výdaj;

n) „příspěvkem Unie“ část způsobilých výdajů programu nebo projektu, která je financována Unií;

o) „smlouvou“ jakákoli smlouva o veřejné zakázce nebo grantová smlouva uzavřená v rámci programu;

p) „velkými infrastrukturními projekty“ projekty sestávající ze souboru prací, činností nebo služeb, které mají plnit nedělitelnou přesně danou funkci, která sleduje jasně stanovené cíle společného zájmu pro účely provádění investic, jež mají přeshraniční dopad a přínos, a pro něž je z rozpočtu vyčleněna částka nejméně 2,5 milionu EUR na získání infrastruktury;

q) „zprostředkujícím subjektem“ jakýkoli veřejný nebo soukromý subjekt, za jehož činnost odpovídá řídící orgán nebo který z pověření tohoto orgánu plní povinnosti vůči příjemcům provádějícím projekty;

r) „dodavatelem“ fyzická nebo právnická osoba, s níž byla uzavřena smlouva o veřejné zakázce;

s) „příjemcem“ fyzická nebo právnická osoba, s níž byla uzavřena grantová smlouva;

t) „účetním obdobím“ období od 1. července do 30. června, s výjimkou prvního účetního období, které je obdobím od data zahájení způsobilosti výdajů do 30. června 2015. Konečným účetním obdobím je období od 1. července 2023 do 30. září 2024. V případě nepřímého řízení mezinárodní organizací podle článku 80 je účetním obdobím rozpočtový rok;

u) „rozpočtovým rokem“ období od 1. ledna a do 31. prosince.

ČÁST DRUHÁ

OBECNÁ USTANOVENÍ

HLAVA I

OBECNÝ RÁMEC PRO PROVÁDĚNÍ

KAPITOLA 1

Programy

Článek 3

Příprava

Každý program je připravován na základě společné dohody všech zúčastněných zemí v souladu s nařízením (EU) č. 232/2014, programovým dokumentem a tímto nařízením.

Článek 4

Obsah

Každý program obsahuje zejména tyto údaje:

1. Úvod: stručný popis přípravných kroků programu včetně informací o konzultacích a krocích, které byly podniknuty za účelem zapojení zúčastněných zemí a dalších zainteresovaných stran do přípravy programu.

2. Popis programové oblasti:

   a) hlavní regiony: seznam způsobilých územních jednotek tak, jak jsou uvedeny v programovém dokumentu, případně jakákoli rozšíření podle čl. 8 odst. 4 nařízení (EU) č. 232/2014 a v souladu s požadavky stanovenými v programovém dokumentu;

   b) v relevantních případech přilehlé regiony: seznam přilehlých regionů, zdůvodnění jejich zařazení v souladu s požadavky stanovenými v programovém dokumentu a podmínky pro jejich účast v programu, o nichž rozhodly zúčastněné země;

   c) v relevantních případech významná společenská, hospodářská či kulturní střediska podle čl. 8 odst. 3 nařízení (EU) č. 232/2014: seznam určených středisek podle priority, zdůvodnění jejich zařazení v souladu s požadavky stanovenými v programovém dokumentu a podmínky pro jejich účast v programu, o nichž rozhodly zúčastněné země;

   d) mapa programové oblasti s uvedením názvu každé územní jednotky, v relevantních případech s rozlišením územních jednotek zmíněných v písmenech a), b) a c);

   e) v relevantních případech se v programu kromě popisu programové oblasti uvede úmysl využít čl. 10 odst. 5 nařízení (EU) č. 232/2014 za podmínek stanovených v programovém dokumentu.

3. Strategie programu:

a) popis strategie programu včetně volby tematických cílů a odpovídajících priorit v souladu s ustanoveními programového dokumentu;

b) odůvodnění zvolené strategie na základě:

— analýzy společensko-hospodářské situace a stavu životního prostředí v dané programové oblasti, pokud jde o silné a slabé stránky, a střednědobých potřeb vyplývajících z této analýzy,

— popisu poznatků získaných z předchozích zkušeností z přeshraničních programů,

— informací o soudržnosti s dalšími programy financovanými Unií v dotčených zemích a regionech, získaných prostřednictvím širších konzultací se zainteresovanými stranami, společně s analýzou soudržnosti s národními a regionálními strategiemi a politikami,

— analýzy rizik a opatření k jejich zmírnění;

c) popis objektivně ověřitelných ukazatelů, zejména:

— očekávaných výsledků u každé priority a příslušných ukazatelů výsledků společně se základní hodnotou a s cílovou hodnotou,

— ukazatelů výstupů u každé priority, včetně kvantifikované cílové hodnoty, které by měly přispět k výsledkům;

d) popis způsobů, jak v náležitých případech začlenit následující průřezové otázky: demokracii a lidská práva, udržitelnost životního prostředí, rovnost žen a mužů a HIV/AIDS.

4. Struktury a určení příslušných orgánů a řídících orgánů:

a) složení společného monitorovacího výboru a jeho úkoly;

b) řídící orgán a postup jeho jmenování;

c) národní orgány všech zúčastněných zemí, zejména orgán v každé zúčastněné zemi zmíněný v článcích 20 a 31, a v relevantních případech potřeby jiné podpůrné struktury než ty, které jsou uvedeny v písmenech e) a f);

d) postup zřízení společného technického sekretariátu a v relevantních případech postup zřízení jeho poboček a stanovení jeho úkolů;

e) auditní orgán a členové skupiny auditorů;

f) orgán nebo orgány určené jako kontrolní kontaktní místa ve všech zúčastněných zemích a jejich úkoly podle článku 32.

5. Provádění programu:

a) souhrnný popis systémů řízení a kontroly podle článku 30;

b) časový rámec pro provádění programu;

c) popis postupů pro výběr projektů podle článku 30;

d) popis povahy podpory podle jednotlivých priorit v souladu s článkem 38, včetně seznamu projektů, které mají být vybrány postupem přímého zadání, nebo příspěvků na finanční nástroje. Obsahuje rovněž orientační harmonogram výběru projektů, které mají být financovány podle článku 41;

e) popis plánovaného využití technické pomoci a použitelné postupy zadávání zakázek;

f) popis systémů monitorování a hodnocení společně s orientačním plánem monitorování a hodnocení pro celou dobu trvání programu;

g) komunikační strategie pro celé programové období a orientační informační a komunikační plán pro první rok;

h) informace o plnění regulačních požadavků stanovených ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ([1]);

i) orientační finanční plán obsahující dvě tabulky (bez rozdělení podle zúčastněných zemí):

— tabulku předpokládaných ročních finančních prostředků na závazky a platby na podporu Unie pro každý tematický cíl a na technickou pomoc. Prostředky na první rok zahrnují náklady na přípravné kroky podle článku 16,

— tabulku uvádějící předběžnou výši finančních prostředků na pomoc Unie a spolufinancování na celé programové období pro každý tematický cíl a technickou pomoc.

j) pravidla pro způsobilost výdajů podle článků 48 a 49;

k) rozdělení závazků mezi zúčastněné země v souladu s článkem 74;

l) pravidla převádění, používání a monitorování spolufinancování;

m) popis systémů informačních technologií pro podávání zpráv a výměnu počítačově zpracovaných údajů mezi řídícím orgánem a Komisí;

n) jazyk (jazyky) zvolený (zvolené) pro program podle článku 7.

Článek 5

Přijetí

1. Zúčastněné země do jednoho roku po schválení programového dokumentu společně Komisi předloží návrh programu obsahující všechny prvky uvedené v článku 4. Před předložením programu Komisi zúčastněné země písemně potvrdí svůj souhlas s jeho obsahem.

2. Komise zkontroluje, zda program obsahuje všechny prvky uvedené v článku 4. Komise posoudí soulad programu s nařízením (EU) č. 232/2014, s programovým dokumentem, s tímto nařízením a s jakýmikoli dalšími příslušnými právními předpisy Unie. V tomto posouzení se zaměří především na:

b) kvalitu analýzy, její konzistentnost s navrhovanými prioritami a s dalšími programy financovanými Unií;

c) správnost finančního plánu;

d) soulad se směrnicí 2001/42/ES.

3. Komise do tří měsíců ode dne předložení programu vznese připomínky a vyžádá si nezbytné změny. Zúčastněné země předloží veškeré nezbytné informace do dvou měsíců od žádosti Komise. Za předpokladu, že byly řádně zohledněny všechny připomínky Komise, schválí Komise program do šesti měsíců od jeho předložení. Komise může v závislosti na povaze požadovaných změn tyto lhůty prodloužit.

4. Každý program se přijímá rozhodnutím Komise na celou dobu jeho trvání podle čl. 10 odst. 4 nařízení (EU) č. 232/2014.

Článek 6

Úpravy a revize

1. Úpravy programu, které nemají významný vliv na povahu a cíle programu, nejsou považovány za podstatné. Konkrétně:

a) kumulativní změny až do výše 20 % příspěvku Unie původně přiděleného na každý tematický cíl nebo technickou pomoc nebo změny podle odstavce 2, včetně přesunu mezi tematickými cíli nebo přesunu z technické pomoci na tematické cíle;

b) kumulativní změny až do výše 20 % příspěvku Unie původně přiděleného na každý tematický cíl nebo změny podle odstavce 2, včetně přesunu z tematických cílů na technickou pomoc.

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí (Úř. věst. L 197, 21.7.2001, s. 30).

Změny finančního plánu programu uvedené v písmeni a) může provádět přímo řídící orgán s předchozím souhlasem společného monitorovacího výboru. Řídící orgán informuje Komisi o každé takové změně, a to nejpozději v následující výroční zprávě, a poskytne Komisi veškeré nezbytné dodatečné informace.

V případě změn finančního plánu programu uvedených v písmeni b) požádá řídící orgán o předchozí souhlas jak společný monitorovací výbor, tak Komisi.

2. Na základě odůvodněné žádosti společného monitorovacího výboru nebo z podnětu Komise po konzultaci se společným monitorovacím výborem mohou být programy změněny v důsledku:

a) revize programového dokumentu;

b) významných společensko-hospodářských změn nebo podstatných změn v programové oblasti;

c) obtíží při provádění;

d) změn ve finančním plánu nad rámec flexibility podle odstavce 1 nebo jakýchkoli změn, které podstatně ovlivňují povahu a cíle programu;

e) auditů, monitorování a hodnocení.

3. Žádosti o revizi programů musí být řádně odůvodněny a musí odrážet očekávaný dopad změn na program.

4. Komise posoudí informace předložené podle odstavců 2 a 3. Má-li Komise připomínky, poskytne řídící orgán Komisi veškeré nezbytné dodatečné informace. Za předpokladu, že byly řádně zohledněny všechny připomínky Komise, schválí Komise žádost o revizi do pěti měsíců od jejího předložení.

5. Veškeré revize programu v případech uvedených v odstavci 2 a v čl. 66 odst. 5 se přijímají rozhodnutím Komise a mohou vyžadovat změnu finančních dohod uvedených v článcích 8 a 9.

Článek 7

Používání jazyků

1. Každý program používá jako svůj pracovní jazyk jeden nebo více úředních jazyků Unie. Zúčastněné země se navíc mohou rozhodnout používat jako pracovní i jiné jazyky, které nejsou úředními jazyky Unie. Volba pracovního jazyka/pracovních jazyků se popíše v programu v souladu s článkem 4.

2. Aby byla zohledněna partnerská povaha programů, mohou příjemci předkládat řídícímu orgánu dokumenty týkající se jejich projektu ve svém národním jazyce za předpokladu, že je tato možnost výslovně uvedena v programu a že společný monitorovací výbor zajistí prostřednictvím řídícího orgánu potřebné tlumočení a překlady.

3. Náklady na tlumočení a překlady ze všech zvolených jazyků programu se hradí buď z rozpočtu na technickou pomoc na úrovni programu, nebo z rozpočtu každého jednotlivého projektu na úrovni projektu.

KAPITOLA 2

Dohody o financování

Článek 8

Dohody o financování s partnerskými zeměmi přeshraniční spolupráce

1. Komise uzavře dohody o financování s každou partnerskou zemí přeshraniční spolupráce. Dohody o financování mohou podepsat rovněž ostatní zúčastněné země a řídící orgán nebo země, v níž má řídící orgán sídlo.

2. Dohody o financování se podepíší nejpozději do konce roku, který následuje po roce, v němž Komise přijala rozhodnutí o schválení programu. Pokud je však do programu zapojena více než jedna partnerská země přeshraniční spolupráce, podepíší všechny strany alespoň jednu dohodu o financování ještě před tímto datem. Ostatní partnerské země přeshraniční spolupráce mohou podepsat své příslušné dohody o financování později. Vnější složka programu s danou partnerskou zemí přeshraniční spolupráce nemůže být zahájena, dokud nevstoupí v platnost dohoda o financování s touto zemí. Je-li program spolufinancován podle nařízení (EU) č. 231/2014 a účastní-li se více než jedna partnerská země přeshraniční spolupráce, podepíší všechny strany alespoň jednu dohodu o financování s jednou zúčastněnou partnerskou zemí uvedenou v příloze I nařízení (EU) č. 232/2014 nebo s Ruskou federací, a to nejpozději do konce roku, který následuje po roce, v němž Komise přijala rozhodnutí o schválení programu.

Článek 9

Dohody o financování s partnerskými zeměmi přeshraniční spolupráce, které poskytují spolufinancování

1. Je-li spolufinancování partnerské země přeshraniční spolupráce převedeno na řídící orgán, dohodu o financování podle článku 8 podepíší rovněž ostatní zúčastněné členské státy a partnerské země přeshraniční spolupráce a řídící orgán nebo země, v níž má řídící orgán sídlo.

2. Uvedená dohoda o financování obsahuje ustanovení týkající se spolufinancování partnerské země přeshraniční spolupráce, jako například:

a) částku;

b) zamýšlené použití a podmínky použití, včetně podmínek pro žádosti;

c) způsoby plateb;

d) finanční řízení;

e) vedení záznamů;

f) povinností předkládání zpráv;

g) ověřování a kontroly;

h) nesrovnalosti a zpětné získávání prostředků.

KAPITOLA 3

Jiné dohody nebo memoranda o porozumění

Článek 10

Obsah

Řídící orgán může se zúčastněnými zeměmi uzavřít memoranda o porozumění nebo jakoukoli jinou dohodu, která nastiňuje ustanovení programu, zejména vnitrostátní spolufinancování, konkrétní finanční odpovědnost, audity a zpětné získávání prostředků.

Obsah těchto memorand o porozumění nebo jakékoli jiné dohody musí být v souladu s ustanoveními uvedenými v tomto nařízení a v dohodě (dohodách) o financování.

KAPITOLA 4

Provádění

Článek 11

Způsoby provádění

Programy se obvykle provádějí v rámci sdíleného řízení s členskými státy podle článku 59 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012. Zúčastněné země mohou navrhnout provádění v rámci nepřímého řízení partnerskou zemí přeshraniční spolupráce nebo mezinárodní organizací podle článku 60 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

Programy prováděné v rámci nepřímého řízení se řídí částí třetí tohoto nařízení.

HLAVA II

SPOLUFINANCOVÁNÍ

Článek 12

Míra spolufinancování

1. Spolufinancování musí dosahovat výše alespoň 10 % příspěvku Unie.

2. Je-li to možné, spolufinancování se rozloží rovnoměrně na celou dobu trvání programu tak, aby bylo zajištěno dosažení minimálního cíle ve výši 10 % do konce programu.

3. Pomoc poskytnutá v rámci programu musí být v souladu s platnými pravidly Unie pro státní podporu ve smyslu článku 107 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Článek 13

Zdroje spolufinancování

1. Spolufinancování musí pocházet z jiných zdrojů než z Unie.

2. V rámci každého programu si zúčastněné země mohou určit zdroj, výši a rozdělení spolufinancování.

3. Pokud se partnerská země přeshraniční spolupráce zaváže, že své spolufinancování převede na řídící orgán, jsou ujednání týkající se poskytování spolufinancování, jeho využívání a jeho monitorování stanovena v dohodě o financování podle článku 9 a v patřičných případech v dohodách podle článku 10.

4. Ve všech ostatních případech mohou být ujednání týkající se spolufinancování stanovena v dohodách podle článku 10.

Článek 14

Příspěvky ve formě věcného plnění příspěvky

1. Každé bezplatné poskytnutí nefinančních zdrojů třetí stranou se považuje za věcný příspěvek na úrovni programu nebo projektu. Náklady na pracovníky přidělené na projekt nebo program se za věcný příspěvek nepovažují, ale jsou-li hrazeny příjemci nebo zúčastněnými zeměmi, mohou být považovány za součást minimálního desetiprocentního spolufinancování podle článku 12.

2. Příspěvky ve formě věcného plnění nejsou způsobilými náklady a nemohou být považovány za součást minimálního desetiprocentního spolufinancování podle článku 12.

HLAVA III

OBDOBÍ PROVÁDĚNÍ

Článek 15

Období provádění

Období provádění každého programu začíná nejdříve dnem přijetí programu Komisí a končí nejpozději dne 31. prosince 2024.

Článek 16

Zahajovací fáze programu

1. Při sdíleném řízení je program v zúčastněných členských státech zahájen po přijetí oznámení podle čl. 25 odst. 4, jímž Komise informuje, že nemá v úmyslu vyžadovat dokumenty zmíněné v tomto článku nebo že nemá žádné připomínky. Zúčastněné země mohou již před tím zahájit přípravné kroky, které jsou nutné pro vybudování systémů řízení a kontroly. Související náklady jsou způsobilé podle článku 36.

2. Při nepřímém řízení podle článků 80 a 82 je program v zúčastněných členských státech zahájen poté, co vstoupí v platnost příslušná dohoda, jíž provádění rozpočtu svěřuje mezinárodní organizaci nebo partnerské zemi přeshraniční spolupráce.

3. Kromě toho mohou být provedeny i následující přípravné kroky potřebné k zahájení programu:

a) zřízení řídícího orgánu a v relevantních případech společného technického sekretariátu;

b) první zasedání společného monitorovacího výboru s účastí zástupců partnerských zemí přeshraniční spolupráce, které ještě nepodepsaly dohodu o financování nebo v nichž dohoda o financování dosud nevstoupila v platnost;

c) příprava a zahájení výběru projektu nebo postupů zadávání veřejné zakázky s doložkou o pozastavení v souvislosti se vstupem dohod o financování v platnost.

4. Dokud příslušné dohody o financování nevstoupí v platnost, mohou být s příslušnou partnerskou zemí přeshraniční spolupráce zahájeny pouze přípravné kroky uvedené v odstavcích 1 a 3.

Článek 17

Přerušení programu

1. Pokud žádná z partnerských zemí přeshraniční spolupráce nepodepíše příslušnou dohodu o financování do dne uvedeného v čl. 8 odst. 2, program je přerušen.

Již vyčleněné roční splátky Evropského fondu pro regionální rozvoj zůstanou po celou dobu svého obvyklého trvání k dispozici, ale mohou být použity pouze na činnosti, které probíhají výhradně v dotčených členských státech a na něž byla uzavřena dohoda dříve, než Komise vydala rozhodnutí o přerušení. Řídící orgán předloží Komisi do tří měsíců po ukončení dohod konečnou zprávu a Komise postupuje v souladu s odstavci 2 a 3.

2. Nemůže-li být program prováděn v důsledku problémů vyplývajících ze vztahů mezi zúčastněnými zeměmi a v jiných řádně odůvodněných případech, může Komise na žádost společného monitorovacího výboru nebo z vlastního podnětu vydat po konzultaci se společným monitorovacím výborem rozhodnutí o přerušení programu.

3. Dojde-li k přerušení programu, předloží řídící orgán konečnou zprávu do šesti měsíců po rozhodnutí Komise. Po vypořádání předchozích předběžných plateb Komise vyplatí konečný zůstatek, nebo v patřičných případech vydá příkaz k zpětnému získání prostředků. Komise rovněž zruší zůstatek závazků.

Alternativně může být rozhodnuto o snížení částky přidělené do rozpočtu programu v souladu s čl. 6 odst. 2 písm. c).

4. V případech uvedených v odstavcích 1 a 2 se podpora z Evropského fondu pro regionální rozvoj odpovídající dosud nevyčleněným ročním splátkám či ročním splátkám zcela nebo částečně vyčleněným a zrušeným v rámci stejného rozpočtového roku, které dosud nebyly přiděleny na jiný program ze stejné kategorie programů vnější spolupráce, přidělí na programy vnitřní přeshraniční spolupráce podle článku 4 nařízení (EU) č. 1299/2013.

Podpora podle nařízení (EU) č. 232/2014 odpovídající dosud nevyčleněným ročním splátkám či ročním splátkám zcela nebo částečně vyčleněným a zrušeným v rámci stejného rozpočtového roku se použije na financování jiných programů nebo projektů způsobilých podle nařízení (EU) č. 232/2014.

Článek 18

Projekty

1. Smlouvy na velké infrastrukturní projekty vybrané přímým zadáním musí být podepsány a příspěvky na finanční nástroje poskytnuty do 30. června 2019.

2. Všechny ostatní smlouvy musí být podepsány do 31. prosince 2021.

3. Všechny činnosti v rámci projektu financované z programu musí být ukončeny nejpozději 31. prosince 2022.

Článek 19

Ukončení programu

1. V období od 1. ledna 2023 do 30. září 2024 mohou být prováděny pouze činnosti související s ukončením programu.

2. Program je považován za ukončený, pokud:

a) všechny smlouvy uzavřené v rámci programu byly ukončeny;

b) konečný zůstatek byl vyplacen nebo nahrazen;

c) Komise zrušila zbývající prostředky.

3. Musí-li být konečná částka programu nebo projektů upravena na základě kontrol či auditů provedených po datu ukončení, není ukončením programu dotčeno právo Komise provádět v pozdější fázi finanční opravy vůči řídícímu orgánu nebo příjemcům.

HLAVA IV

PROGRAMOVÉ STRUKTURY

Článek 20

Jmenování řídících a dalších subjektů

1. Zúčastněné země zvolí jako řídící orgán vnitrostátní, regionální či místní veřejnoprávní subjekt nebo orgán nebo soukromoprávní subjekt pověřený výkonem veřejné služby. Tentýž řídící orgán může být určen pro více programů.

2. Zúčastněné země určí národní, regionální či místní veřejnoprávní subjekt nebo orgán, jenž je nezávislý na řídícím orgánu, jako jediný auditní orgán. Auditní orgán musí sídlit v členském státě, v němž se nachází sídlo řídícího orgánu. Tentýž auditní orgán může být určen pro více programů.

3. Pro provádění určitých úkolů řídícího orgánu na jeho odpovědnost může být určen jeden nebo více zprostředkujících subjektů. Příslušná ujednání mezi řídícím orgánem a zprostředkujícími subjekty se oficiálně písemně zaznamenají. Zprostředkující subjekt zaručí svou solventnost a způsobilost v příslušné oblasti, jakož i způsobilost v oblasti správy a finančního řízení.

4. Zúčastněné země stanoví v systémech řízení a kontroly, a v relevantních případech v dohodách o financování uvedených v článcích 8 a 9 a/nebo v dohodách zmíněných v článku 10, pravidla, jimiž se řídí jejich vztahy s řídícím orgánem a s auditním orgánem, vztahy mezi těmito orgány a vztahy mezi těmito orgány a Komisí.

5. Členský stát, v němž má sídlo řídící orgán, může z vlastního podnětu určit koordinační subjekt, jehož úkolem je úzce spolupracovat s Komisí, informovat ji, koordinovat činnosti dalších příslušných určených subjektů a podporovat harmonizované uplatňování použitelných právních předpisů.

6. Každá zúčastněná země určí:

a) národní subjekt na podporu řídícího orgánu při řízení programu v souladu se zásadou řádného finančního řízení;

b) kontrolní kontaktní místo na podporu řídícího orgánu při kontrole povinností vyplývajících z programu;

c) zástupce do skupiny auditorů zmíněné v čl. 28 odst. 2;

d) zástupce do společného monitorovacího výboru podle článku 21.

KAPITOLA 1

Společný monitorovací výbor

Článek 21

Společný monitorovací výbor

Do tří měsíců ode dne přijetí programu Komisí zřídí zúčastněné země společný monitorovací výbor.

Článek 22

Složení společného monitorovacího výboru

1. Společný monitorovací výbor se skládá z jednoho nebo více zástupců jmenovaných každou zúčastněnou zemí. Zástupci jsou jmenováni na základě funkce, nikoli na osobním základě. Další osoby mohou být společným monitorovacím výborem jmenovány jako pozorovatelé.

2. Je-li to možné a vhodné, zajistí zúčastněné země odpovídající účast všech dotčených aktérů, zejména místních zainteresovaných subjektů, včetně organizací občanské společnosti a místních orgánů, aby byla zajištěna jejich účast na provádění programu.

3. Komise je zapojena do činnosti společného monitorovacího výboru jako pozorovatel. Společně se zástupci zúčastněných zemí je zvána na každé zasedání společného monitorovacího výboru. Komise se může rozhodnout, zda se celého zasedání společného monitorovacího výboru nebo jeho části zúčastní, anebo nezúčastní.

4. Společnému monitorovacímu výboru předsedá v souladu s ustanoveními jednacího řádu jeden z jeho členů, zástupce řídícího orgánu nebo jiná osoba.

5. Jako tajemník společného monitorovacího výboru je jmenován zástupce řídícího orgánu, společného technického sekretariátu nebo zprostředkujícího subjektu podle čl. 20 odst. 3.

Článek 23

Fungování

1. Společný monitorovací výbor vypracuje a jednomyslně přijme svůj jednací řád.

2. Společný monitorovací výbor usiluje o přijímání rozhodnutí na základě konsenzu. O některých rozhodnutích může v souladu se svým jednacím řádem hlasovat, zejména o těch, která se týkají konečného výběru projektů a částek přidělených jako granty na tyto projekty.

3. Všechny zúčastněné země mají stejná hlasovací práva bez ohledu na počet zástupců, které jmenovaly.

4. Tajemník, Komise ani žádný jiný pozorovatel nemá hlasovací právo.

5. Předseda společného monitorovacího výboru plní funkci moderátora a vede jednání. Je-li předsedou zástupce zúčastněné země, má hlasovací právo.

6. Společný monitorovací výbor zasedá nejméně jednou ročně. Zasedání svolává předseda na žádost řídícího orgánu nebo na základě řádně odůvodněné žádosti kterékoli zúčastněné země či Komise. V souladu se svým jednacím řádem může přijímat rozhodnutí i písemným postupem z podnětu svého předsedy, řídícího orgánu nebo kterékoli zúčastněné země.

7. Po každém zasedání společného monitorovacího výboru je vypracován zápis, který podepíše předseda a tajemník. Kopii tohoto zápisu obdrží zástupci zúčastněných zemí, Komise a všichni ostatní pozorovatelé.

Článek 24

Funkce společného monitorovacího výboru

1. Společný monitorovací výbor sleduje provádění programu a jeho pokrok při plnění jeho priorit a používá k tomu objektivně ověřitelné ukazatele a související cílové hodnoty stanovené v programu. Společný monitorovací výbor zkoumá všechny otázky, které mají vliv na provádění programu.

2. Společný monitorovací výbor může vydávat doporučení pro řídící orgán, která se týkají provádění programu a jeho hodnocení. Kroky, které jsou prováděny na základě jeho doporučení, následně monitoruje.

3. Společný monitorovací výbor zejména:

a) schvaluje pracovní program a finanční plán řídícího orgánu, včetně plánovaného využití technické pomoci;

b) sleduje, jak řídící orgán provádí pracovní program a finanční plán;

c) schvaluje kritéria pro výběr projektů, které mají být financovány z programu;

d) odpovídá za hodnocení a výběr projektů, jež mají být financovány z programu;

e) schvaluje veškeré návrhy na revizi programu;

f) přezkoumává veškeré zprávy předkládané řídícím orgánem a v případě potřeby přijímá příslušná opatření;

g) přezkoumává všechny sporné případy, na které ho upozorní řídící orgán;

h) přezkoumává a schvaluje výroční zprávu podle článku 77;

i) přezkoumává a schvaluje roční plán monitorování a hodnocení podle článku 78;

j) přezkoumává a schvaluje roční informační a komunikační plány podle článku 79.

4. Bez ohledu na ustanovení odst. 3 písm. d) může společný monitorovací výbor zřídit výbor pro výběr projektů, který jedná na jeho odpovědnost.

KAPITOLA 2

Řídící orgán

Článek 25

Určení

1. Řídící orgán, jenž byl vybrán zeměmi, které se účastní programu, se v členském státě, v němž má z rozhodnutí na příslušné úrovni sídlo, podrobí postupu určení.

2. Základem postupu určení je zpráva a stanovisko nezávislého auditního orgánu, který posoudí soulad systémů řízení a kontroly, včetně úlohy zprostředkujících subjektů, s kritérii pro určení stanovenými v příloze I tohoto nařízení. Tento auditní orgán v relevantních případech přihlíží k tomu, zda jsou systémy řízení a kontroly programu podobné systémům, které existovaly v předchozím programovém období, a k údajům prokazujícím jejich účinného fungování.

Nezávislým auditním orgánem je auditní orgán nebo jiný veřejnoprávní či soukromoprávní subjekt s nezbytnou způsobilostí provádět audit, který je funkčně nezávislý na řídícím orgánu. Svou práci vykonává v souladu s mezinárodně uznávanými auditorskými standardy.

3. Členský stát předloží Komisi formální rozhodnutí zmíněné v odstavci 1 co nejdříve poté, co Komise schválí příslušný program.

4. Do dvou měsíců poté, co obdrží formální rozhodnutí zmíněné v odstavci 1, si Komise může vyžádat zprávu a stanovisko nezávislého auditního orgánu a popis systému řízení a kontroly, zejména co se týče těch částí, které se týkají výběru projektů. Nemá-li Komise v úmyslu si tyto dokumenty vyžádat, informuje o tom příslušný členský stát co nejdříve. Vyžádá-li si Komise tyto dokumenty, může do dvou měsíců od jejich obdržení předložit připomínky, na jejichž základě jsou dokumenty revidovány. Nemá-li Komise žádné počáteční ani další připomínky, uvědomí o tom příslušný členský stát co nejdříve.

5. Pokud ze stávajících výsledků provedeného auditu a kontroly vyplývá, že určený orgán již nesplňuje kritéria uvedená v odstavci 2, příslušný členský stát na odpovídající úrovni a v závislosti na závažnosti problému stanoví nezbytná nápravná opatření a zkušební dobu, během níž mají být tato nápravná opatření provedena.

Pokud určený orgán neprovede požadovaná nápravná opatření ve zkušební době stanovené členským státem, členský stát na odpovídající úrovni pověření tohoto orgánu ukončí.

Členský stát neprodleně informuje Komisi, pokud:

— je pro určený orgán stanovena zkušební doba, a informuje o nápravných opatřeních a příslušné zkušební době, nebo

— je zkušební doba po provedení nápravných opatření ukončena, nebo

— je ukončeno pověření orgánu.

Aniž je dotčeno použití článku 61, oznámení o tom, že členský stát stanovil pro některý určený orgán zkušební dobu, nepřeruší vyřizování žádostí o platby.

Je-li určení řídícího orgánu ukončeno, zúčastněné země určí nový orgán nebo subjekt podle čl. 20 odst. 1, který převezme funkce řídícího orgánu. Tento subjekt nebo orgán je podroben procesu určení podle odstavce 2 a Komise je o tom informována podle odstavce 4. Tato změna vyžaduje revizi programu podle článku 6.

Článek 26

Funkce řídícího orgánu

1. Řídící orgán odpovídá za řízení programu v souladu se zásadou řádného finančního řízení a za to, že rozhodnutí společného monitorovacího výboru jsou v souladu s platným právními předpisy a ustanoveními.

2. Co se týče řízení programu, řídící orgán:

a) podporuje práci společného monitorovacího výboru a poskytuje výboru informace potřebné k plnění jeho úkolů, zejména údaje týkající se pokroku při plnění programu a dosahování jeho očekávaných výsledků a cílů;

b) vypracovává a po schválení společným monitorovacím výborem předkládá Komisi výroční zprávu a konečnou zprávu;

c) se zprostředkujícími subjekty, se společným technickým sekretariátem, s auditním orgánem a s příjemci sdílí informace, které jsou důležité pro výkon jejich funkcí nebo pro provádění projektu;

d) zřizuje a udržuje počítačový systém pro zaznamenávání a uchovávání údajů o každém projektu, které jsou nezbytné pro monitorování, hodnocení, finanční řízení, kontrolu a audit, případně včetně údajů o jednotlivých účastnících projektů. Zaznamenává a uchovává především technické a finanční zprávy pro každý projekt. Systém poskytuje veškeré údaje potřebné k vypracování žádostí o platby a roční účetní závěrky, včetně záznamů o částkách, jež mají být získány zpět, částkách získaných zpět a částkách snížených z důvodu zrušení celého příspěvku na projekt či program nebo části tohoto příspěvku;

e) v případě potřeby provádí na úrovni programu studie posuzující dopad na životní prostředí;

f) provádí informační a komunikační plány v souladu s článkem 79;

g) provádí plány monitorování a hodnocení v souladu s článkem 78.

3. Co se týče výběru a řízení projektů, řídící orgán:

a) vypracovává a zahajuje postupy výběru;

b) řídí postupy výběru projektů;

c) hlavnímu příjemci předává dokument, v němž jsou stanoveny podmínky pro podporu každého projektu, včetně finančního plánu a lhůt pro provedení;

d) podepisuje smlouvy s příjemci;

e) řídí projekty.

4. Co se týče technické pomoci, řídící orgán:

a) řídí postupy zadávání veřejných zakázek;

b) podepisuje smlouvy s dodavateli;

c) spravuje smlouvy.

5. Pokud jde o finanční řízení a kontrolu programu, řídící orgán:

a) ověří, že služby, dodávky nebo stavební práce byly provedeny, dodány a/nebo instalovány a že výdaje, které příjemci vykázali, byly příjemci uhrazeny, a že je to v souladu s platnými právními předpisy, pravidly programu a podmínkami pro podporu projektů;

b) zajišťuje, aby příjemci zapojení do provádění projektu měli buď samostatný systém účetnictví, nebo vhodný účetní kód pro všechny operace týkající se projektu;

c) zavádí účinná a přiměřená opatření proti podvodům, která odpovídají zjištěným rizikům;

d) stanoví postupy k zajištění toho, aby všechny dokumenty týkající se výdajů a auditů nezbytné pro zajištění odpovídající auditní stopy byly uchovávány v souladu s požadavky článku 30;

e) vypracovává prohlášení řídícího orgánu a roční souhrn uvedený v článku 68;

f) vypracovává a předkládá Komisi žádosti o platby v souladu s článkem 60;

g) vypracovává roční účetní závěrky;

h) při vypracovávání a předkládání žádostí o platbu zohledňuje výsledky všech auditů provedených auditním orgánem nebo na jeho odpovědnost;

i) vede počítačově zpracované účetní záznamy o výdajích vykázaných Komisí a o platbách příjemcům;

j) vede záznamy o částkách, které mají být získány zpět, a částkách snížených z důvodu zrušení celého grantu nebo jeho části.

6. Ověření podle odst. 5 písm. a) zahrnuje následující postupy:

a) správní ověření každé žádosti o platbu předložené příjemci;

b) ověření projektů na místě.

Frekvence a rozsah ověření na místě jsou úměrné výši grantu poskytnutého na daný projekt a úrovni rizika zjištěného při těchto ověřeních a při auditech prováděných auditním orgánem u systémů řízení a kontroly jako celku.

7. Ověření projektů na místě podle odst. 6 písm. b) mohou být prováděna na vzorku.

8. Pokud je v rámci programu subjekt, v němž má sídlo řídící orgán, rovněž příjemcem, je třeba pro ověření uvedená v odst. 5 písm. a) přijmout taková opatření, která zajistí odpovídající oddělení funkcí.

Článek 27

Společný technický sekretariát a pobočky

1. Zúčastněné země se mohou rozhodnout, že zřídí společný technický sekretariát, který je popsán v programu v souladu s článkem 4.

2. Společný technický sekretariát pomáhá řídícímu orgánu, společnému monitorovacímu výboru a v případě potřeby auditnímu orgánu vykonávat jejich příslušné funkce. Informuje především případné příjemce o možnostech financování v rámci programů a pomáhá příjemcům při provádění projektů. Může být jmenován i jako zprostředkující subjekt uvedený v čl. 20 odst. 3.

3. Na základě rozhodnutí zúčastněných zemí mohou být v zúčastněných zemích zřízeny pobočky. Jejich úloha je popsána v programu a může zahrnovat komunikaci, poskytování informací, pomoc řídícímu orgánu při hodnocení projektů a následné kroky po provedení programu. Pobočka nemůže být v žádném případě pověřena úkolem, který zahrnuje výkon veřejné moci nebo použití diskrečních pravomocí při posuzování projektů.

4. Provoz společného technického sekretariátu a poboček je financován z rozpočtu na technickou pomoc.

KAPITOLA 3

Auditní orgán

Článek 28

Funkce auditního orgánu

1. Auditní orgán programu zajistí, aby se prováděly audity systémů řízení a kontroly u odpovídajícího vzorku projektů a u účetních závěrek programu.

2. Auditnímu orgánu je nápomocna skupina auditorů, která se skládá ze zástupců všech zemí, jež se účastní programu.

3. Provádí-li audity jiný subjekt než auditní orgán, zajistí auditní orgán, aby měl tento subjekt nezbytnou funkční nezávislost.

4. Auditní orgán zajistí, aby auditní činnost splňovala mezinárodně uznávané auditorské standardy.

5. Do devíti měsíců od podepsání první dohody o financování podle čl. 8 odst. 2 předloží auditní orgán Komisi auditní strategii pro výkon auditů. Auditní strategie stanoví metodiku auditů ročních účetních závěrek a projektů, způsob výběru vzorků pro audity projektů a plán auditů pro aktuální účetní rok a dva následující účetní roky. Auditní strategie se aktualizuje každoročně od roku 2017 do konce roku 2024. Vztahují-li se společné systémy řízení a kontroly na více než jeden program, může být pro dotčené programy vypracována jediná auditní strategie. Aktualizovaná auditní strategie se předkládá Komisi společně s výroční zprávou o programu.

6. Auditní orgán vypracuje v souladu s článkem 68:

a) výrok auditora k účetním závěrkám za předchozí účetní rok;

b) výroční auditní zprávu.

Pokud se společný systém řízení a kontroly vztahuje na více než jeden program, lze informace požadované podle písmene b) uvést v jediné zprávě.

Článek 29

Spolupráce s auditním orgánem

Komise spolupracuje s auditním orgánem na koordinaci jeho auditních plánů a postupů a sdílí s ním výsledky auditů systémů řízení a kontroly dotčeného programu.

HLAVA V

SYSTÉMY ŘÍZENÍ A KONTROLY

Článek 30

Obecné zásady pro systémy řízení a kontroly

1. Systémy řízení a kontroly zahrnují:

a) funkce každého subjektu zapojeného do řízení a kontroly, včetně rozdělení funkcí v rámci jednotlivých subjektů, jejich vnitřní organizace v souladu se zásadou rozdělení funkcí mezi těmito subjekty a v rámci nich;

b) postupy pro zajištění správnosti a řádnosti vykazovaných výdajů;

c) elektronické datové systémy pro účetnictví, uchovávání údajů, monitorování a podávání zpráv;

d) systémy monitorování a podávání zpráv, pokud odpovědný subjekt pověří výkonem úkolů jiný subjekt;

e) opatření pro audit fungování systémů řízení a kontroly;

f) systémy a postupy pro zajištění odpovídající auditní stopy;

g) postupy pro předcházení nesrovnalostem, včetně podvodů, jejich odhalování a nápravu a vymáhání neoprávněně vyplacených částek včetně veškerých úroků;

h) postupy pro zadávání veřejných zakázek na technickou pomoc a postupy pro výběr projektů;

i) úlohu vnitrostátních orgánů a povinnosti zúčastněných zemí podle článku 31.

2. Řídící orgán zajistí, aby systémy řízení a kontroly programu byly zavedeny v souladu s pravidly tohoto nařízení a aby tyto systémy účinně fungovaly.

Článek 31

Vnitrostátní orgány a povinnosti zúčastněných zemí

1. Národní orgán určený podle čl. 20 odst. 6 písm. a), mimo jiné:

a) zodpovídá za zřízení účinně fungujících systémů řízení a kontroly na vnitrostátní úrovni;

b) zajišťuje celkovou koordinaci orgánů zapojených do provádění programu na vnitrostátní úrovni, včetně, mimo jiné, orgánů, které působí jako kontrolní kontaktní místa a jako členové skupiny auditorů;

c) zastupuje svoji zemi ve společném monitorovacím výboru.

Pro partnerské země přeshraniční spolupráce je národní orgán subjektem, který nese konečnou odpovědnost za provádění opatření stanovených v dohodě o financování podle článků 8 a 9.

2. Zúčastněné země podporují řídící orgán při výkonu jeho povinností uvedených v čl. 30 odst. 2.

3. Zúčastněné země na svém území předcházejí nesrovnalostem včetně podvodů, odhalují je a napravují a vymáhají neoprávněně vyplacené částky včetně případných úroků podle článku 74. Tyto nesrovnalosti neprodleně oznámí řídícímu orgánu a Komisi a průběžně je informují o vývoji souvisejících správních a právních postupů.

4. V článku 74 jsou stanoveny povinnosti zúčastněných zemí, pokud jde o částky neoprávněně vyplacené příjemci.

5. Finanční opravou Komise není dotčena povinnost řídícího orgánu vymáhat neoprávněně vyplacené částky podle článků 74 a 75 ani povinnosti členských států vymáhat neoprávněně vyplacenou státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie a podle článku 14 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ([1]).

Článek 32

Auditní a kontrolní struktury

1. Auditor nebo příslušný úředník veřejné správy nezávislý na příjemci přezkoumá výdaje vykázané příjemcem na podporu žádosti o platbu. Auditor nebo příslušný úředník veřejné správy přezkoumá, zda výdaje vykázané příjemcem a příjmy související s projektem jsou skutečné, přesně zaznamenané a způsobilé v souladu se smlouvou.

Tento přezkum se vykonává na základě dohodnutého postupu, který se provádí v souladu s:

a) mezinárodním standardem pro související služby 4400 – dohodnutými postupy v souvislosti s finančními informacemi, jak byly schváleny Mezinárodní federací účetních (IFAC);

b) etickým kodexem IFAC pro profesionální účetní, který vypracovala a vydala Rada IFAC pro mezinárodní etické standardy účetních.

Pro úředníky veřejné správy jsou tyto postupy a standardy stanoveny na vnitrostátní úrovni s přihlédnutím k mezinárodním standardům.

Auditor splňuje alespoň jeden z následujících požadavků:

a) být členem vnitrostátního účetního nebo auditorského subjektu nebo orgánu, který je členem IFAC;

b) být členem vnitrostátního účetního nebo auditního subjektu nebo orgánu. Není-li tato organizace členem IFAC, auditor se zaváže, že bude práci vykonávat v souladu se standardy a etickými požadavky IFAC;

c) být registrován jako statutární auditor ve veřejném rejstříku orgánu veřejného dohledu v členském státě v souladu se zásadami veřejného dohledu stanovenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ([2]);

d) být registrován jako statutární auditor ve veřejném rejstříku orgánu veřejného dohledu v partnerské zemi přeshraniční spolupráce za předpokladu, že se tento rejstřík řídí zásadami veřejného dohledu, jak jsou stanoveny v právních předpisech dotčené země.

Úředník veřejné správy má nezbytnou odbornou kvalifikaci pro provádění přezkumů.

2. Řídící orgán provádí kromě toho svá vlastní ověření podle čl. 26 odst. 5 písm. a) a čl. 26 odst. 6. Řídícímu orgánu mohou být při provádění ověřování v celé programové oblasti nápomocny kontrolní kontaktní místa.

Zúčastněné země přijmou veškerá možná opatření na podporu řídícího orgánu při výkonu kontrolních úkolů.

3. Auditní orgán zajistí, aby byly prováděny audity systémů řízení a kontroly na vhodném vzorku projektů a na ročních účetních závěrkách programu, jak je uvedeno v článku 28. Do tří měsíců od ustanovení řídícího orgánu se zřídí skupina auditorů uvedená v čl. 28 odst. 2. Vypracuje svůj vlastní jednací řád. Skupině předsedá řídící orgán, který je jmenován pro program.

Každá zúčastněná země může pověřit auditní orgán, aby vykonával své povinnosti přímo na jejím území.

4. Je zaručena nezávislost subjektu (subjektů) uvedeného (uvedených) v odstavcích 1, 2 a 3.

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1).

([2]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek, o změně směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a o zrušení směrnice Rady 84/253/EHS (Úř. věst. L 157, 9.6.2006, s. 87).

Článek 33

Kontroly ze strany Unie

1. Komise, Evropský úřad pro boj proti podvodům, Evropský účetní dvůr a každý externí auditor s povolením těchto orgánů a subjektů může přezkoumávat dokumenty a/nebo provádět kontroly na místě, a tak ověřovat, jak řídící orgán, příjemci, dodavatelé, subdodavatelé a třetí strany, kteří získávají finanční podporu, používají finanční prostředky Unie. V každé smlouvě je výslovně uvedeno, že tyto orgány a subjekty mohou vykonávat své kontrolní pravomoci, pokud jde o prostory, dokumenty a informace, bez ohledu na nosič, na němž jsou informace uloženy.

2. Komise se přesvědčí o tom, že na základě dostupných informací, včetně rozhodnutí o určení, každoročního prohlášení řídícího orgánu, výročních kontrolních zpráv, každoročního výroku auditora, výroční zprávy a auditů provedených vnitrostátními orgány a orgány Unie, jsou systémy řízení a kontroly v souladu s tímto nařízením a že účinně fungují.

3. Komise může požádat řídící orgán, aby podnikl nezbytné kroky a zajistil účinnost systémů řízení a kontroly a správnost výdajů.

HLAVA VI

TECHNICKÁ POMOC

Článek 34

Rozpočet na technickou pomoc

1. Na technickou pomoc může být přiděleno nejvýše 10 % celkového příspěvku Unie. V řádně odůvodněných případech může být po dohodě s Komisí přidělena vyšší částka.

2. Výše technické pomoci by měla odrážet skutečné potřeby programu, zejména by měla zohledňovat takové faktory, jako je celkový rozpočet programu, velikost územní oblasti, na niž se program vztahuje, a počet zúčastněných zemí.

Článek 35

Účel

1. Mezi činnosti v rámci technické pomoci patří příprava, řízení, monitorování, hodnocení, informace, komunikace, tvorba sítí, řešení stížností, činnosti v rámci kontroly a auditu související s prováděním programu a činnosti zaměřené na posílení správních kapacit pro provádění programu.

2. Technická pomoc pro činnosti uvedené v odstavci 1 by měla být používána na potřeby programových struktur i příjemců.

3. Výdaje na činnosti týkající se podpory a budování kapacit, které vzniknou mimo programovou oblast, mohou být kryty v rámci limitu uvedeného v čl. 39 odst. 2 za předpokladu, že jsou splněny podmínky uvedené v tomto článku.

Článek 36

Způsobilost

1. Požadavky na způsobilost stanovené v článku 48 se obdobně použijí na náklady na technickou pomoc. Náklady týkající se úředníků zúčastněných zemí, kteří jsou přiděleni na program, mohou být považovány za způsobilé jako náklady na technickou pomoc. Je třeba vyvarovat se systémů paralelního a doplňkového odměňování. Náklady uvedené v článku 49 se nepovažují za způsobilé jako náklady na technickou pomoc.

2. Náklady na přípravné kroky uvedené v článku 16 jsou způsobilé, je-li Komisi předložen program podle článku 4, a to nejdříve dne 1. ledna 2014, za předpokladu, že Komise program schválí podle článku 5.

Článek 37

Pravidla zadávání veřejných zakázek

1. Vyžaduje-li provádění ročního plánu využití rozpočtu na technickou pomoc zadávání veřejných zakázek, zakázka je zadána podle následujících pravidel:

a) má-li subjekt sídlo v členském státě, použije buď právní a správní předpisy přijaté v souvislosti s právními předpisy Unie vztahujícími se na zadávání veřejných zakázek, nebo pravidla pro zadávání veřejných zakázek stanovená v hlavě IV druhé části nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 a v hlavě II druhé části nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012;

b) ve všech ostatních případech jsou příslušná pravidla pro zadávání veřejných zakázek popsána v dohodě o financování uvedené v článcích 8 a 9, nebo v dohodách uvedených v článcích 81 a 82.

2. Ve všech případech se použijí pravidla o státní příslušnosti a původu stanovená v článcích 8 a 9 nařízení (EU) č. 236/2014.

3. Zadávání veřejných zakázek pobočkami je omezeno na obvyklé běžné náklady a náklady na činnosti v oblasti komunikace a propagace.

HLAVA VII

PROJEKTY

KAPITOLA 1

Obecná ustanovení

Článek 38

Povaha podpory

1. Projekt je řadou činností vymezených a řízených ve vztahu k cílům, výstupům, výsledkům a dopadům, jichž má být dosaženo ve stanovené lhůtě a se stanoveným rozpočtem. Cíle, výstupy, výsledky a dopady přispějí k prioritám stanoveným k programu.

2. Finanční příspěvky na projekty z programu se poskytují formou grantů a výjimečně převodem prostředků na finanční nástroje. Projekty financované prostřednictvím grantů se řídí kapitolami 2 až 4.

3. Granty se poskytují na projekty vybrané prostřednictvím výzev k předkládání návrhů podle pravidel stanovených v programu s výjimkou řádně odůvodněných případů podle článku 41.

4. Podíl příspěvku Unie přiděleného na velké infrastrukturní projekty a příspěvky na finanční nástroje uvedené v článku 42 nesmí přesáhnout 30 %.

Článek 39

Podmínky pro financování

1. Projekty mohou získat finanční příspěvek z programu za předpokladu, že splňují všechny následující podmínky:

a) mají zřejmý dopad na přeshraniční spolupráci, přinášejí výhody popsané v programovém dokumentu a vykazují přidanou hodnotu ke strategiím a programům Unie;

b) jsou prováděny v programové oblasti;

c) spadají do některé z těchto kategorií:

   i) integrované projekty, v nichž každý příjemce provádí na svém území část činností souvisejících s projektem;

   ii) symetrické projekty, v nichž jsou podobné činnosti prováděny v zúčastněných zemích souběžně;

   iii) projekty pro jedinou zemi, v nichž se projekty provádí převážně nebo úplně v jedné ze zúčastněných zemí, avšak ve prospěch všech nebo některých ze zúčastněných zemí, a v nichž lze nalézt přeshraniční dopady a výhody.

2. Projekty splňující kritéria uvedená v odstavci 1 mohou být prováděny částečně mimo programovou oblast za předpokladu, že jsou splněny následující podmínky:

a) projekty jsou nezbytné k dosažení cílů programu a přínosné pro programovou oblast;

b) celková výše prostředků přidělených v rámci programu na činnosti mimo programovou oblast nepřesahuje 20 % příspěvku Unie na úrovni programu;

c) závazky řídících orgánů a auditních orgánů související s řízením, kontrolou a auditem týkajícím se projektů jsou plněny buď orgány provádějícími program, nebo prostřednictvím dohod uzavřených s orgány v zemích, v nichž jsou činnosti prováděny.

3. Dojde-li u projektu, který má infrastrukturní složku, do pěti let od jeho dokončení, nebo případně ve lhůtě stanovené v pravidlech pro státní podporu, k zásadní změně, která má vliv na povahu projektu, jeho cíle nebo podmínky provádění, které by ohrozily původní cíle projektu, vrátí se příspěvek Unie, poskytnutý na projekt. Částky neoprávněně vyplacené v souvislosti s projektem řídící orgán vymáhá zpět v poměrné výši vzhledem k období, po něž požadavek nebyl splněn.

4. Řídící orgán usiluje o vyloučení zdvojování činností mezi projekty financovanými Unií. Za tímto účelem může řídící orgán vést konzultace, které považuje za vhodné, a subjekty, s nimiž vede konzultace, včetně Komise, poskytnou nezbytnou podporu.

5. Řídící orgán předá hlavnímu příjemci každého vybraného projektu dokument, v němž jsou stanoveny podmínky podpory projektu, včetně konkrétních požadavků týkajících se produktů nebo služeb, jež má projekt přinést, finančního plánu a harmonogramu provádění.

Článek 40

Výzvy k předkládání návrhů

V souvislosti s každou výzvou k předkládání návrhů poskytne řídící orgán uchazečům dokument, v němž jsou stanoveny podmínky účasti ve výzvě, výběru a provádění projektu. Součástí tohoto dokumentu jsou i konkrétní požadavky týkající se výsledků, jichž má být v rámci projektu dosaženo, finanční plán a lhůta pro provádění.

Článek 41

Přímé zadání

1. Projekty mohou být zadány bez výzvy k předkládání návrhů pouze v následujících případech a za předpokladu, že v rozhodnutí o zadání je uvedeno řádné odůvodnění:

a) subjekt, kterému se projekt zadává, má *de iure* nebo *de facto* monopol;

b) projekt se týká činností zvláštní povahy, které vyžadují zvláštní druh subjektu na základě technické způsobilosti, vysokého stupně specializace nebo správních pravomocí.

2. Do programu se zahrne konečný seznam velkých infrastrukturních projektů navrhovaných pro výběr bez výzvy k předkládání návrhů. Po přijetí programu, avšak nejpozději 31. prosince 2017, poskytne řídící orgán Komisi úplné projektové žádosti, včetně informací uvedených v článku 43, společně s odůvodněním pro přímé zadání.

3. Do programu se zahrne orientační seznam jiných než velkých infrastrukturních projektů navrhovaných pro výběr bez výzvy k předkládání návrhů. Společný monitorovací výbor může kdykoli po přijetí programu rozhodnout o výběru dalších projektů bez výzvy k předkládání návrhů. V obou případech je třeba získat předchozí souhlas Komise. Řídící orgán za tímto účelem poskytne Komisi informace uvedené v článku 43 společně s odůvodněním pro přímé zadání.

4. Projekty navrhované pro výběr bez výzvy k předkládání návrhů schvaluje Komise postupem sestávajícím ze dvou kroků, který spočívá v předložení shrnutí projektu a následně úplné projektové žádosti. U každého z kroků Komise oznámí své rozhodnutí řídícímu orgánu do dvou měsíců ode dne předložení dokumentu. V případě potřeby lze tuto lhůtu prodloužit. Jestliže Komise navrhovaný projekt zamítne, sdělí řídícímu orgánu důvody tohoto zamítnutí.

Článek 42

Příspěvky na finanční nástroje

1. Program může přispět na finanční nástroj za předpokladu, že finanční nástroj je v souladu s prioritami programu.

2. Konečný seznam příspěvků na finanční nástroje je popsán v programu. Po přijetí programu, avšak nejpozději dne 31. prosince 2017, poskytne řídící orgán Komisi informace uvedené v článku 43.

3. Komise přezkoumá navržený příspěvek s cílem stanovit jeho přidanou hodnotu a jeho soulad s programem.

4. Postup schvalování se řídí pravidly těchto finančních nástrojů. Jestliže Komise zamítne navrhovaný příspěvek, oznámí řídícímu orgánu své důvody.

5. Příspěvky na tyto finanční nástroje se řídí pravidly platnými pro tyto finanční nástroje.

Článek 43

Obsah projektů

1. Dokumentace projektové žádosti obsahuje přinejmenším:

a) analýzu problémů a potřeb zdůvodňujících projekt, která zohledňuje strategii programu a její očekávaný příspěvek k řešení příslušné priority;

b) posouzení přeshraničního dopadu;

c) logický rámec;

d) posouzení udržitelnosti očekávaných výsledků projektu po jeho dokončení;

e) objektivně ověřitelné ukazatele;

f) informace o zeměpisném pokrytí a cílových skupinách projektu;

g) očekávanou dobu provádění projektu a podrobný plán činnosti;

h) v případě potřeby analýzu dopadů projektu na průřezové problémy uvedené v čl. 4 odst. 3 písm. d);

i) požadavky na provádění projektu, včetně:

   i) stanovení příjemců a určení hlavního příjemce s poskytnutím záruk jeho způsobilosti v dotčené oblasti a jeho způsobilosti v oblasti správy a finančního řízení;

   ii) popisu struktury řízení a provádění projektu;

   iii) ujednání mezi příjemci podle článku 46;

   iv) ujednání o monitorování a hodnocení;

   v) informačních a komunikačních plánů a zejména opatření, jímž se uznává podpora projektu ze strany Unie;

j) podrobného finančního plánu a rozpočtu.

2. Projektové žádosti pro projekty obsahující infrastrukturní složku ve výši nejméně 1 milion EUR dále obsahují:

a) podrobný popis investice do infrastruktury a jejího umístění;

b) s výjimkou řádně odůvodněných případů podrobný popis složky projektu, jež zajišťuje budování kapacit;

c) úplnou studii proveditelnosti nebo rovnocennou provedenou studii, včetně analýzy možností, výsledků a nezávislého posouzení kvality;

d) posouzení dopadu projektu na životní prostředí v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ([1]) a s Úmluvou EHK OSN o posuzování vlivů na životní prostředí přesahující hranice států podepsanou v Espoo dne 25. února 1991 u zúčastněných zemí, které jsou jejími smluvními stranami;

e) potvrzení příjemců o vlastnictví nebo o přístupu k pozemku;

f) stavební povolení.

3. Výjimečně a v řádně odůvodněných případech může řídící orgán souhlasit s pozdějším předložením dokumentů uvedených v písmeni f).

Článek 44

Zveřejnění seznamu projektů

1. V zájmu zajištění transparentnosti projektů podporovaných v rámci programu vede řídící orgán seznam zadaných projektů v tabulkovém formátu, který umožňuje třídění, vyhledávání, čerpání, srovnávání a snadné zveřejňování údajů na internetu. Seznam projektů je přístupný na internetových stránkách programu a je aktualizován nejméně každých šest měsíců. Za účelem podpory následného využívání seznamu projektů soukromým sektorem, občanskou společností nebo vnitrostátními orgány veřejné správy mohou internetové stránky jasně uvádět odkaz na platná licenční pravidla, jimiž se řídí zveřejnění údajů.

2. V seznamu jsou obsaženy přinejmenším tyto údaje:

— název příjemce (pouze právnické osoby; neuvádějí se jména fyzických osob),

— název projektu,

— shrnutí projektu,

— období provádění projektu,

— celkové způsobilé výdaje,

— míru spolufinancování Unie,

— PSČ projektu nebo jiný vhodný ukazatel místa,

— územní pokrytí,

— datum poslední aktualizace seznamu projektů.

3. Seznam projektů se předává Komisi nejpozději 30. června roku následujícího po rozpočtovém roce, v němž byly projekty vybrány. Tato informace se zveřejní na internetových stránkách orgánů Unie.

KAPITOLA 2

Příjemci

Článek 45

Účast na projektech

1. Do projektů jsou zapojeni příjemci nejméně z jednoho ze zúčastněných členských států a jedné ze zúčastněných partnerských zemí uvedených v příloze I nařízení (EU) č. 232/2014 nebo z Ruské federace.

([1]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 26, 28.1.2012, s. 1).

2. Příjemci jsou fyzické nebo právnické osoby, jimž byl udělen grant na projekt. Příjemci mohou být fyzické osoby, vyžaduje-li to povaha nebo vlastnosti dané akce nebo cíl sledovaný žadatelem. O účasti fyzických osob se rozhoduje na úrovni programu.

3. Příjemci uvedení v odstavci 1 musí splňovat následující podmínky:

a) jsou státními příslušníky kterékoli ze zúčastněných zemí nebo právnickými osobami, které mají skutečné sídlo v programové oblasti, nebo mezinárodními organizacemi s provozní základnou v programové oblasti. Evropské seskupení pro územní spolupráci může být příjemcem bez ohledu na to, kde má sídlo, za předpokladu, že jeho územní pokrytí se nachází v programové oblasti;

b) splňují kritéria způsobilosti stanovená pro každý postup výběru;

c) nespadají pod žádnou z výjimek stanovených v čl. 106 odst. 1 a článku 107 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

4. Kromě příjemců uvedených v odstavci 1 se mohou účastnit i příjemci, kteří nesplňují kritéria uvedená v odst. 3 písm. a), za předpokladu, že jsou splněny veškeré následující podmínky:

a) mohou se účastnit v souladu s články 8 a 9 nařízení (EU) č. 236/2014;

b) jejich účast vyžaduje povaha nebo cíle projektu a je nezbytná pro jeho účinné provádění;

c) celková částka přidělená v rámci programu příjemcům, kteří nesplňují kritéria uvedená v odst. 3 písm. a), nepřesahuje limit stanovený v čl. 39 odst. 2 písm. b).

Článek 46

Povinnosti příjemců

1. V každém projektu je určen jeden hlavní příjemce, který zastupuje dané partnerství.

2. Všichni příjemci aktivně spolupracují na rozvoji a provádění projektů. Kromě toho spolupracují na poskytování zaměstnanců a/nebo na financování projektů. Každý příjemce má právní a finanční odpovědnost za činnosti, které provádí, a za část finančních prostředků Unie, které dostává. Konkrétní povinnosti a finanční odpovědnost příjemců jsou stanoveny v dohodě uvedené v odst. 3 písm. c).

3. Hlavní příjemce:

a) od řídícího orgánu dostává finanční příspěvky na provádění činností souvisejících s projektem;

b) zajišťuje, aby příjemci co nejrychleji a v plném souladu s ujednáními uvedenými v písmeni c) obdrželi celkový objem grantu. Žádná částka se neodečítá ani nezadržuje a nejsou vymáhány žádné zvláštní poplatky s rovnocenným účinkem, které by vedly ke snížení těchto částek určených příjemcům;

c) v dohodě, která obsahuje ujednání, jež zaručují mimo jiné řádné finanční řízení finančních prostředků přidělených na projekt, včetně ujednání o vymáhání neoprávněně vyplacených prostředků, stanoví partnerská ujednání s příjemci;

d) přijímá odpovědnost za zajištění provádění celého projektu;

e) zajišťuje, aby výdaje vykázané příjemci byly vynakládány na provádění projektu a aby odpovídaly činnostem stanoveným ve smlouvě a dohodnutým se všemi příjemci;

f) ověřuje, zda výdaje vykazované příjemci byly přezkoumány podle čl. 32 odst. 1.

KAPITOLA 3

Způsobilost výdajů

Článek 47

Formy grantů

1. Granty mohou mít kteroukoli z následujících forem:

a) proplacení stanoveného podílu skutečně vynaložených způsobilých nákladů uvedených v článku 48;

b) financování paušální sazbou, která se určí za použití procentního podílu z jedné nebo několika stanovených kategorií nákladů;

c) jednorázové částky;

d) proplacení na základě jednotkových nákladů;

e) kombinace forem uvedených v písmenech a) až d) pouze v případech, kdy každá z forem pokrývá odlišné kategorie nákladů.

2. Granty ve formě uvedené v odst. 1 písm. a) se vypočítají na základě způsobilých nákladů skutečně vynaložených příjemcem, přičemž se přihlíží k předběžnému odhadu rozpočtu předloženému společně s návrhem a zahrnutému do smlouvy. Financování paušální sazbou uvedené v odst. 1 písm. b) se týká konkrétních kategorií způsobilých nákladů, které jsou jasně stanoveny předem při uplatnění procentní sazby. Jednorázové částky uvedené v odst. 1 písm. c) se týkají všech nebo některých konkrétních kategorií způsobilých nákladů, které jsou jasně stanoveny předem. Jednotkové náklady uvedené v odst. 1 písm. d) se týkají všech nebo některých konkrétních kategorií způsobilých nákladů, které jsou jasně stanoveny předem, a určí se jako částka za jednotku.

3. Účelem ani výsledkem grantů není vytvářet v rámci projektu zisk. Použijí se výjimky stanovené v čl. 125 odst. 4 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

Článek 48

Způsobilost nákladů

1. Granty nesmějí překročit celkový strop vyjádřený formou procentní a absolutní částky, který se stanovuje na základě odhadu způsobilých nákladů. Granty nesmějí překročit způsobilé náklady.

2. Způsobilými náklady se rozumějí náklady příjemce, které splňují veškerá tato kritéria:

a) jsou vynaloženy v průběhu období provádění projektu. Konkrétně:

   i) Náklady související se službami a stavebními pracemi se týkají činností vykonávaných v průběhu období provádění. Náklady související s dodávkami se týkají dodávek a montáže položek v průběhu období provádění. Tento požadavek nesplňuje podpis smlouvy, vytvoření objednávky nebo uzavření jakéhokoli závazku v období provádění k výdajům za budoucí dodávky služeb, stavebních prací nebo dodávek po ukončení období provádění. Za vzniklé náklady nelze považovat převody hotovosti mezi hlavním příjemcem a ostatními příjemci.

   ii) Vzniklé náklady by měly být uhrazeny před předložením závěrečných zpráv. Jsou-li uvedeny v závěrečné zprávě společně s předpokládaným datem úhrady, mohou být zaplaceny později.

   iii) Výjimkou jsou náklady týkající se závěrečných zpráv, včetně ověření výdajů, auditu a konečného hodnocení projektu, které mohou vzniknout po období provádění projektu.

   iv) Jsou-li dodržena ustanovení článku 52 a násl., mohou být zahájeny postupy zadávání veřejných zakázek uvedené v článku 52 a násl. a příjemce (příjemci) může (mohou) uzavřít smlouvy před zahájením období provádění projektu.

b) jsou uvedeny v odhadu celkového rozpočtu projektu;

c) jsou nezbytné pro provádění projektu;

d) lze je zjistit a ověřit, neboť jsou zaneseny zejména v účetních záznamech příjemce a jsou uvedeny v souladu s účetními standardy a obvyklými postupy pro účtování nákladů vztahujícími se příjemce;

e) splňují požadavky platných právních předpisů v daňové a sociální oblasti;

f) jde o přiměřené, odůvodněné náklady, které splňují požadavky řádného finančního řízení, zejména požadavky hospodárnosti a efektivnosti;

g) jsou doloženy fakturami nebo doklady s rovnocennou průkazní hodnotou.

3. V následujících případech může být grant poskytnut zpětně:

a) může-li žadatel prokázat nutnost zahájit projekt před podepsáním smlouvy. Náklady způsobilé pro financování však nesmí vzniknout před datem podání žádosti o grant, nebo

b) na náklady související se studiemi a dokumentací týkající se projektů, jež zahrnují infrastrukturní složku.

Grant nemůže být zpětně udělen na již ukončené projekty.

4. Jsou-li splněny následující podmínky, jsou za způsobilé náklady považovány náklady vzniklé před podáním žádosti o grant u projektů, jimž byl grant udělen, s cílem umožnit vytváření pevných partnerství:

a) náklady vzniknou po uveřejnění výzvy k předkládání návrhů;

b) náklady se omezují na cestovné a diety pro zaměstnance příjemců za předpokladu, že splňují podmínky odst. 5 písm. b);

c) náklady nepřekročí nejvyšší částku stanovenou na úrovni programu.

5. S výhradou odstavců 1 a 2 se za způsobilé považují následující přímé náklady příjemce:

a) náklady na zaměstnance přidělené na projekt při splnění následujících kumulativních podmínek:

— týkají se nákladů na činnosti, které by příjemce nevykonával, pokud by nebyl prováděn projekt,

— náklady nepřekročí obvyklé náklady příjemce, neprokáže-li se, že je to nezbytné k provádění projektu,

— náklady se týkají skutečných hrubých mezd, včetně nákladů na sociální pojištění a dalších nákladů spojených s odměňováním.

b) cestovní náklady a diety zaměstnanců a dalších osob podílejících se na projektu za předpokladu, že nepřekročí náklady obvykle hrazené příjemcem v souladu s jeho pravidly a předpisy, ani sazby zveřejněné Komisí v době mise, jsou-li hrazeny na základě jednorázových částek, jednotkových nákladů nebo paušální sazby;

c) náklady na nákup nebo pronájem vybavení (nového nebo použitého) a na dodávky speciálně pro účely projektu, odpovídají-li tržním cenám;

d) náklady na spotřební zboží nakoupené speciálně pro projekt;

e) náklady vyplývající ze smluv, které příjemce uzavřel pro účely projektu;

f) náklady vyplývající přímo z požadavků, které ukládá toto nařízení a projekt (například informační kampaně a zviditelnění, hodnocení, externí audity, překlady), včetně nákladů na finanční služby (například náklady na bankovní převody a finanční záruky).

6. Podle článku 4 mohou být v rámci programu stanovena další pravidla způsobilosti pro program jako celek.

Článek 49

Nezpůsobilé náklady

1. Za nezpůsobilé jsou pokládány následující náklady související s prováděním projektu:

a) dluhy a poplatky za dluhovou službu (úroky);

b) rezervy na krytí ztrát či závazků;

c) náklady vykázané příjemcem, které jsou již financovány z rozpočtu Unie;

d) nákup pozemků nebo budov v objemu přesahujícím 10 % způsobilých výdajů dotčeného projektu;

e) kurzové ztráty;

f) cla, daně a poplatky včetně DPH, kromě případů, kdy podle příslušných vnitrostátních předpisů neexistuje nárok na vrácení, není-li v příslušných opatřeních ujednaných s partnerskými zeměmi přeshraniční spolupráce stanoveno jinak;

g) půjčky třetím stranám;

h) pokuty, finanční postihy a výlohy spojené s vedením sporů;

i) věcné příspěvky tak, jak jsou definovány v čl. 14 odst. 1.

2. Podle článku 4 mohou být za nezpůsobilé stanoveny další kategorie nákladů v rámci programu.

Článek 50

Jednorázové částky, jednotkové náklady a financování paušální sazbou

1. Celkový objem financování na základě jednorázových částek, jednotkových nákladů a financování paušální sazbou nepřekročí 60 000 EUR na jednoho příjemce a na projekt, není-li v programu stanoveno jinak podle článku 4, avšak nepřekročí 100 000 EUR.

2. Používání jednorázových částek, jednotkových nákladů a financování paušální sazbou je podloženo alespoň:

a) zdůvodněním vhodnosti daných forem financování s ohledem na povahu projektů, na rizika nesrovnalostí a podvodů a na náklady na kontrolu;

b) uvedením nákladů nebo kategorií nákladů krytých formou jednorázových částek, jednotkových nákladů nebo financování paušální sazbou, čímž se vyloučí nezpůsobilé náklady uvedené v článku 49;

c) popisem metod pro určení jednorázových částek, jednotkových nákladů nebo financování paušální sazbou a podmínek, které v rozumné míře zajistí, že budou dodrženy zásady neziskovosti a spolufinancování a vyloučí se dvojí financování. Tyto metody se opírají o:

   i) statistické údaje nebo obdobné objektivní ukazatele, nebo

   ii) individuální přístup k příjemcům grantu na základě certifikovaných nebo auditem ověřitelných historických údajů o příjemci nebo jeho obvyklých postupů účtování nákladů.

3. Poté, co řídící orgán jednotlivé částky posoudí a schválí, nejsou dále předmětem následných kontrol.

Článek 51

Nepřímé náklady

1. Nepřímé náklady mohou být vypočteny paušální sazbou až do výše 7 % způsobilých přímých nákladů s vyloučením nákladů vzniklých v souvislosti s poskytováním infrastruktury za předpokladu, že se tato sazba vypočte na základě spravedlivé, přiměřené a ověřitelné metody výpočtu.

2. Za nepřímé náklady projektu se považují ty způsobilé náklady, které nelze na základě podmínek pro způsobilost stanovených v článku 48 označit za zvláštní náklady přímo spojené s prováděním projektu a které k němu nemohou být přímo zaúčtovány. Nemohou zahrnovat nezpůsobilé náklady uvedené v článku 49 nebo náklady, které jsou již vykázány v jiné nákladové položce nebo kapitole projektového rozpočtu.

KAPITOLA 4

Oddíl 1

Zadávání veřejných zakázek

Článek 52

Platná pravidla

1. Vyžaduje-li provádění projektu, aby příjemce zadal veřejné zakázky na zboží, stavební práce nebo služby, použijí se následující pravidla:

a) je-li příjemce veřejným zadavatelem nebo zadavatelem ve smyslu právních předpisů Unie platných pro postupy zadávání veřejných zakázek, může uplatnit vnitrostátní právní a správní předpisy přijaté v souvislosti s právními předpisy nebo pravidly Unie uvedenými v odstavci 2;

b) je-li příjemce mezinárodní organizací, může uplatnit svá vlastní pravidla pro zadávání veřejných zakázek, pokud nabízejí záruky rovnocenné mezinárodně uznávaným normám;

c) je-li příjemce orgánem veřejné moci partnerské země přeshraniční spolupráce, jehož spolufinancování je přeneseno na řídící orgán, může uplatnit vnitrostátní právní a správní předpisy za předpokladu, že to umožňuje dohoda o financování a jsou dodrženy obecné zásady stanovené v odst. 2 písm. a).

2. Ve všech ostatních případech je třeba splnit následující povinnosti:

a) zakázka je zadána nejvýhodnější nabídce, nebo podle potřeby nejnižší cenové nabídce, s vyloučením jakéhokoli střetu zájmů;

b) u zakázek s hodnotou vyšší než 60 000 EUR se použijí rovněž následující pravidla:

   i) je zřízena hodnotící komise pro posuzování žádostí a/nebo nabídek na základě kritérií pro vyloučení, výběr a zadání, která příjemce zveřejní předem v zadávací dokumentaci. Komise musí mít lichý počet členů a veškeré odborné a administrativní kapacity, aby k nabídkám/žádostem mohla vydat informované stanovisko;

   ii) musí být zajištěna dostatečná transparentnost, spravedlivá hospodářská soutěž a odpovídající předběžná propagace;

iii) je zajištěno rovné zacházení, proporcionalita a zákaz diskriminace;

iv) zadávací dokumentace musí být vypracována v souladu s osvědčenými mezinárodními postupy;

v) lhůty pro předkládání žádostí nebo nabídek musí být dostatečně dlouhé, aby zainteresované strany měly přiměřenou dobu na přípravu nabídek;

vi) zájemci a uchazeči jsou vyloučeni z účasti na zadávacím řízení, pokud se dostanou do některé ze situací popsaných v čl. 106 odst. 1 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012. Zájemci nebo uchazeči musí osvědčit, že se nenacházejí v žádné z těchto situací. Zakázky nemohou být dále zadány zájemcům nebo uchazečům, kteří se v průběhu zadávacího řízení dostanou do jedné ze situací uvedených v článku 107 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012;

vii) použijí se postupy zadávacího řízení uvedené v článcích 53 až 56.

3. Ve všech případech se použijí pravidla o státní příslušnosti a původu stanovená v článcích 8 a 9 nařízení (EU) č. 236/2014.

Článek 53

Zadávací řízení na zakázky na služby

1. Zakázky na služby v hodnotě 300 000 EUR a více se zadávají formou mezinárodního omezeného výběrového řízení na základě uveřejnění oznámení o zakázce. Oznámení o zakázce se uveřejní ve všech vhodných sdělovacích prostředcích též mimo programovou oblast, je v něm uveden počet čtyř až osmi zájemců, kteří budou vyzváni k předložení nabídky, a zajišťuje skutečnou hospodářskou soutěž.

2. Zakázky na služby v hodnotě 60 000 až 300 000 EUR se zadávají prostřednictvím jednacího řízení bez uveřejnění. Příjemce provede konzultace alespoň se třemi poskytovateli podle vlastní volby a s jedním nebo více poskytovateli projedná podmínky zakázky.

Článek 54

Zadávací řízení na zakázky na dodávky

1. Zakázky na dodávky v hodnotě 300 000 EUR a více se zadávají formou mezinárodního otevřeného výběrového řízení na základě uveřejnění oznámení o zakázce ve všech vhodných sdělovacích prostředcích též mimo programovou oblast.

2. Zakázky na dodávky v hodnotě 100 000 a více, avšak méně než 300 000 EUR se zadávají prostřednictvím otevřeného nabídkového řízení na základě uveřejnění v programové oblasti. Každý způsobilý uchazeč musí mít stejné podmínky jako místní společnosti.

3. Zakázky na dodávky v hodnotě více než 60 000, avšak méně než 100 000 EUR se zadávají prostřednictvím jednacího řízení bez uveřejnění. Příjemce provede konzultace alespoň se třemi dodavateli podle vlastní volby a s jedním nebo s více dodavateli projedná podmínky zakázky.

Článek 55

Zadávací řízení na zakázky na stavební práce

1. Zakázky na stavební práce v hodnotě 5 000 000 EUR a více se zadávají prostřednictvím mezinárodního otevřeného výběrového řízení, nebo s ohledem na specifické zvláštnosti některých stavebních prací prostřednictvím mezinárodního omezeného výběrového řízení na základě uveřejnění oznámení o zakázce ve všech vhodných sdělovacích prostředcích též mimo programovou oblast.

2. Zakázky na stavební práce v hodnotě 300 000 a více, avšak méně než 5 000 000 EUR se zadávají prostřednictvím otevřeného výběrového řízení na základě uveřejnění v programové oblasti. Každý způsobilý uchazeč musí mít stejné podmínky jako místní společnosti.

3. Zakázky na stavební práce v hodnotě více než 60 000, avšak méně než 300 000 EUR se zadávají prostřednictvím jednacího řízení bez uveřejnění. Příjemce provede konzultace alespoň se třemi zadavateli podle vlastní volby a s jedním nebo s více zadavateli projedná podmínky zakázky.

Článek 56

Použití jednacího řízení

V případech uvedených v článcích 266, 268 a 270 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 se příjemce může rozhodnout použít jednací řízení na základě jediné nabídky.

Oddíl 2

Finanční podpora třetím stranám

Článek 57

Finanční podpora třetím stranám

1. Vyžaduje-li projekt poskytnutí finanční podpory třetím stranám, může být udělena pod podmínkou, že:

a) každá třetí strana nabídne odpovídající záruky, pokud jde o zpětné získávání prostředků;

b) jsou dodrženy zásady proporcionality, transparentnosti, řádného finančního řízení, rovného zacházení a zákazu diskriminace;

c) jsou vyloučeny střety zájmů;

d) finanční podpora není kumulativní a není poskytována zpětně, v zásadě zahrnuje spolufinancování a jejím účelem nebo účinkem není vytváření zisku pro jednotlivé třetí strany;

e) podmínky pro poskytování finanční podpory jsou přísně stanoveny ve smlouvě tak, aby příjemce nejednal dle vlastního uvážení. Ve smlouvě jsou především stanoveny kategorie osob, které jsou způsobilé k podpoře, kritéria poskytnutí podpory (včetně kritérií pro stanovení přesné částky) a neměnný seznam typů činností, na něž je možné finanční podporu poskytnout;

f) maximální objem finanční podpory, který může být vyplacen, nepřesáhne 60 000 EUR na každou třetí stranu s výjimkou případů, kdy je finanční podpora prvořadým cílem projektu.

2. Použijí se pravidla o státní příslušnosti a původu stanovená v článcích 8 a 9 nařízení (EU) č. 236/2014. Překračuje-li dílčí grant částku 60 000 EUR, použijí se obdobně pravidla týkající se účasti stanovená v čl. 52 písm. b) bodě vi).

HLAVA VIII

PLATBY, PŘEDKLÁDÁNÍ A SCHVALOVÁNÍ ÚČETNÍ ZÁVĚRKY, FINANČNÍ OPRAVY A ZPĚTNÉ ZÍSKÁVÁNÍ PROSTŘEDKŮ

KAPITOLA 1

Platby

Článek 58

Roční závazky

1. Při sdíleném řízení Komise učiní prvotní závazky poté, co přijme program podle článku 5.

2. Při nepřímém řízení Komise učiní prvotní závazky po přijetí programu a poté, co vstoupí v platnost dohoda, kterou se úkoly související s prováděním rozpočtu přenášejí na mezinárodní organizaci nebo na partnerskou zemi přeshraniční spolupráce podle článků 81 a 82.

3. Komise následně učiní příslušný závazek v každém rozpočtovém roce nejpozději dne 1. května. Objem ročních závazků se stanoví v souladu s finančním plánem s přihlédnutím k pokroku při provádění programu a dostupnosti finančních prostředků. Jakmile Komise učiní roční závazek, informuje o tom řídící orgán.

Článek 59

Společná pravidla pro platby

1. Platby řídícímu orgánu mohou mít podobu předběžného financování nebo vyplacení konečného zůstatku.

2. Je založen bankovní účet v eurech, který je konkrétně určen pro účely programu. Jsou-li platby Komise směrovány přes jiný bankovní účet, než je účet programu, související částky a jakýkoli vzniklý úrok jsou neprodleně a v plné výši převedeny na bankovní účet programu.

3. Žádná částka se neodečítá ani nezadržuje, ani nejsou na tyto částky ani na žádný vzniklý úrok ukládány žádné zvláštní poplatky či jiné poplatky s rovnocenným účinkem.

Článek 60

Společná pravidla pro výpočet předběžného financování

1. Řídící orgán může poté, co je informován o ročním závazku, požádat každý rozpočtový rok o převod až 80 % příspěvku Unie na dotčený rozpočtový rok jakožto předběžného financování. Počínaje druhým rozpočtovým rokem se k žádosti o předběžné financování přikládá prozatímní rozpočet s podrobnými údaji o závazcích řídícího orgánu a o platbách za obě účetní období následující po posledním výroku auditora zmíněném v článku 68. Komise po přezkoumání tohoto prozatímního rozpočtu, posouzení skutečných finančních potřeb programu a ověření dostupnosti finančních prostředků provede platbu celé částky požadované v rámci předběžného financování nebo její části nejpozději do 60 dnů po datu, k němuž Komise zaregistrovala žádost o platbu.

2. V průběhu rozpočtového roku může řídící orgán požádat o převod veškerých finančních prostředků, které již byly přiděleny, nebo jejich části jako dodatečného předběžného financování. Na podporu této žádosti může řídící orgán předložit průběžnou finanční zprávu, z níž je zřejmé, že skutečně vzniklé výdaje nebo výdaje, které mají vzniknout před koncem rozpočtového roku, překračují objem prostředků již vyplacených jako předběžné financování. Tyto následné převody představují dodatečné předběžné financování za předpokladu, že nejsou podloženy výrokem auditora zmíněným v článku 68.

3. Komise každý rozpočtový rok provádění programu zúčtuje předchozí platby v rámci předběžného financování na základě skutečně vzniklých způsobilých výdajů, které jsou podloženy výrokem auditora uvedeným v článku 68 po schválení účetní závěrky podle čl. 69 odst. 2. Na základě výsledků tohoto zúčtování může Komise provést nezbytné finanční opravy.

Článek 61

Přerušení platební lhůty

1. Pověřená schvalující osoba ve smyslu nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 může přerušit platební lhůtu u žádosti o platbu na maximální dobu šesti měsíců v kterémkoli z těchto případů:

a) informace poskytnuté národním auditním subjektem nebo auditním subjektem Unie jasně ukazují na možné významné nedostatky ve fungování systému řízení a kontroly;

b) pověřená schvalující osoba musí provést další ověření na základě informací, které obdržela o tom, že výdaj má spojitost s nedostatkem, který má vážné finanční důsledky;

c) není předložen některý z dokumentů požadovaných podle článku 77;

d) není předložen některý z dokumentů požadovaných podle článků 60 a 64.

Řídící orgán může povolit, aby bylo přerušení platební lhůty prodlouženo o další tři měsíce.

2. Pověřená schvalující osoba omezí přerušení platební lhůty pouze na tu část výdajů, na něž se vztahuje žádost o platbu dotčená situacemi uvedenými v odst. 1 prvním pododstavci, ledaže by nebylo možné určit část výdajů, které se to týká. Pověřená schvalující osoba o důvodech přerušení platební lhůty okamžitě informuje členský stát, v němž je sídlo řídícího orgánu, a řídící orgán a vyzve je k nápravě situace. Pověřená schvalující osoba ukončí přerušení platební lhůty, jakmile jsou přijata nezbytná opatření. Nebyla-li přijata nezbytná opatření, může být toto přerušení prodlouženo na dobu delší než šest měsíců.

Článek 62

Pozastavení plateb

1. Komise může pozastavit všechny platby nebo jejich část v kterémkoli z následujících případů:

a) v účinném fungování systému řízení a kontroly programu existuje závažný nedostatek, který ohrožuje příspěvek Unie a v souvislosti s nímž nebyla přijata opatření k nápravě;

b) zúčastněné země závažně porušily své povinnosti podle článku 31;

c) výdaj má spojitost s nedostatkem, který nebyl napraven a má vážné finanční důsledky;

d) existuje závažný nedostatek v kvalitě a spolehlivosti systému hodnocení a monitorování;

e) monitorování, hodnocení nebo audit svědčí o tom, že program se neplní podle časových rámců podle článku 4 a v souladu se zprávami podle článku 77.

2. Poté, co Komise umožní řídícímu orgánu předložit připomínky, může přijmout rozhodnutí o pozastavení všech plateb v rámci předběžného financování nebo jejich části.

3. Komise ukončí pozastavení všech plateb nebo jejich části, pokud řídící orgán přijme nezbytná opatření, která umožňují pozastavení zrušit.

Článek 63

Platby hlavním příjemcům

1. Platby hlavním příjemcům mohou mít jednu z následujících forem:

a) předběžné financování;

b) prozatímní platba;

c) platba konečného zůstatku.

2. Řídící orgán zajistí, aby platby hlavním příjemcům byly zpracovány co nejrychleji v souladu s podepsanou smlouvou. Žádná částka se neodečítá ani nezadržuje, není-li to stanoveno v podepsané smlouvě, ani se neukládají žádné zvláštní poplatky či jiné poplatky s rovnocenným účinkem, které by vedly ke snížení těchto částek.

Článek 64

Platba konečného zůstatku

1. Do 30. září 2024 předloží řídící orgán žádost o platbu konečného zůstatku společně s dokumenty uvedenými v čl. 77 odst. 5.

2. Konečný zůstatek je vyplacen do tří měsíců ode dne zúčtování účetní závěrky za poslední účetní rok nebo do jednoho měsíce od data schválení závěrečné zprávy o provádění, podle toho, co nastane později.

Článek 65

Výjimka při zrušení závazku

1. Částka, které se týká zrušení závazku, se sníží o částky, které řídící orgán nemohl Komisi vykázat z těchto důvodů:

a) projekty byly pozastaveny soudním řízením nebo správním opravným prostředkem s odkladným účinkem; nebo

b) důvody vyšší moci závažně ovlivňují provádění celého programu nebo jeho části;

c) použití článků 61 nebo 62.

2. Řídící orgán, který se odvolává na vyšší moc podle odst. 1 písm. b), musí prokázat její přímé důsledky pro provádění celého programu nebo jeho části. Pro účely odst. 1 písm. a) a b) lze o snížení požádat jednou, pokud pozastavení nebo vyšší moc trvaly nejdéle jeden rok, nebo vícekrát podle doby trvání vyšší moci nebo počtu let, které uběhly mezi dnem soudního nebo správního rozhodnutí o pozastavení provádění daného projektu a dnem konečného soudního nebo správního rozhodnutí.

3. Řídící orgán zašle Komisi informace o výjimce podle odstavce 1 týkající se částky, která měla být přiznána do 31. prosince předchozího rozpočtového roku, do 15. února.

Článek 66

Postup zrušení závazku

1. Komise včas informuje řídící orgán vždy, když existuje riziko zrušení závazku podle článku 6 nařízení (EU) č. 236/2014.

2. Komise na základě informací obdržených k 15. únoru informuje řídící orgán o částce, jíž se týká zrušení vyplývající z těchto informací.

3. Řídící orgán má dva měsíce na to, aby odsouhlasil částku, která má být zrušena, nebo předložil své připomínky.

4. Řídící orgán předloží do 30. června Komisi revidovaný finanční plán, v němž se zohlední dopad snížení částky podpory na tematické cíle nebo technickou pomoc programu za dotčený rozpočtový rok. Pokud jej nepředloží, Komise upraví plán financování snížením příspěvku Unie na dotčený rozpočtový rok. Snížení se úměrně dotkne tematických cílů a technické pomoci.

5. Komise pozmění rozhodnutí o přijetí programu.

Článek 67

Používání eura

1. Řídící orgán a příjemce převedou výdaje vzniklé v jiné měně než v eurech na eura měsíčním účetním směnným kurzem Komise:

a) za měsíc, v němž výdaj vznikl;

b) za měsíc, v němž byl výdaj předložen k přezkoumání podle čl. 32 odst. 1;

c) za měsíc, v němž byl výdaj oznámen hlavnímu příjemci.

2. Zvolená metoda se uvede v programu a platí po celou dobu trvání programu. Na technickou pomoc a na projekty mohou být použity odlišné metody.

KAPITOLA 2

Předložení a schválení účetní závěrky

Článek 68

Předložení účetní závěrky

1. Řídící orgán vypracuje účetní závěrku programu. Tato závěrka je nezávislá a samostatná a její součástí jsou pouze operace související s programem. Je vedena tak, aby umožňovala analytické monitorování programu podle priorit a technické pomoci.

2. Řídící orgán předloží Komisi ve své výroční zprávě do 15. února následující finanční informace:

a) účetní závěrku za předchozí účetní období;

b) prohlášení řídícího orgánu podepsané jeho zástupcem, v němž se potvrzuje, že:

   i) informace jsou prezentovány vhodným způsobem a jsou úplné a přesné;

   ii) výdaje byly použity k zamýšlenému účelu;

   iii) zavedené systémy kontroly poskytují nezbytné záruky legality uskutečněných operací;

c) každoroční souhrn informací o kontrolách provedených řídícím orgánem, včetně rozboru povahy a rozsahu chyb a nedostatků zjištěných v systémech a přijatých či plánovaných nápravných opatření;

d) výrok auditora k účetní závěrce;

e) výroční auditní zprávu auditního orgánu přinášející shrnutí provedených auditů, včetně rozboru povahy a rozsahu chyb a nedostatků zjištěných jak na úrovni systému, tak na úrovni projektů, a přijatých či plánovaných nápravných opatření;

f) odhad nákladů vzniklých v období od 1. července do 31. prosince předchozího roku;

g) seznam projektů ukončených v průběhu účetního období.

3. Účetní závěrka uvedená v odst. 2 písm. a) se předkládá za každý program a na úrovni každé priority a technické pomoci obsahuje:

a) vzniklé a zaplacené výdaje a dosažené a přijaté příjmy řídícího orgánu;

b) částky zproštěné platební povinnosti a částky zpětně získané v průběhu účetního období, částky, které je třeba získat zpět do konce účetního období, a částky, které nelze získat zpět.

4. Výrok auditora zmíněný v odst. 2 písm. d) stanoví, zda závěrka poskytuje pravdivý a věrný obraz, zda jsou související transakce legální a řádné a zda zavedené kontrolní systémy řádně fungují. V tomto výroku se rovněž uvede, zda audit nezpochybňuje tvrzení obsažená v prohlášení řídícího subjektu zmíněném v odst. 2 písm. a).

Článek 69

Schválení účetní závěrky

1. Komise přezkoumá účetní závěrku a do 31. května roku následujícího po skončení účetního období informuje řídící orgán, zda souhlasí s tím, že účetní závěrka je úplná, přesná a pravdivá.

2. Komise na základě vzniklých způsobilých výdajů potvrzených výrokem auditora zmíněným v čl. 68 odst. 2 písm. d) zúčtuje předběžné financování.

3. Přijetím účetní závěrky nejsou dotčeny žádné následné finanční opravy podle článku 72.

Článek 70

Lhůta pro uchovávání dokladů

1. Řídící orgán a příjemci uchovávají veškeré dokumenty týkající se programu nebo projektu po dobu pěti let od data vyplacení zůstatku za program. Uchovávají především zprávy, podklady, účty, účetní doklady a veškeré další dokumenty týkající se financování programu (včetně veškerých dokumentů týkajících se zadání zakázky) a projektů.

2. Bez ohledu na odstavec 1 se doklady týkající se auditů, opravných prostředků, soudních sporů nebo vymáhání pohledávek vzniklých při provádění programu nebo projektu uchovávají až do doby, než jsou tyto audity, opravné prostředky, spory nebo pohledávky uzavřeny.

KAPITOLA 3

Finanční opravy a zpětné získávání neoprávněně vyplacených částek

Oddíl 1

Finanční opravy

Článek 71

Finanční opravy prováděné řídícím orgánem

1. Za předcházení nesrovnalostem a jejich vyšetřování, provedení nutných finančních oprav a vymáhání neoprávněně vyplacených částek zodpovídá v první řadě řídící orgán. V případě systémových nesrovnalostí rozšíří řídící orgán své vyšetřování na všechny operace, které by mohly být dotčeny.

Řídící orgán provádí finanční opravy nutné v souvislosti s jednotlivými nebo systémovými nesrovnalostmi zjištěnými u projektů, technické pomoci nebo programu. Finanční opravy spočívají ve zrušení celého příspěvku Unie na projekt nebo technickou pomoc nebo jeho části. Řídící orgán přihlédne k povaze a závažnosti nesrovnalostí a k dané finanční ztrátě a uplatní přiměřenou finanční opravu. Finanční opravy zaznamená řídící orgán v roční účetní závěrce za účetní rok, ve kterém se o zrušení rozhodlo.

2. Příspěvek Unie zrušený podle odstavce 1 může být v rámci dotčeného programu opětovně použit s výhradou odstavce 3.

3. Příspěvek zrušený podle odstavce 1 nelze znovu použít na projekt, který byl předmětem finanční opravy ani – pokud je finanční oprava provedena z důvodu systémové nesrovnalosti – na žádný projekt ovlivněný touto systémovou nesrovnalostí.

Článek 72

Finanční opravy prováděné Komisí

1. Komise provede finanční opravy zrušením celého příspěvku Unie na program nebo jeho části a získáním příslušných částek od řídícího orgánu zpět tak, aby z financování Unie vyloučila výdaje, které porušují platné právní předpisy nebo jsou spojeny s nedostatky v systémech řízení a kontroly programu, které byly zjištěny Komisí nebo Evropským účetním dvorem.

2. Porušení platných právních předpisů vede k finanční opravě pouze v souvislosti s výdaji, které byly vykázány Komisi, a v případě, že je splněna jedna z těchto podmínek:

a) porušení ovlivnilo výběr projektu nebo smlouvy na technickou pomoc, nebo existuje důvodné riziko, že toto porušení mělo takový dopad a z důvodu povahy dotčeného porušení není možné tento dopad stanovit;

b) porušení ovlivnilo výši výdajů vykázaných v rámci programu, nebo existuje důvodné riziko, že toto porušení mělo takový dopad, avšak z důvodu povahy dotčeného porušení není možné jeho finanční dopad kvantifikovat.

3. Komise provede finanční opravy zejména v případech, kdy po nutném přezkoumání dospěje k některému z následujících závěrů:

a) v systémech řízení a kontroly programu existuje zásadní nedostatek, který ohrozil již vyplacený příspěvek Unie;

b) řídící orgán nesplnil před zahájením postupu finanční opravy podle tohoto odstavce své povinnosti podle článku 71;

c) výdaje přiznané ve výroční nebo závěrečné zprávě jsou neoprávněné a řídící orgán je před zahájením postupu finanční opravy podle tohoto odstavce neopravil.

Komise při svých finančních opravách vychází z jednotlivých případů zjištěných nesrovnalostí, přičemž přihlíží k tomu, zda se jedná o systémovou nesrovnalost. Pokud nelze přesně vyčíslit výši neoprávněných výdajů, použije Komise finanční opravu na základě paušální sazby nebo extrapolace.

4. Při rozhodování o výši finanční opravy podle odstavce 3 Komise dodržuje zásadu proporcionality s ohledem na povahu a závažnost nesrovnalostí a rozsah a finanční důsledky nedostatků zjištěných v systému řízení a kontroly daného programu.

5. Jestliže Komise zakládá své stanovisko na zprávách jiných auditorů než auditorů vlastních útvarů, vypracuje vlastní závěry ohledně finančních důsledků poté, co vyslechne řídící orgán a dotyčné auditory.

6. Ukončením programu není dotčeno právo Komise provádět v pozdější fázi finanční úpravy ve vztahu k řídícímu orgánu.

7. Kritérii pro určení výše finančních oprav, jež mají být použity, a kritérii pro použití paušálních sazeb nebo extrapolovaných finančních oprav jsou kritéria přijatá na základě nařízení (EU) č. 1303/2013 ([1]), zejména jeho článku 144, a kritéria, jež jsou obsažena v rozhodnutí Komise ze dne 19. prosince 2013 ([2]).

Článek 73

Postup

1. Před přijetím rozhodnutí o finanční opravě informuje Komise řídící orgán o předběžných závěrech svého přezkumu a požádá řídící orgán, aby do dvou měsíců předložil své připomínky.

2. Navrhuje-li Komise finanční opravu na základě extrapolace nebo paušální sazby, dostane řídící orgán příležitost prokázat přezkoumáním příslušné dokumentace, že skutečný rozsah nesrovnalosti je menší, než jak byl posouzen Komisí. Po dohodě s Komisí může řídící orgán omezit rozsah uvedeného přezkumu na vhodnou část nebo vzorek příslušné dokumentace. S výjimkou řádně odůvodněných případů nesmí doba povolená pro takové přezkoumání překročit další dva měsíce od uplynutí lhůty dvou měsíců uvedené v odstavci 1.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 320).

([2]) Rozhodnutí Komise ze dne 19. prosince 2013 o stanovení a schválení pokynů ke stanovení finančních oprav, jež má Komise provést u výdajů financovaných Unií v rámci sdíleného řízení v případě nedodržení pravidel pro zadávání veřejných zakázek (C(2013)9527).

3. Komise zohlední veškeré důkazy předložené řídícím orgánem ve lhůtách uvedených v odstavcích 1 a 2.

4. Nepřijme-li řídící orgán předběžné závěry Komise, pozve jej Komise ke slyšení, aby bylo zaručeno, že má Komise pro vyvození závěru ohledně uplatnění finanční opravy k dispozici všechny důležité informace a zjištění.

5. Řídící orgán může v případě dohody, a aniž je dotčen odstavec 6, opětovně použít zrušený příspěvek na dotčený program v souladu s čl. 71 odst. 2.

6. Za účelem uplatnění finančních oprav přijme Komise rozhodnutí do šesti měsíců ode dne slyšení nebo ode dne obdržení dalších informací, pokud řídící orgán souhlasil s tím, že tyto dodatečné informace po slyšení předloží. Komise vezme v úvahu veškeré informace a připomínky předložené v průběhu řízení. Pokud se slyšení neuskuteční, začíná šestiměsíční lhůta běžet dva měsíce po dni, kdy Komise odeslala pozvánku ke slyšení.

7. Zjistí-li Komise nebo Evropský účetní dvůr nesrovnalosti dokládající závažné nedostatky v účinném fungování systémů řízení a kontroly, sníží výsledná finanční oprava příspěvek Unie.

První pododstavec se nepoužije v případě závažných nedostatků v účinném fungování systémů kontroly a řízení, které byly před jejich zjištěním ze strany Komise nebo Evropského účetního dvora:

a) zjištěny v prohlášení řídícího orgánu, výroční kontrolní zprávě nebo výroku auditora předložených Komisi v souladu s článkem 68 nebo v jiných auditních zprávách auditního orgánu předložených Komisi, a pokud byla přijata příslušná opatření; nebo

b) předmětem vhodných nápravných opatření ze strany řídícího orgánu.

Posouzení závažných nedostatků v účinném fungování systémů řízení a kontroly vychází z právních předpisů platných v době, kdy byla předložena příslušná prohlášení řídících subjektů, výroční kontrolní zprávy a výroky auditora.

Komise při rozhodování o finanční opravě:

a) dodržuje zásadu proporcionality tím, že zohlední povahu a rozsah závažných nedostatků v účinném fungování systémů řízení a kontroly a jejich finanční důsledky pro rozpočet Unie;

b) pro účely použití paušální sazby nebo opravy extrapolací vyloučí výdaje, u nichž nesrovnalosti odhalil již řídící orgán a které byly předmětem úpravy v účetní uzávěrce, jakož i výdaje podléhající probíhajícímu posuzování jejich legality a správnosti;

c) zohlední paušální sazbu nebo opravy extrapolací použité na výdaje ze strany řídícího orgánu z důvodu jiných závažných nedostatků, které řídící orgán odhalil při určování zbytkového rizika pro rozpočet Unie.

Oddíl 2

Zpětné získávání neoprávněně vyplacených částek

Článek 74

Finanční odpovědnost a zpětné získávání neoprávněně vyplacených částek

1. Řídící orgán je odpovědný za zpětné získávání neoprávněně vyplacených částek.

2. Souvisí-li zpětné získávání neoprávněně vyplacených částek s porušením právních závazků ze strany řídícího orgánu vyplývajícím z tohoto nařízení a nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, zodpovídá řídící orgán za vrácení příslušných částek Komisi.

3. Pokud se zpětné získávání neoprávněně vyplacených částek týká systémových nedostatků v systémech řízení a kontroly, odpovídá řídící orgán za vrácení dotčených částek Komisi v souladu s rozdělením odpovědnosti mezi zúčastněné země, jak je stanoveno v programu.

4. Pokud se zpětné získávání neoprávněně vyplacených částek týká nároku vůči příjemci se sídlem v některém členském státě a řídící orgán není schopen dlužnou částku získat zpět, zaplatí dlužnou částku řídícímu orgánu členský stát, v němž má příjemce sídlo, a vymáhá ji od příjemce zpět.

5. Pokud se zpětné získávání neoprávněně vyplacených částek týká nároku vůči příjemci se sídlem v některé z partnerských zemí přeshraniční spolupráce a řídící orgán není schopen dlužnou částku získat zpět, nese daná partnerská země přeshraniční spolupráce, v níž má příjemce sídlo, odpovědnost v míře stanovené v příslušných dohodách o financování podle článků 8 a 9.

Článek 75

Vrácení platby řídícímu orgánu

1. Řídící orgán vymáhá neoprávněně vyplacené částky spolu s případnými úroky z prodlení od hlavního příjemce. Dotčení příjemci vrátí hlavnímu příjemci neoprávněně vyplacené částky v souladu s dohodou o partnerství, kterou spolu podepsali. Nepodaří-li se hlavnímu příjemci zajistit vrácení platby od dotčeného příjemce, řídící orgán tohoto příjemce formálně uvědomí, aby vrátil platbu hlavnímu příjemci. Pokud dotčený příjemce platbu nevrátí, požádá řídící orgán zúčastněnou zemi, v níž má dotčený příjemce sídlo, o vrácení neoprávněně vyplacených částek podle čl. 74 odst. 2 až 5.

2. Řídící orgán postupuje s patřičnou důsledností, aby s podporou zúčastněných zemí zajistil proplacení inkasních příkazů. Řídící orgán zejména zajistí, aby nárok byl určitý, v pevně stanovené výši a splatný. Pokud má řídící orgán v úmyslu vzdát se vrácení zjištěného dluhu, zajistí, aby toto zproštění bylo řádné a v souladu se zásadami řádného finančního řízení a proporcionality. Rozhodnutí o zproštění musí být předloženo společnému monitorovacímu výboru k předchozímu schválení.

3. Řídící orgán informuje Komisi o všech opatřeních přijatých za účelem zpětného získání neoprávněně vyplacených částek. Komise může kdykoli převzít úkol vymoci částky přímo od příjemce nebo od dotčené zúčastněné země.

4. Spisy předané zúčastněné zemi nebo Komisi musí obsahovat veškeré dokumenty potřebné pro zpětné získání neoprávněně vyplacených částek a doklady o opatřeních, která řídící orgán za účelem vymáhání dlužných částek přijal.

5. Smlouvy uzavřené řídícím orgánem musí obsahovat doložku umožňující Komisi nebo zúčastněné zemi, v níž má daný příjemce sídlo, vymáhat jakékoli částky dlužné řídícímu orgánu, které řídící orgán nebyl schopen získat zpět.

Článek 76

Vrácení platby Komisi

1. Vrácení platby dlužné Komisi se uskuteční přede dnem splatnosti uvedeným v inkasním příkazu. Lhůta splatnosti je 45 dnů ode dne vystavení výzvy k úhradě.

2. Každým prodlením při navracení částky vzniká nárok na úrok z prodlení, počínaje dnem splatnosti až do dne uskutečnění platby. Sazba tohoto úroku z prodlení je o tři a půl procentního bodu vyšší než sazba používaná Evropskou centrální bankou při jejích hlavních refinančních operacích první pracovní den měsíce, do kterého spadá den splatnosti. Částky, které mají být vráceny, mohou být započteny vůči jakýmkoli částkám dlužným příjemcům nebo zúčastněné zemi. Tím není dotčeno právo účastníků dohodnout se na splácení ve splátkách.

HLAVA IX

PODÁVÁNÍ ZPRÁV, MONITOROVÁNÍ A HODNOCENÍ

Článek 77

Výroční zprávy řídícího orgánu

1. Řídící orgán předloží do 15. února Komisi výroční zprávu schválenou společným monitorovacím výborem. Výroční zpráva se skládá z technické části a finanční části a týká se předchozího účetního období.

2. Technická část popisuje:

a) pokrok dosažený při provádění programu a jeho priorit;

b) podrobný seznam uzavřených smluv a seznam vybraných projektů, na něž ještě nebyly uzavřeny smlouvy, včetně seznamů rezerv;

c) činnosti provedené v rámci technické pomoci;

d) opatření přijatá za účelem monitorování a hodnocení projektů, jejich výsledky a kroky přijaté k nápravě zjištěných problémů;

e) uskutečněné informační a komunikační činnosti.

3. Finanční část se vypracuje v souladu s čl. 68 odst. 2.

4. Výroční zpráva kromě toho obsahuje prognózu činností, které mají být provedeny v následujícím účetním období. Zahrnuje:

a) aktualizovanou auditní strategii;

b) pracovní program, finanční plán a plánované využití technické pomoci;

c) roční plán monitorování a hodnocení v souladu s čl. 78 odst. 2;

d) roční informační a komunikační plán v souladu s čl. 79 odst. 4.

5. Řídící orgán předloží do 30. září 2024 Komisi závěrečnou zprávu schválenou společným monitorovacím výborem. Tato závěrečná zpráva obdobně obsahuje informace požadované podle odstavců 2 a 3 výše za uplynulé účetní období a za celou dobu trvání programu.

Článek 78

Monitorování a hodnocení

1. Cílem monitorování a hodnocení programu je zlepšit kvalitu jeho navržení a provádění a posoudit a zlepšit jeho soudržnost, účelnost, účinnost a dopad. Skutečnosti zjištěné při monitorování a hodnocení se zohlední v cyklu plánování a provádění.

2. Po celou dobu trvání programu je jeho součástí orientační plán monitorování a hodnocení. Ke každému programu je následně vypracován roční plán monitorování a hodnocení, který provádí řídící orgán na základě pokynů a metodiky hodnocení Komise. Roční plán se předloží Komisi nejpozději 15. února.

3. Kromě každodenního monitorování provádí řídící orgán monitorování programu a projektu zaměřené na výsledky.

4. Komise má přístup ke všem zprávám o monitorování a hodnocení.

5. Komise může kdykoli zahájit hodnocení nebo monitorování programu nebo jeho části. Výsledky těchto činností, o nichž je informován společný monitorovací výbor a řídící orgán programu, mohou vést ke změnám v programu.

HLAVA X

VIDITELNOST

Článek 79

Viditelnost

1. Řídící orgán a příjemci jsou odpovědni za odpovídající informování veřejnosti.

2. Řídící orgán a příjemci zajistí odpovídající zviditelnění příspěvku Unie na programy a projekty s cílem posílit povědomí veřejnosti o činnosti Unie a vytvořit jednotný obraz podpory Unie ve všech zúčastněných zemích.

3. Řídící orgán zajistí, aby jeho propagační strategie a opatření přijatá příjemci za účelem zviditelnění byly v souladu s pokyny Komise.

4. Součástí programu je komunikační strategie na celou dobu jeho trvání a orientační informační a komunikační plán na první rok, včetně opatření za účelem zviditelnění. Ke každému programu je následně vypracován roční informační a komunikační plán, který provádí řídící orgán. Plán je předložen Komisi nejpozději 15. února.

ČÁST TŘETÍ

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ

HLAVA I

NEPŘÍMÉ ŘÍZENÍ MEZINÁRODNÍMI ORGANIZACEMI

Článek 80

Mezinárodní organizace jako řídící orgán

1. Zúčastněné země mohou navrhnout, aby byl program řízen mezinárodní organizací.

2. Jako řídící orgán mohou být navrženy pouze mezinárodní organizace ve smyslu článku 43 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012.

3. Mezinárodní organizace musí splňovat požadavky stanovené v článku 60 nařízení (EU) č. 966/2012.

4. Před tím, než Komise program schválí, musí obdržet důkaz, že jsou splněny požadavky stanovené v odstavci 3.

Článek 81

Pravidla vztahující se na programy řízené mezinárodní organizací

1. Komise a příslušná mezinárodní organizace uzavřou dohodu, v níž jsou stanovena podrobná ujednání týkající se programu. V případě, že je z programu podle článku 42 poskytován příspěvek na finanční nástroj, musí být splněny podmínky a požadavky na podávání zpráv stanovené v článku 140 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

2. Na programy řízené mezinárodní organizací se použijí ustanovení druhé části, nestanoví-li dohoda podle odstavce 1 jinak.

HLAVA II

NEPŘÍMÉ ŘÍZENÍ PARTNERSKOU ZEMÍ PŘESHRANIČNÍ SPOLUPRÁCE

Článek 82

Partnerská země přeshraniční spolupráce jako řídící orgán

1. Zúčastněné země mohou navrhnout, aby byl program řízen partnerskou zemí přeshraniční spolupráce.

2. Povaha úkolů svěřených určené partnerské zemi přeshraniční spolupráce je stanovena v dohodě uzavřené mezi Komisí a danou partnerskou zemí přeshraniční spolupráce podle ustanovení o nepřímém řízení obsažených v nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 a v nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012.

3. Dohoda zmíněná v odstavci 2 stanoví podrobná ujednání týkající se programu. Stanoví zejména, která ustanovení druhé části se použijí s ohledem na povahu úkolů, jimiž je pověřen řídící orgán, a na příslušné částky.

ČÁST ČTVRTÁ

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 83

Přechodná ustanovení

Nařízení Komise (ES) č. 951/2007 ([1]) nadále platí pro právní akty a závazky, jimiž se provádí rozpočtové roky před rokem 2014.

Článek 84

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2014.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. srpna 2014.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda

([1]) Nařízení Komise (ES) č. 951/2007 ze dne 9. srpna 2007, kterým se stanoví pravidla pro provádění programů přeshraniční spolupráce financovaných v rámci nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1638/2006 o obecných ustanoveních o zřízení evropského nástroje sousedství a partnerství (Úř věst. L 210, 10.8.2007, s. 10).

PŘÍLOHA

Kritéria pro určení řídícího orgánu

Postup určení řídícího orgánu je založen na následujících složkách vnitřní kontroly:

1. **Prostředí vnitřní kontroly**

i) Organizační struktura pokrývající funkce řídícího orgánu a rozdělení funkcí mezi subjekty a uvnitř každého subjektu popsaná v kapitole 2 hlavy IV druhé části zajišťující, že je v náležitých případech dodržována zásada oddělení funkcí.

ii) Rámec, který v případě přenesení úkolů na zprostředkující subjekty zajistí vymezení jejich příslušných odpovědností a povinností, ověření jejich způsobilosti provádět svěřené úkoly a zavedení postupů pro podávání zpráv.

iii) Postupy pro podávání zpráv a monitorování s cílem předcházet nesrovnalostem, odhalovat a napravovat případné nesrovnalosti a umožnit zpětné získávání neoprávněně vyplacených částek.

iv) Plán přidělení odpovídajících lidských zdrojů s potřebnými dovednostmi na různých úrovních a pro různé funkce v rámci dané organizace.

2. **Řízení rizik**

S ohledem na zásadu proporcionality systém zajišťující alespoň jednou ročně, zejména v případě významných změn v činnostech, provádění odpovídajícího řízení rizik.

3. **Činnosti v oblasti řízení a kontroly**

i) Postupy výběru projektů zajišťující zásady transparentnosti, rovného zacházení, zákazu diskriminace, objektivity a korektní soutěže. Cílem je dodržet tyto zásady:

a) projekty jsou vybírány a granty na projekty udělovány na základě předem oznámených kritérií pro výběr a udělení grantu, která jsou stanovena v hodnotící mřížce. Kritéria pro výběr slouží k posouzení schopnosti uchazeče provést navrhovaný krok nebo pracovní program. Kritéria pro udělení grantu se používají k posouzení kvality návrhu projektu na základě stanovených cílů a priorit;

b) na granty se vztahují pravidla pro zveřejňování *ex ante* a *ex post*;

c) uchazeči jsou o výsledcích hodnocení informováni písemně. Není-li požadovaný grant udělen, řídící orgán uvede důvody zamítnutí žádosti s odkazem na kritéria pro výběr a udělení grantu, která uchazeč nesplňuje;

d) je třeba zabránit jakémukoli střetu zájmů;

e) pro všechny uchazeče platí stejná pravidla a podmínky.

ii) Postupy řízení smluv.

iii) Postupy ověřování, včetně správního ověřování každé žádosti příjemců o platbu a ověřování projektů na místě.

iv) Postupy pro zpracovávání a schvalování plateb.

v) Postupy pro vytvoření systému shromažďování, zaznamenávání a uchovávání údajů o každém projektu v elektronické podobě a pro zajištění bezpečnosti systémů IT v souladu s mezinárodně uznávanými normami.

vi) Postupy zavedené řídícím orgánem pro zajištění toho, aby příjemci vedli buď oddělený účetní systém, nebo používali vhodný účetní kód pro všechny transakce související s projektem.

vii) Postupy pro zavedení účinných a přiměřených opatření proti podvodům.

viii) Postupy pro vypracování účetní závěrky a zajištění, že závěrka je pravdivá, úplná a přesná a že výdaje jsou v souladu s platnými pravidly.

ix) Postupy pro zajištění odpovídající auditní stopy a odpovídajícího systému archivace.

x) Postupy pro vypracování prohlášení řídícího orgánu o zárukách, zprávy o provedených kontrolách a o zjištěných nedostatcích a shrnutí výsledků závěrečných auditů a kontrol za daný rok.

xi) Jsou-li úkoly přeneseny na zprostředkující subjekty, měla by kritéria pro určení zahrnovat hodnocení existujících postupů s cílem zajistit, aby řídící orgán ověřil způsobilost zprostředkujících subjektů plnit úkoly, a monitorovat, zda jsou tyto úkoly řádně prováděny.

4. **Informace a komunikace**

i) Řídící orgán získává nebo vytváří a používá příslušné informace na podporu fungování ostatních složek vnitřní kontroly.

ii) Řídící orgán interně rozšiřuje informace, včetně cílů a povinností vnitřní kontroly, které jsou nezbytné pro podporu fungování ostatních složek vnitřní kontroly.

iii) Řídící orgán komunikuje s externími subjekty, pokud jde o záležitosti ovlivňující fungování ostatních složek vnitřní kontroly.

5. **Monitorování**

Zdokumentované postupy, ověření a hodnocení prováděné za účelem zjištění, že složky vnitřní kontroly existují a fungují.

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 898/2014

ze dne 18. srpna 2014

o zrušení konečného antidumpingového cla na dovoz práškového aktivního uhlí pocházejícího z Čínské lidové republiky na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství ([1]) (dále jen „základní nařízení"), a zejména na článek 9 a čl. 11 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

A. POSTUP

1. Platná opatření

(1) Na základě antidumpingového šetření (dále jen „původní antidumpingové šetření") uložila Rada nařízením (ES) č. 1006/96 ([2]) konečné antidumpingové clo na dovoz práškového aktivního uhlí v současnosti kódů KN ex 3802 10 00 pocházejícího z Čínské lidové republiky (dále jen „ČLR") (dále jen „konečná antidumpingová opatření"). Opatření měla podobu pevně stanoveného cla ve výši 323 EUR na tunu (čisté hmotnosti).

(2) Na základě dvou přezkumů opatření před pozbytím platnosti Rada zachovala opatření platná podle nařízení (ES) č. 1011/2002 ([3]) (dále jen „první přezkum před pozbytím platnosti") a nařízení (ES) č. 649/2008 ([4]) (dále jen „druhý přezkum před pozbytím platnosti").

2. Žádost o přezkum před pozbytím platnosti

(3) Po zveřejnění oznámení o nadcházejícím pozbytí platnosti ([5]) platných konečných antidumpingových opatření obdržela Komise dne 9. dubna 2013 žádost o zahájení přezkumu těchto opatření před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 základního nařízení. Žádost podaly společnosti Cabot Norit Nederland BV a Cabot Norit (UK) Ltd. (dále jen „žadatelé") jménem výrobců představujících podstatnou část celkové výroby práškového aktivního uhlí v Unii, v tomto případě více než 25 %.

(4) Žádost byla odůvodněna tím, že pokud by opatření pozbyla platnosti, vedlo by to pravděpodobně k přetrvávání dumpingu a obnovení újmy působené výrobnímu odvětví Unie.

3. Zahájení přezkumu před pozbytím platnosti

(5) Komise po konzultaci s poradním výborem dospěla k závěru, že pro zahájení přezkumu před pozbytím platnosti existují dostatečné důkazy, a dne 6. července 2013 oznámila zveřejněním oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie* ([6])(dále jen „oznámení o zahájení přezkumu") zahájení přezkumu před pozbytím platnosti v souladu s čl. 11 odst. 2 základního nařízení.

B. STAŽENÍ ŽÁDOSTI O PŘEZKUM PŘED POZBYTÍM PLATNOSTI A ZASTAVENÍ ŘÍZENÍ

(6) Dopisem ze dne 7. května 2014 adresovaným Komisi žadatelé svou žádost o přezkum před pozbytím platnosti formálně stáhli.

(7) V souladu s čl. 9 odst. 1 základního nařízení může být řízení v případě stažení žádosti o přezkum zastaveno, ledaže by toto zastavení nebylo v zájmu Unie.

([1]) Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51.
([2]) Úř. věst. L 134, 5.6.1996, s. 20.
([3]) Úř. věst. L 155, 14.6.2002, s. 1. pozměněné nařízením (ES) č. 931/2003 (Úř. věst. L 133, 29.5.2003, s. 36).
([4]) Úř. věst. L 181, 10.7.2008, s. 1.
([5]) Úř. věst. C 349, 15.11.2012, s. 19.
([6]) Úř. věst. C 195, 6.7.2013, s. 4.

(8) Šetření neodhalilo žádné skutečnosti, z nichž by vyplývalo, že by zastavení řízení bylo v rozporu se zájmem Unie. Komise proto dospěla k závěru, že by stávající řízení mělo být zastaveno a platné antidumpingové clo by mělo být zrušeno.

(9) Zúčastněné strany o tom byly patřičně informovány a dostaly příležitost vyjádřit své stanovisko. Žádné připomínky obdrženy nebyly.

(10) Komise tudíž dospěla k závěru, že antidumpingové řízení týkající se dovozu práškového aktivního uhlí pocházejících z ČLR do Unie by mělo být zastaveno a antidumpingové clo zrušeno.

(11) Zrušení opatření stanovených tímto nařízením je v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle čl. 15 odst. 1 základního nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Antidumpingové clo na dovoz práškového aktivního uhlí v současnosti kódů KN ex 3802 10 00 (kód TARIC 3802 10 00 20) pocházejícího z Čínské lidové republiky se zrušuje a příslušné řízení se zastavuje.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. srpna 2014.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 899/2014

ze dne 18. srpna 2014

o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“) [1],

s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny [2], a zejména na čl. 136 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XVI uvedeného nařízení.

(2) Paušální dovozní hodnota se vypočítá každý pracovní den v souladu s čl. 136 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011, a přitom se zohlední proměnlivé denní údaje. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 136 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. srpna 2014.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Jerzy PLEWA
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

[1] Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.
[2] Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kód třetích zemí (1)	Paušální dovozní hodnota
0707 00 05	TR	81,4
	ZZ	81,4
0709 93 10	TR	100,6
	ZZ	100,6
0805 50 10	AR	141,5
	CL	209,1
	TR	164,2
	UY	166,5
	ZA	124,1
	ZZ	161,1
0806 10 10	BR	182,9
	EG	208,5
	MA	170,5
	MX	246,5
	TR	144,4
	ZZ	190,6
0808 10 80	AR	93,4
	BR	91,6
	CL	100,6
	CN	120,3
	NZ	120,6
	US	131,1
	ZA	112,2
	ZZ	110,0
0808 30 90	AR	78,8
	CL	72,3
	TR	141,6
	ZA	101,6
	ZZ	98,6
0809 30	MK	69,0
	TR	133,7
	ZZ	101,4
0809 40 05	BA	44,3
	MK	49,3
	ZA	207,0
	ZZ	100,2

(1) Klasifikace zemí podle nařízení Komise (ES) č. 1833/2006 (Úř. věst. L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 23. listopadu 2011

o státní podpoře C 28/10, kterou poskytlo Portugalsko v rámci režimu pojištění krátkodobých vývozních úvěrů

(oznámeno pod číslem C(2011) 7756)

(Pouze portugalské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2014/532/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU"), a zejména na čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s výše uvedenými ustanoveními ([1]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Toto rozhodnutí se týká státní podpory, kterou zavedlo Portugalsko ve formě režimu pojištění krátkodobých vývozních úvěrů (dále jen „režim").

1. PROCESNÍ ASPEKTY

(2) Dne 12. ledna 2009 oznámilo Portugalsko režim pojištění krátkodobých vývozních úvěrů podle oddílu 5.1 sdělení Komise „Dočasný rámec Společenství pro opatření státní podpory zlepšující přístup k financování za současné finanční a hospodářské krize" ([2]) (dále jen „dočasný rámec").

(3) Ačkoliv byl režim původně oznámen jako pojištění krátkodobých vývozních úvěrů pro země OECD, vztahuje se rovněž na transakce v rámci domácího obchodu.

(4) Jelikož portugalské orgány potvrdily, že se režim používá od ledna 2009, Komise Portugalsko dopisem ze dne 19. dubna 2010 informovala o převedení režimu do registru neoznámené podpory.

(5) Dopisem ze dne 27. října 2010 Komise Portugalsko informovala o zahájení vyšetřovacího řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU v souvislosti s tímto režimem.

(6) Dopisem ze dne 29. listopadu 2010 zaslaly portugalské orgány své připomínky k dopisu Komise ze dne 27. října 2010. Připojily dopisy dvou pojistitelů úvěrů (CESCE a COSEC) ze dne 22. listopadu 2010 a 23. listopadu 2010.

(7) Rozhodnutí Komise o zahájení řízení bylo dne 9. dubna 2011 zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ([3]). Komise vyzvala zúčastněné strany, aby se k režimu vyjádřily. Nebyly obdrženy žádné připomínky.

([1]) Úř. věst. C 111, 9.4.2011, s. 46.
([2]) Úř. věst. C 16, 22.1.2009, s. 1. Tento dočasný rámec uplatňuje Komise ode dne 17. prosince 2008 a na základě dočasného rámce schválila dne 19. ledna 2009 portugalský režim „Nižší částky podpory" (věc N 13/09).
([3]) Viz poznámka pod čarou 1.

2. **POPIS OPATŘENÍ**

2.1. CÍL

(8) Portugalské orgány tvrdily, že současná hospodářská krize znamená vyšší riziko u obchodních operací. To má zase za následek konzervativnější postoj pojistitelů úvěrů, což se projevuje ve výši pojistného krytí pro rizika spojená s obchodními operacemi.

(9) Cílem režimu je napravit selhání trhu projevující se v nedostupnosti pojištění úvěrů a pomoci obnovit důvěru v trh s pojištěním úvěrů.

(10) Těchto cílů je dosahováno tím, že vývozcům a společnostem, jež se dočasně potýkají s nedostupností pojistného krytí úvěrů na soukromém trhu pro transakce s kupujícími ze zemí OECD nebo pro transakce v rámci domácího obchodu, je poskytováno pojistné krytí úvěrů.

(11) Podle portugalských orgánů se odvětví pojišťovnictví od roku 2008 značně zmenšilo, což má za následek nedostupnost pojistného krytí. Ke dni 30. září 2010 se celková hodnota pojištěného portfolia snížila v období od 31. prosince 2009 do 31. prosince 2009 o 32,84 % a v období od 31. prosince 2008 do 30. září 2010 o dalších 22,4 %. Celková hodnota pojistného portfolia v roce 2010 klesla na 15,9 miliardy EUR z hodnoty ve výši 30,6 miliardy EUR na konci roku 2008. Počet pojištěných podniků se snížil z 3 709 na konci roku 2008 na 2 290 v září 2010. Dopisy pojistitelů byly předloženy s cílem zdůvodnit nutnost zachování režimu do konce roku 2010, a to navzdory tvrzením v dopisech, že maximální výše pojistného krytí poskytnutého na základě režimu nebude dosaženo. Tyto dopisy objasňovaly potřebu režimu odkazem na vyšší riziko u pojištění vývozních úvěrů v důsledku celkové hospodářské situace v době překonávání krize, s následným růstem cen a snižováním krytí poskytovaného v některých odvětvích soukromými pojistiteli.

2.2. PRÁVNÍ ZÁKLAD

(12) Vnitrostátním právním základem režimu je legislativní nařízení č. 175/2008 ze dne 26. srpna 2008, kterým se zřizuje Finova, a legislativní nařízení č. 211/1998 ze dne 16. července 1998, kterým se stanoví pravidla použitelná na vzájemné záruční společnosti (ve znění legislativního nařízení č. 19/2001 ze dne 30. ledna 2001 a č. 309-A/2007 ze dne 7. září 2007).

2.3. PROVÁDĚJÍCÍ SUBJEKT

(13) Režim provádí tito soukromí pojistitelé úvěrů, kteří působí na portugalském trhu: COSEC, CESCE, Coface a Credito y Caución.

2.4. PŘÍJEMci

(14) Podle informací, které portugalské orgány poskytly dne 26. listopadu 2010, se do října 2010 k režimu přihlásilo 399 příjemců.

(15) V následujících tabulkách je uvedeno rozdělení úvěrových limitů poskytnutých do října 2010:

(16) Využití podle zprostředkujících pojistitelů:

Pojišťovna	Příjemci		Úvěrový limit v EUR	
	Počet	(%)	Hodnota	(%)
COSEC	273	68,42	151 693 571	71,68
Credito y Caución	43	10,78	28 259 171	13,35
CESCE	55	13,78	24 747 850	11,69
Coface	28	7,02	6 929 700	3,27
Celkem	**399**	**100**	**211 630 292**	**100**

(17) Rozdělení na domácí transakce a vývozní transakce podle velikosti trhu v říjnu 2010 (v EUR):

	Skutečně využitý úvěrový limit 1 ([1])	
	Hodnota (v EUR)	(%)
Transakce domácího obchodu	137 175 542	73,20
Vývozní transakce	50 221 841	26,80
Celkem	**187 397 383**	**100**

([1]) Celková částka úvěrových limitů, kterou lze poskytnout, činí 211,6 milionu EUR, zatímco úvěrové limity skutečně využité ke krytí obchodních operací činily 187,3 milionu EUR.

(18) Rozdělení podle velikosti příjemců:

Velikost příjemce	Příjemci		Úvěrový limit v EUR	
	Počet	(%)	Hodnota (v EUR)	(%)
Velké podniky	126	31,58	101 135 009	47,79
Střední podniky	158	39,60	71 507 618	33,79
Mikropodniky/malé podniky	115	28,82	38 987 665	18,42
Celkem	**399**	**100**	**211 630 292**	**100**

2.5. PODMÍNKY UPLATNĚNÍ REŽIMU

(19) Režim se vztahuje na obchodní rizika (například platební neschopnost a přetrvávající neplacení) spojená s vývozními transakcemi se zeměmi OECD a rizika související s transakcemi v rámci domácího obchodu pro období trvající méně než dva roky.

(20) Veřejné pojištění funguje jako finanční nástroj pro sdílení rizik se soukromými pojistiteli („připojištění"). Poskytuje se pouze jako doplněk k pojištění sjednanému se soukromým pojistitelem.

(21) Veřejné pojištění se podle portugalských orgánů poskytuje za zcela stejných podmínek jako soukromé pojištění. Částka pokrytá veřejným pojištěním proto nemůže být vyšší než částka pokrytá soukromým pojistitelem. Příslušné pojistné se však rovná 60 % pojistného, které účtuje soukromý pojistitel. Příslušná průměrná sazba na základě režimu představovala 0,21 % obratu, zatímco tržní sazba, kterou účtují soukromí pojistitelé, představovala v roce 2009 průměrně 0,36 % obratu. I průměrné tržní sazby (ve výši 0,23 % v roce 2007 a 0,24 % v roce 2008) byly od roku 2009 vyšší než příslušná průměrná sazba v rámci režimu.

(22) V případě výskytu pojistné události jsou částky náhrady rozděleny mezi stát a soukromého pojistitele, který poskytuje základní pojištění, a to úměrně podílu celkového zaručeného krytí, tj. podílu kvóty. Poskytování náhrady vyřizuje soukromý pojistitel.

2.6. DOBA TRVÁNÍ

(23) Režim byl oznámen dne 12. ledna 2009 na dobu od 1. ledna 2009 do 31. prosince 2010. Komisi nebylo oznámeno prodloužení režimu.

2.7. ROZPOČET

(24) Podle informací, které Komisi poskytly portugalské orgány, činí maximální výše záruky pro jednoho příjemce 1,5 milionu EUR.

(25) Podle informací, které Komisi poskytly portugalské orgány, činí celkový rozpočet režimu pro domácí i vývozní transakce 2 miliardy EUR ([4]).

3. ROZHODNUTÍ KOMISE O ZAHÁJENÍ FORMÁLNÍHO VYŠETŘOVACÍHO ŘÍZENÍ

(26) V rozhodnutí ze dne 27. října 2010 o zahájení formálního vyšetřovacího řízení uvedla Komise předběžné posouzení a vyslovila pochybnosti ohledně slučitelnosti režimu s vnitřním trhem. Pochybnosti vyslovené v uvedeném rozhodnutí se týkaly:

— uplatňování režimu na pojištění krátkodobých vývozních úvěrů, při němž je cena záruky nižší než úroveň, která se obvykle vyžaduje podle sdělení Komise o krátkodobém pojištění vývozních úvěrů ([5]) (dále jen „sdělení"). Komise vyslovila pochybnosti, zda bylo protiplnění nezbytné a přiměřené k dosažení cíle vzhledem k možnému narušení hospodářské soutěže, které to má za následek,

— uplatňování režimu na domácí transakce. Komise vyslovila pochybnosti, pokud jde o slučitelnost opatření, a opět zpochybnila cenu, která byla stanovena za poskytnutou záruku.

4. PŘIPOMÍNKY PORTUGALSKA

(27) Ve svých připomínkách k zahájení formálního vyšetřovacího řízení portugalské orgány uvedly, že tvrzení Komise, že společnosti, na něž se režim vztahuje, mají výhodu, která by jinak nebyla dostupná, není v souladu s cíli stanovenými v dočasném rámci. Aby prokázaly selhání trhu, portugalské orgány odkazují na poměr ztráty, který v roce 2008 dosáhl rekordní výše 102 %, navzdory skutečnosti, že se počet podniků, na něž se pojištění vztahovalo, na konci roku 2009 snížil o 29,41 % v porovnání s koncem roku 2008 a do konce září 2010 o dalších 12,53 %. Hodnota pojištěného portfolia klesla na konci roku 2009 v porovnání s koncem roku 2008 o 32,84 % a do září 2010 o dalších 22,36 %. Portugalsko rovněž tvrdí, že i ostatní členské státy přijaly podobné režimy.

(28) Pokud jde o selektivní povahu výhody, Portugalsko uvedlo, že režim **není selektivní**, nýbrž že představuje opatření obecné povahy, které nemá za následek diskriminaci v rámci odvětví ani mezi odvětvími. Portugalsko rovněž namítá, že Komise nestanovila, co představuje obecné opatření. Podle Portugalska neexistenci diskriminace prokazuje: i) uplatňování režimu rovněž na společnosti z ostatních členských států, které působí v Portugalsku; ii) schválení žádostí o účast v režimu všech čtyř pojistitelů působících v Portugalsku, přičemž všichni jsou přinejmenším částečně ve vlastnictví zahraničních subjektů; iii) nezměnění potřeb v oblasti financování během krize; iv) významný příjemce podpory na základě režimu, kterým byl v říjnu 2010 segment operací týkajících se vnitrostátního trhu (73,2 %); v) možnost všech podniků působících v Portugalsku využít režim, a to nezávisle na tom, zda povaha jejich činností souvisí s obchodováním se zbožím (režim využila odvětví jako „stavebnictví", „doprava" a „ostatní služby – kromě obchodu", a to s částkami ve výši 2 155 000 EUR, 471 500 EUR resp. 4 580 000 EUR), ačkoliv vývozní úvěry vzhledem ke své povaze souvisí především s transakcemi se zbožím. **Model připojištění** není mimoto podle Portugalska zdrojem diskriminace, jelikož žádnému podniku nebrání v tom, aby si takovéto pojištění sjednal se soukromým pojistitelem. Orgány veřejné správy se zcela spoléhají na posouzení rizik provedené soukromými pojistiteli. Rovněž **maximální limit** stanovený pro jednotlivé pojištění nebrání podle portugalských orgánů v přístupu velkým podnikům, které režim využívají (47,79 % s ohledem na hodnotu operací v porovnání s 33,79 % u středních podniků a 18,42 % u malých podniků, avšak pouze 31,58 %, pokud jde o počet příjemců, na rozdíl od 39,60 % u středních podniků a 28,82 % u malých podniků). Tento maximální limit má zajistit, aby byly použité státní prostředky úměrné sledovaným cílům a aby bylo riziko

([4]) Podle oznámení ze dne 12. ledna 2009.
([5]) Úř. věst. C 281, 17.9.1997, s. 4.

náležitě rozloženo, a současně umožnit přístup k režimu většímu počtu podniků. Skutečnost, že maximální částka stanovená pro režim nebyla využita, představuje podle portugalských orgánů důkaz o neexistenci diskriminace velkých podniků. Portugalsko zpochybňuje taktéž souvislost mezi judikaturou, kterou Komise uvedla v 36. bodě odůvodnění rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení, a diskriminací. Portugalsko lituje, že Komise nestanovila kritéria, která musí opatření splňovat, aby se považovalo za opatření obecné povahy.

(29) Portugalsko odůvodnilo **nižší ceny** v rámci režimu v porovnání se soukromým pojištěním tím, že lze zaznamenat negativní výběr, jelikož se podniky rozhodují pro zajištění méně rizikových operací v rámci režimu a rizikovější operace ponechávají pro krytí soukromým pojištěním. V tomto ohledu by odůvodnění Komise nebylo podle portugalských orgánů relevantní v oblasti vývozních úvěrů, kde se riziko nezvyšuje s výší úvěru, jak je tomu u bankovních úvěrů. Podle portugalských orgánů prokazuje nízké riziko rovněž skutečnost, že se k říjnu 2010 objem pohledávek nahromaděných v režimu zvýšil pouze o 0,26 % celkové hodnoty sjednaného pojištění. Ceny stanovené za státní záruku mimoto podle portugalských orgánů odpovídají tržním cenám před krizí, a proto neposkytují příjemcům výhodu.

(30) Podle portugalských orgánů režim nezpůsobuje narušení hospodářské soutěže mezi členskými státy, jelikož i) se vztahuje rovněž na vnitrostátní operace; ii) náklady na pojištění se v jednotlivých členských státech liší, jak prokazují různé ceny pojištění, a ii) tento druh služby není na trhu dostupný.

5. **PŘIPOMÍNKY OSTATNÍCH ZÚČASTNĚNÝCH STRAN**

(31) Po zveřejnění rozhodnutí Komise o zahájení formálního vyšetřovacího řízení v *Úředním věstníku Evropské unie* dne 9. dubna 2011 neobdržela Komise žádné připomínky třetích stran.

6. **POSOUZENÍ**

6.1. HODNOCENÍ OPATŘENÍ JAKO STÁTNÍ PODPORY

(32) V čl. 107 odst. 1 SFEU se uvádí:

Podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné s vnitřním trhem, nestanoví-li Smlouvy jinak.

(33) Aby byl použitelný čl. 107 odst. 1 SFEU, je třeba, aby bylo možno opatření přičíst státu, aby bylo provedeno ze státních prostředků, ovlivňovalo obchod mezi členskými státy a narušovalo hospodářskou soutěž na vnitřním trhu tím, že poskytuje určitým podnikům selektivní výhodu.

Státní prostředky

(34) Jak je objasněno v rozhodnutí Komise ze dne 27. října 2010 o zahájení formálního vyšetřovacího řízení, pojištění je poskytováno přímo státem a případné ztráty vyplývající z režimu ovlivňují státní rozpočet. Režim proto zahrnuje státní prostředky. Použití státních prostředků Portugalsko nezpochybnilo.

Selektivní výhoda pro pojistitele

(35) Komise analyzovala trhy s pojištěním vývozních úvěrů ve svých rozhodnutích o režimech pojištění krátkodobých vývozních úvěrů ([6]). Sazby pojistného na trhu s pojištěním krátkodobých vývozních úvěrů jsou ve smlouvách obvykle stanoveny na dobu nejméně jednoho roku. Jakákoli změna ceny nabízeného krytí je proto účinná až

([6]) Viz zejména rozhodnutí Komise o *rakouském pojištění krátkodobých vývozních úvěrů* ve věci N 434/09 (Úř. věst. C 25, 2.2.2010, s. 4), rozhodnutí Komise o *dánských vývozních úvěrech* ve věci N 198/09 (Úř. věst. C 179, 1.8.2009, s. 2), rozhodnutí Komise o *belgickém pojištění krátkodobých vývozních úvěrů* ve věci N 532/09 (Úř. věst. C 19, 26.1.2010, s. 7), rozhodnutí Komise o *finském pojištění krátkodobých vývozních úvěrů* ve věci N 258/09 (Úř. věst. C 227, 22.9.2009, s. 1), rozhodnutí Komise o *německém pojištění krátkodobých vývozních úvěrů* ve věci N 384/09 (Úř. věst. C 212, 5.9.2009, s. 11), rozhodnutí Komise o *maďarském pojištění krátkodobých vývozních úvěrů* ve věci N 187/10 (Úř. věst. C 259, 15.9.2010, s. 6), rozhodnutí Komise o *lucemburském pojištění krátkodobých vývozních úvěrů* ve věci N 50/09 (Úř. věst. C 143, 24.6.2009, s. 6), rozhodnutí Komise o *litevském pojištění krátkodobých vývozních úvěrů* ve věci N 659/09 (Úř. věst. C 33, 10.2.2010, s. 5), rozhodnutí Komise o *lotyšském pojištění vývozních úvěrů* ve věci N 84/10 (Úř. věst. C 213, 6.8.2010, s. 11), rozhodnutí Komise o *nizozemském pojištění vývozních úvěrů – systému zajištění* ve věci N 409/09 (Úř. věst. C 270, 11.11.2009, s. 11), rozhodnutí Komise o *slovinském pojištění krátkodobých vývozních úvěrů* ve věci N 713/09 (Úř. věst. C 108, 28.4.2010, s. 3).

s určitou časovou prodlevou. Tržní praxe je mimoto taková, že se nabídka pojištění úvěrů upravuje zvyšováním či snižováním výše nabízeného úvěru, a nikoli změnou sazby, která se za pojištění účtuje. Tato praxe byla zaznamenána rovněž od počátku finanční krize, jak dokládají dopisy o odmítnutí krytí, které zaslalo Portugalsko, a dopisy o odmítnutí krytí v jiných případech režimů pojištění krátkodobých vývozních úvěrů ([7]). Dopisy pojistitelů o odmítnutí krytí obvykle vývozcům jako alternativu nenabízejí vyšší cenu krytí u určitých kupujících. Z důkazů vyplývá, že v důsledku finanční krize soukromí pojistitelé významně snížili nabízené krytí a často je úplně zrušili. Výše uvedené skutečnosti potvrzují další údaje, které poskytly tržní subjekty ([8]). Hospodářská soutěž mezi pojistiteli je proto založena především na množství úvěrů, nikoli na cenách. Prostřednictvím opatření stát reagoval na poptávku, kterou neuspokojovaly stávající soukromé hospodářské subjekty. Na konkurenčním trhu bez zásahu státu by však na poptávku reagoval nový hospodářský subjekt, který by poskytl dodatečné pojistné krytí. Cílem zásahu státu bylo proto chránit tržní postavení soukromých hospodářských subjektů, které již působí na portugalském trhu.

(36) Pojištění krátkodobých vývozních úvěrů je produkt, jehož prostřednictvím pojistitel přebírá obchodní a politické riziko nedodržení závazku kupujícího v rámci obchodní transakce. Převzetí obchodních rizik souvisejících s obchodními transakcemi nabízejí rovněž banky, a to prostřednictvím dokumentárního akreditivu a faktoringu. Pojištění krátkodobých vývozních úvěrů, které nabízejí úvěrové pojišťovny, a dokumentární akreditiv nabízený bankami představují náhrady na straně poptávky na trhu pro ochranu před obchodními riziky plynoucími z obchodních transakcí. V případě neexistence zásahu státu by se mohli vývozci přinejmenším v určité míře uchýlit k dokumentárnímu akreditivu, který nabízejí banky ([9]). Vzhledem k možné nahraditelnosti mezi pojištěním krátkodobých vývozních úvěrů nabízeným pojistiteli a dokumentárním akreditivem nabízeným bankami znamená opatření výhodu ve prospěch odvětví pojištění krátkodobých vývozních úvěrů, jelikož přispívá k zachování podílu pojistitelů vývozních úvěrů na trhu pro ochranu před obchodními a politickými riziky obchodních transakcí. Jelikož banky nejsou způsobilé pro využití režimu, na jehož základě je veřejné pojištění nabízeno pouze jako doplněk k pojištění, které poskytují soukromí pojistitelé, je tato výhoda selektivní.

(37) Na základě výše uvedených skutečností vyvozuje Komise závěr, že opatření poskytuje pojistitelům selektivní výhodu.

Selektivní výhoda pro vývozce a tuzemské obchodní společnosti

(38) Vývozci a obchodní společnosti přihlášené k režimu platí pojistné, které je nižší než tržní pojistné. To má za následek posílení postavení společností využívajících režim v porovnání se společnostmi, které pojistné krytí potenciálně získají pouze u soukromých pojistitelů za tržní cenu. Má se za to, že samotné posílení postavení některých účastníků trhu v porovnání s jejich konkurenty ve srovnatelné situaci prostřednictvím opatření určitého režimu představuje výhodu ([10]). V daném případě by posílení postavení těchto příjemců nebylo ve stejné míře možné bez zásahu státu.

(39) Jak potvrdilo Portugalsko, toto krytí není na trhu k dispozici (přinejmenším ve stejném rozsahu) pro rizika, na něž se režim vztahuje. Společnosti využívající režim mají proto dvojí výhodu v podobě přístupu k pojistnému krytí, jež by jinak nebylo dostupné: mají prospěch nejen z nižšího pojistného, než je tržní cena, nýbrž rovněž z existence dodatečného pojištění.

(40) Portugalský režim je ve skutečnosti selektivní.

(41) Prvním náznakem, že režim je selektivní, je skutečnost, že společnostmi, které opatření využívají, jsou téměř výhradně společnosti obchodující se zbožím, zatímco společnosti, které poskytují služby, jej využívají mnohem méně. V rámci formálního vyšetřovacího řízení portugalské orgány uvedly, že neexistují žádné právní překážky, které by společnostem, jež nevykonávají obchodní činnosti, znemožňovaly režim využít, a že režim využila odvětví jako „stavebnictví", „doprava" a „jiné služby – kromě obchodu". Portugalsko však rovněž připouští, že se

([7]) Viz zejména rozhodnutí Komise o *belgickém pojištění krátkodobých vývozních úvěrů* ve věci N 532/09, rozhodnutí Komise o *finském pojištění krátkodobých vývozních úvěrů* ve věci N 258/09, rozhodnutí Komise o *německém pojištění krátkodobých vývozních úvěrů* ve věci N 384/09, rozhodnutí Komise o *lucemburském pojištění krátkodobých vývozních úvěrů* ve věci N 50/09, rozhodnutí Komise o *lotyšském pojištění krátkodobých vývozních úvěrů* ve věci N 84/10, rozhodnutí Komise o *nizozemském pojištění vývozních úvěrů – systému zajištění* ve věci N 409/09, rozhodnutí Komise o *slovinském pojištění krátkodobých vývozních úvěrů* ve věci N 713/09.

([8]) Viz *Credit insurance in support of international trade*, Fabrice Morel, Berne Union, 2010, http://www.berneunion.org.uk/pdf/Credit %20insurance %20in %20support %20of %20international %20trade.pdf.

([9]) Viz *The Report on Market Trends of Private Reinsurance in the Field of Export Credit Insurance,* Evropská komise, http://ec.europa.eu/competition/state_aid/studies_reports/export_credit_insurance_report.pdf.

([10]) Viz rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 8. září 2011 ve věci C-279/08 P, *Komise* v. *Nizozemsko*, dosud nezveřejněno.

pojištění vývozních úvěrů vzhledem ke své povaze týká především transakcí se zbožím. Na společnosti, které poskytují dopravní a jiné služby, připadala k říjnu 2010 pouze 2,4 % pojištění poskytnutého na základě režimu. Vzhledem k tomu, že na podniky, které poskytují služby, připadalo pouze 8 z celkového počtu 361 podniků využívajících režim a přibližně 1,25 % úvěrových limitů, je zřejmé, že dotyčné opatření v zásadě podporuje společnosti obchodující se zbožím.

(42) Existují další prvky, které prokazují, že režim je ve skutečnosti selektivní.

(43) Za prvé, navzdory tvrzení portugalských orgánů, že režim má obecnou povahu, jelikož příjemci jsou stanoveni pomocí objektivních kritérií, která nevedou k diskriminaci subjektů z ostatních členských států, podmínky stanovené v rámci režimu poskytují při výběru příjemců určitý prostor pro uvážení. Režim používá model „připojištění", na jehož základě jsou pro režim způsobilé pouze společnosti, které mají sjednaný úvěrový limit u soukromého pojistitele, zatímco společnosti, jimž soukromí pojistitelé úvěrů zcela odmítnou poskytnout krytí, nejsou pro „připojištění" způsobilé. Režim ponechává zcela na soukromých společnostech, aby posoudily způsobilost pro pojištění. V případě neexistence jednotných a objektivních kritérií pro stanovení rizika spojeného s transakcemi, které provádí každý vývozce nebo obchodník, poskytuje režim soukromým subjektům určitou volnost při posuzování úvěruschopnosti společností, které mohou požádat o pojistné krytí. Soudní dvůr měl za to, že aby se opatření považovalo za neselektivní, mělo by být založeno na kritériu uplatnění, které je objektivní, bez jakéhokoli zeměpisného nebo odvětvového zohlednění, a mělo by být v souladu s cílem opatření ([11]). V daném případě vede neexistence objektivních kritérií pro rozhodování o poskytnutí soukromého pojistného krytí k možné diskriminaci mezi příjemci, kteří jsou ve srovnatelné skutkové situaci ([12]).

(44) Za druhé, i kdyby se kritéria pro přístup k režimu považovala za objektivní, Soudní dvůr rozhodl, že samotná existence objektivních kritérií nevylučuje selektivní povahu opatření, pokud má dotyčné opatření za následek zvýhodnění určitých podniků na úkor jiných. Soudní dvůr uvedl, že „skutečnost, že podpora není zaměřena na jednoho či více konkrétních příjemců, kteří jsou stanoveni předem, nýbrž že se na ni vztahuje řada objektivních kritérií, na jejichž základě může být v rámci předem stanovených celkových přidělených rozpočtových prostředků poskytnuta neomezenému počtu příjemců, kteří nejsou zprvu jednotlivě identifikováni, nemůže postačovat k tomu, aby byla zpochybněna selektivní povaha opatření, a tudíž je hodnoceno jakožto státní podpory ve smyslu článku 92 Smlouvy [čl. 107 odst. 1 SFEU]. Tato situace nanejvýš znamená, že dotyčné opatření nepředstavuje jednotlivou podporu. Nevylučuje to však, aby bylo veřejné opatření považováno za systém podpory představující selektivní (a tudíž zvláštní) opatření, pokud vzhledem ke kritériím, jimiž se řídí jeho uplatňování, zvýhodňuje určité podniky nebo určitá odvětví výroby na úkor ostatních" ([13]). Podle Soudního dvora proto nelze zásahy státu posuzovat podle jejich účelu nebo cílů, nýbrž podle jejich účinků ([14]). V daném případě je režim ve skutečnosti selektivní.

(45) Za třetí, aby bylo opatření obecné povahy, musí být nejen založeno na objektivních a horizontálních kritériích, nýbrž nesmí být rovněž omezeno časově nebo s ohledem na oblast působnosti. Navzdory tvrzení Portugalska, že režim má obecnou povahu, je tento režim omezen z hlediska času i oblasti působnosti, včetně samotné povahy modelu připojištění, jak bylo objasněno v 43. bodě odůvodnění.

(46) Kritéria režimu nejsou rovněž v souladu s cílem a logikou opatření ([15]). I kdyby soukromí pojistitelé uplatňovali režim objektivně, na základě režimu jsou způsobilé pouze společnosti, u nichž během krize došlo k snížení jejich pojistného krytí. Společnosti, jimž soukromí pojistitelé úvěrové limity zcela zrušili, jsou z režimu vyloučeny. Navzdory cíli režimu, kterým je odstranit údajnou nedostupnost pojištění na soukromém trhu, se režim nevztahuje na společnosti, které jsou omezením možnosti soukromého pojištění na trhu zasaženy nejvíce. V tomto ohledu není návrh opatření vhodný k odstranění zjištěného selhání trhu.

(47) Na základě výše uvedených úvah jsou výhody, které jsou poskytnuty vývozcům a obchodním společnostem přihlášeným k režimu, selektivní.

([11]) Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 10. dubna 2008 ve věci T-233/04 *Nizozemské království* v. *Komise Evropských společenství*, Sb. rozh. 2008, s. II-00591, bod 88.

([12]) Rozsudek ve věci C-143/99 *Adria-Wien Pipeline GmbH* a *Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke GmbH* v. *Finanzlandesdirektion für Kärnten*, Sb. rozh. 2001, s. I-08365, bod 41.

([13]) Rozsudek Soudu prvního stupně (třetího rozšířeného senátu) ze dne 29. září 2000 ve věci T55/99, *Confederación Española de Transporte de Mercancías* v. *Komise*, Sb. rozh. II-3207, bod 40.

([14]) Rozsudek ve věci C-173/73 *Italská republika* v. *Komise Evropských společenství*, Sb. rozh. 1974, s. 00709, bod 13.

([15]) Rozsudek Soudu prvního stupně (pátého rozšířeného senátu) ze dne 10. dubna 2008 ve věci T233/04 *Nizozemské království* v. *Komise Evropských společenství*, Sb. rozh. 2008, s. II-00591, bod 88.

Ovlivnění obchodu a narušení hospodářské soutěže

(48) Co se týká ovlivnění obchodu, režim se vztahuje na vývozní transakce a domácí transakce s obchodovatelným zbožím.

(49) Zahrnutím domácích transakcí může režim potenciálně ovlivnit obchod mezi členskými sáty v míře, která by mohla značně narušit obchodní toky, například přesměrováním ekonomických činností od vývozu k domácím transakcím.

(50) Pokud jde o narušení hospodářské soutěže, podle judikatury Soudního dvora poukazuje samotná skutečnost, že konkurenceschopnost určitého podniku by byla posílena vůči soutěžícím podnikům získáním hospodářské výhody, kterou by jinak při svém běžném podnikání nezískal, na riziko narušení hospodářské soutěže ([16]).

(51) Jelikož se režim vztahuje na vývoz, přičemž jsou zahrnuty ostatní členské státy, opatření jednoznačně ovlivňuje obchodní toky mezi členskými státy, jelikož příjemcům usnadňuje vykonávání vývozní činnosti.

(52) Režim ovlivňuje obchod rovněž tím, že zahrnuje domácí transakce. Podle ustálené judikatury je nutno mít za to, že pokud podpora poskytnutá určitým členským státem posílí postavení společnosti vůči ostatním soutěžícím společnostem při obchodování v rámci Unie, ovlivňuje tato podpora obchod. V tomto ohledu může k určení toho, zda má podpora skutečný nebo potenciální dopad na hospodářskou soutěž a ovlivňuje obchod mezi členskými státy, sloužit skutečnost, že určité hospodářské odvětví bylo na úrovni EU liberalizováno. Navíc není nutné, aby se společnost, která je příjemcem podpory, sama podílela na obchodu v rámci Unie. Podpora poskytnutá členským státem určité společnosti může přispět k zachování či zvýšení činnosti na domácím trhu s tím, že společnosti usazené v ostatních členských státech mají méně možností proniknout na trh dotyčného členského státu. Posílení určitého podniku, který se až dosud na obchodu v rámci Unie nepodílel, jej může uvést do situace, která mu umožní proniknout na trh jiného členského státu ([17]).

(53) V daném případě opatření zvýhodňuje společnosti, které působí v různých odvětvích, jež jsou otevřena obchodu v rámci Evropské unie. I zvýhodnění domácích transakcí společností, které působí pouze na portugalském trhu, tudíž ovlivňuje obchod mezi členskými státy.

(54) Účelem opatření je mimoto podporovat komerční obchodní činnosti společností usazených v Portugalsku na rozdíl od podniků usazených v ostatních členských státech. Opatření proto může narušit hospodářskou soutěž na vnitřním trhu.

Závěr

(55) Tento režim proto představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Podporu lze považovat za slučitelnou se společným trhem, pokud splní jednu z výjimek stanovených ve Smlouvě.

6.2. SLUČITELNOST PODPORY PRO POJISTITELE

(56) Komise ve svém sdělení stanovila podmínky, za nichž lze podporu pro pojistitele ve formě státem podporovaných režimů pojištění krátkodobých vývozních úvěrů považovat za slučitelnou. V souvislosti s finanční krizí stanoví podmínky pro použití sdělení dočasný rámec.

([16]) Viz rozsudek ve věci 730/79 *Philip Morris Holland BV* v. *Komise*, Sb. rozh. 1980, s. 2671, bod 11.
([17]) Viz zejména věc C-222/04 *Cassa di Risparmio di Firenze*, Sb. rozh. 2006, s. I-289, body 141–143, a judikatura citovaná v tomto rozsudku.

(57) V bodě 2.5 sdělení v pozměněném znění ([18]) jsou „obchodovatelná rizika“ vymezena jako obchodní a politická rizika veřejných i neveřejných dlužníků, kteří mají sídlo v zemích uvedených v příloze ([19]) sdělení. Finanční výhody poskytnuté pojistitelům vývozních úvěrů, kteří uzavřou transakci považovanou za obchodovatelné riziko či poskytnou krytí pro takovouto transakci, jsou obvykle zakázány.

(58) V bodě 3.1 sdělení je uvedeno, že faktory, které mohou narušovat hospodářskou soutěž ve prospěch veřejných nebo veřejně podporovaných pojistitelů vývozních úvěrů, kteří kryjí obchodovatelná rizika, zahrnují právní a faktické státní záruky půjček nebo ztrát. Záruky tohoto druhu umožňují pojistitelům vypůjčit si s úrokovou sazbou nižší, než je úroková sazba běžná na trhu, anebo jim umožní vypůjčit si finanční prostředky vůbec. Kromě toho státní záruky zbavují pojistitele nutnosti zajistit se na soukromém trhu.

(59) Co se týká zemí, které nejsou uvedeny v příloze sdělení, tato rizika jsou „neobchodovatelná“ ve smyslu sdělení a na veřejnou podporu určenou na jejich krytí se sdělení nevztahuje.

(60) V bodě 4.2 sdělení je stanoveno, že „obchodovatelná rizika“ nemohou být kryta pojištěním vývozních úvěrů s podporou členských států. V bodě 4.4 sdělení je však uvedeno, že za určitých okolností mohou být tato rizika dočasně pojištěna veřejnými nebo veřejně podporovanými pojistiteli vývozních úvěrů. Zejména se v něm uvádí, že se rizika dlužníků, kteří mají sídlo v zemích uvedených v příloze sdělení, považují za dočasně neobchodovatelná pouze tehdy, pokud lze prokázat, že není dostupné soukromé pojistné krytí pro rizika, která jsou obecně považována za obchodovatelná. Členské státy, které chtějí využít tuto únikovou doložku, musí poskytnout zprávu o trhu a poskytnout důkazy předložené dvěma velkými, známými mezinárodními pojistiteli vývozních úvěrů a jedním vnitrostátním pojistitelem úvěrů, přičemž zmíněná zpráva i důkazy prokazují, že krytí rizik není na soukromém trhu pojištění k dispozici. Veřejně podporovaný pojistitel vývozních úvěrů musí mimoto pokud možno sjednotit pojistné sazby pro takováto neobchodovatelná rizika s pojistnými sazbami, které si za srovnatelná rizika účtují soukromí pojistitelé vývozních úvěrů, a poskytnout popis podmínek, které veřejný pojistitel vývozních úvěrů hodlá použít ke krytí daných rizik.

(61) V zájmu urychlení postupu zjednodušil dočasný rámec do 31. prosince 2010 důkazy, které musí členské státy předložit, aby prokázaly nedostupnost krytí. Za tímto účelem musely členské státy poskytnout důkazy předložené jedním velkým známým mezinárodním soukromým pojistitelem vývozních úvěrů a vnitrostátním pojistitelem úvěrů nebo alespoň čtyřmi zavedenými vývozci na domácím trhu. Platnost dočasného rámce byla prodloužena do 31. prosince 2011 ([20]).

Nedostupnost krytí

(62) Portugalsko předložilo řadu dopisů od vývozců, které prokazují, že jim u mnoha transakcí bylo odmítnuto krytí. Komise však v dopisech, které poskytly portugalské orgány, nenašla dostatečný důkaz o nedostupnosti krytí. Důvody uvedené v těchto dopisech jsou buď důvěrné, nebo se v nich výslovně uvádí, že důvodem odmítnutí je nedostatečná likvidita či špatná finanční situace zákazníka, což je běžná obchodní praxe na řádně fungujícím pojistném trhu. Portugalsko ve své odpovědi na rozhodnutí Komise ze dne 27. října 2010 o zahájení formálního vyšetřovacího řízení poskytlo údaje, které prokazují snížení počtu podniků, jež uzavřely pojištění (na konci roku 2009 činil pokles v porovnání s předchozím rokem 29,41 % a do září 2010 došlo k poklesu o dalších 12,53 %), a rovněž snížení hodnoty pojištěného portfolia (32,84 % pokles na konci roku 2009 v porovnání s předchozím rokem a do září 2010 pokles o dalších 22,36 %). Ze dvou dopisů soukromých pojistitelů, které Portugalsko poskytlo s odkazem na nedostupnost krytí na soukromém trhu, se v jednom z nich (dopis CESCE ze dne 22. listopadu 2010) uvádí, že se kvůli poklesu na nákupních trzích snížily rovněž potřeby podniků v oblasti financování. Údajné snížení pojištěných objemů proto není dostatečným důkazem nedostupnosti krytí na trhu.

(63) Je-li na soukromém trhu krytí skutečně nedostupné a stane-li se dostupným v případě, že částečné krytí poskytne stát, mohlo by to být známkou toho, že pojistitelé obdrželi státní podporu. Jelikož se trh přizpůsobuje především s ohledem na množství úvěrů, nikoli ceny (jak je objasněno v 35. bodě odůvodnění), dostupnost úvěrů vyplývající ze státní podpory umožňuje hospodářským subjektům, které již působí na trhu, udržet si své postavení.

([18]) Viz oprava zveřejněná v Úř. věst. C 217, 2.8.2001, s. 2.
([19]) Seznam zahrnuje země EU a OECD.
([20]) Úř. věst. C 6, 11.1.2011, s. 5.

Sladění sazeb pojistného se sazbami účtovanými soukromými pojistiteli úvěrů

(64) Sazby účtované v rámci režimu představují 60 % sazby, kterou stejnému zákazníkovi účtuje za krytí soukromý pojistitel. V rozporu s tvrzeními Portugalska lze riziko převedené v rámci režimu na stát považovat za vyšší než riziko, které kryje soukromý pojistitel samostatně. Je nutno připomenout, že se riziko nezaplacení zvyšuje s tím, jak se zvyšuje pojištěná částka. V případě vyšší částky pojistného krytí by proto vývozce souhlasil s uzavřením více obchodních transakcí s daným kupujícím. Celkový objem transakcí by mohl přesáhnout schopnost kupujícího splatit dotyčnou částku.

(65) Portugalské orgány se domnívají, že riziko dodatečných transakcí je nižší vzhledem k tomu, že se vývozce, který získal omezené pojistné krytí, pojistí nejprve s ohledem na nejrizikovější kupující; při vyšším krytí by se vývozce postupně pojišťoval s ohledem na méně rizikové kupující. Toto tvrzení však přehlíží skutečnost, že úvěrové limity jsou poskytnuty pro jednotlivého kupujícího, a vývozce tudíž nemá možnost použít celý poskytnutý limit výhradně pro nejméně věrohodné kupující.

(66) Tvrzení portugalských orgánů, že dodatečné pojištěné transakce jsou méně rizikové než transakce pojištěné soukromým pojistitelem, by mimoto vedlo k závěru, že soukromí pojistitelé akceptují při dané výši pojistného vyšší riziko, přičemž při stejné výši pojistného odmítají pojistit transakce s nižším rizikem. Pokud by bylo toto tvrzení pravdivé, pojistil by racionálně jednající soukromý pojistitel více transakcí, což by zvýšilo jeho příjmy z pojistného a současně snížilo riziko. Jinými slovy, tvrzení portugalských orgánů by naznačovalo neracionální chování soukromých pojistitelů, kteří by souhlasili s pojištěním rizikovější části portfolia místo méně rizikové části. Toto tvrzení proto nelze uznat.

(67) V důsledku vyššího rizika, na něž se opatření vztahuje, je stát vystaven vyšší očekávané konečné ztrátě než soukromý pojistitel, když poskytuje počáteční krytí a stanoví jeho cenu samostatně. V případě režimu připojištění, kdy je rozhodnutí o zvýšení krytí přijato až poté, co bylo stanoveno pojistné pro počáteční limit úvěrového pojištění, musí cena připojištění odrážet vyšší riziko možného nadměrného krytí. Tvrzení portugalských orgánů, podle něhož podniky provádějí negativní výběr, což zajišťuje, že rizikovější operace jsou kryty soukromým pojištěním, není doloženo žádnými konkrétními údaji ani známou tržní praxí. Nejběžnější forma soukromého pojištění vývozních úvěrů (pojištění na základě celkového obratu) vyžaduje, aby v rámci pojištění bylo pokryto celé portfolio prodejů na úvěr. Pojištěná společnost proto nemůže pojišťovat svá rizika selektivně. Komise se domnívá, že by cena doplňkového pojištění měla zohledňovat vyšší úroveň převzatého rizika. Cena by proto měla být vyšší než cena, kterou za základní krytí účtují soukromí pojistitelé.

(68) V daném případě jsou sazby účtované v rámci režimu nižší než stávající sazby na trhu s pojištěním vývozních úvěrů, což Portugalsko potvrdilo ve své odpovědi na rozhodnutí Komise ze dne 27. října 2010 o zahájení formálního vyšetřovacího řízení. Tato cena je rovněž nižší než tržní sazby v letech 2007 a 2008. Z tohoto důvodu není potvrzeno ani tvrzení portugalských orgánů, podle něhož cena odpovídá tržním sazbám před krizí. Cena by měla mimoto zohledňovat úroveň převzatého rizika. Cena by proto měla být ve skutečnosti vyšší než tržní cena.

(69) Na základě výše uvedených skutečností není režim vztahující se na pojistitele slučitelný se sdělením a dočasným rámcem.

6.3. SLUČITELNOST PODPORY PRO VÝVOZCE A TUZEMSKÉ OBCHODNÍ SPOLEČNOSTI

6.3.1. **Slučitelnost opatření zaměřeného na pojištění krátkodobých vývozních úvěrů**

(70) Ustanovení čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU, jež je použitelné za běžných tržních podmínek, a ustanovení čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU, které je použitelné v době vážné poruchy v hospodářství, umožňují považovat podpory za určitých podmínek za slučitelné s vnitřním trhem.

(71) Komise připomíná, že podle judikatury je nutno čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU vykládat restriktivně a musí se jednat o nápravu poruchy v celém hospodářství některého členského státu ([21]).

(72) V souladu se zásadami stanovenými v dočasném rámci (bod 5.1), jehož platnost byla prodloužena do 31. prosince 2012, musí opatření podpory splňovat níže uvedená kritéria, aby byla považována za slučitelná:

a. *Vhodnost* Podpora musí být dobře cílená, aby účinně splnila cíl, kterým je náprava vážné poruchy v hospodářství. Tak tomu není v případě, není-li opatření k odstranění poruchy vhodné.

b. *Nezbytnost* Opatření podpory musí být svou výší a formou nezbytné k dosažení cíle. Musí se tudíž jednat o minimální částku, která je nezbytná k dosažení cíle, a opatření musí mít formu, která je k nápravě poruchy nejvhodnější. Jinými slovy, pokud by k nápravě vážné poruchy v celém hospodářství postačovala nižší částka podpory nebo opatření ve formě, která méně narušuje hospodářskou soutěž, nebylo by dotyčné opatření nezbytné. Tato analýza je potvrzena v ustálené judikatuře Soudního dvora ([22]).

c. *Přiměřenost* Kladné účinky opatření je nutno náležitě uvážit s ohledem na narušení hospodářské soutěže, aby bylo narušení omezeno na minimum nezbytné k dosažení cílů těchto opatření. V čl. 107 odst. 1 SFEU jsou zakázána veškerá selektivní veřejná opatření, která mohou narušit obchod mezi členskými státy. Jakékoli odchylka podle ustanovení čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU, jež povoluje státní podporu, musí zajistit, aby byla tato podpora omezena na to, co je nezbytné k dosažení uvedeného cíle.

Vhodnost

(73) Jak je objasněno v 46. bodě odůvodnění, návrh režimu vylučuje společnosti, které jsou krizí zasaženy nejvíce, a režim proto není vhodný k odstranění údajného selhání trhu v podobě nedostupnosti soukromého krytí.

Nezbytnost a přiměřenost: sladění sazeb pojistného se sazbami účtovanými soukromými pojistiteli úvěrů

(74) Jak je uvedeno v 62. bodě odůvodnění, ačkoliv informace, které poskytlo Portugalsko, naznačují napětí na soukromém trhu s pojištěním úvěrů, neprokazují nedostupnost krytí. Nelze proto zjistit nezbytnost zásahu státu.

(75) Jak je objasněno v 21. a 64. bodě odůvodnění, sazby účtované v rámci režimu představují 60 % sazeb, které témuž zákazníkovi účtují za krytí soukromí pojistitelé.

76) Jak je vysvětleno v 65. až 67. bodě odůvodnění, v případě režimu připojištění, kdy je rozhodnutí o zvýšení krytí přijato až poté, co bylo stanoveno pojistné pro počáteční limit úvěrového pojištění, musí cena připojištění zohledňovat vyšší riziko možného nadměrného krytí.

(77) Cíle, kterým je poskytnutí údajně nedostupného pojistného krytí, by mohlo být dosaženo rovněž prostřednictvím režimu s cenou stanovenou tak, aby odrážela riziko, které převzal stát. Stanovení ceny v rámci režimu na základě nižšího pojistného, než je pojistné, které by za obdobná rizika účtoval trh, není přiměřené cíli režimu.

(78) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem nelze část režimu týkající se pojištění vývozních úvěrů považovat za slučitelnou podporu pro vývozce podle čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU a dočasného rámce.

(79) Co se týká čl. 107 odst. 3 písm. c), stejně jako v analýze slučitelnosti podle čl. 107 odst. 3 písm. b) platí všechna tvrzení ohledně vhodnosti, nezbytnosti a přiměřenosti. Podpora pro pojistitele vývozních úvěrů na základě režimu proto mění podmínky obchodu v míře, jež je v rozporu se společným zájmem.

([21]) Viz například rozsudek Soudu prvního stupně ve spojených věcech T-132/96 a T-143/96 *Freistaat Sachsen, Volkswagen AG* a *Volkswagen Sachsen GmbH* v. *Komise Evropských společenství*, Sb. rozh. 1999, s. II-3663, bod 167.

([22]) Viz rozsudek Soudního dvora ve věci 730/79 *Philip Morris Holland BV* v. *Komise* ze dne 17. září 1980, Sb. rozh. 1980, s. 2671, bod 17. Tato zásada byla nedávno znovu potvrzena v rozsudku Soudního dvora ve věci C-390/06 *Nuova Agricast Srl* v. *Ministero delle Attività Produttive* ze dne 15. dubna 2008, Sb. rozh. 2008, s. I-02577, bod 68.

6.3.2. **Slučitelnost režimu s ohledem na operace týkající se pojištění domácího obchodu**

(80) Pokud jde o uplatnění režimu na domácí transakce, pojištění domácího obchodu pod tržní cenu může obchodní transakce odchýlit od vývozu ve prospěch domácích transakcí a může mít významný dopad na dovoz. Za běžných tržních podmínek je proto státní podpora ve prospěch operací v rámci domácího obchodu přísně zakázána. Ustanovení čl. 107 odst. 3 písm. c) a b) SFEU však umožňují považovat za určitých podmínek podpory za slučitelné s vnitřním trhem. V této souvislosti stanoví kritéria pro slučitelnost opatření podpory v podobě pojištění krátkodobých vývozních úvěrů sdělení a dočasný rámec. Sdělení a dočasný rámec se však nevztahují na transakce v rámci domácího obchodu.

(81) Portugalsko však režim oznámilo podle dočasného rámce v souvislosti se současnou finanční krizí. Je proto nutno zjistit, zda by vzhledem k dalekosáhlým důsledkům současné hospodářské krize bylo možno režim považovat za slučitelný přímo podle čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU. Pokud ne, je poté nutno analyzovat, zda lze opatření považovat za slučitelné podle čl. 107 odst. 3 písm. c).

(82) Co se týká slučitelnosti podle čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU, toto ustanovení Komisi umožňuje prohlásit podpory za slučitelné s vnitřním trhem, pokud mají „napravit vážnou poruchu v hospodářství některého členského státu".

(83) Komise znovu opakuje, že ustanovení čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU je nutno uplatňovat restriktivně a že se musí jednat o nápravu poruchy, která se týká celého hospodářství některého členského státu ([23]). Komise rovněž připomíná, že (jak je uvedeno v 73. bodě odůvodnění) opatření musí splňovat zásady vhodnosti, nezbytnosti a přiměřenosti.

(84) Opatření bylo zavedeno v souvislosti se současnou finanční krizí a je časově omezené.

(85) Komise obdržela dopisy od vývozců a soukromých pojistitelů, které poukazují na snížení pojistného krytí u domácích transakcí. Portugalské orgány tvrdí, že poměr ztráty vzrostl na 102 %. Toto tvrzení však není přesvědčivé, jelikož růst vykazuje stálou tendenci od roku 2004, jak prokazují připomínky podané portugalskými orgány. Toto trvalé zvyšování poměru ztráty již před propuknutím finanční krize může naznačovat nikoli selhání trhu v oblasti financování domácího obchodu, nýbrž spíše strukturální problém na trhu. Komise proto nenašla žádné důkazy, že režim je vhodný k nápravě vážné poruchy v hospodářství, a má za to, že režim nelze prohlásit za slučitelný podle dočasného rámce nebo na základě čl. 107 odst. 3 písm. b).

(86) Pokud jde o slučitelnost opatření podle sdělení a čl. 107 odst. 3 písm. c), cílem režimu je odstranit nedostupnost krytí na pojistném trhu. Jelikož se však jedná o režim připojištění, který při výběru příjemce ponechává soukromým pojistitelům určitý prostor pro uvážení, vylučuje režim potenciálně z krytí společnosti, které jsou ve srovnatelné skutkové situaci jako společnosti, na něž se režim vztahuje, byly však krizí zasaženy více. V případě těchto vyloučených společností by bylo pojistné krytí zcela zrušeno na rozdíl od pouze částečného zrušení. Opatření mimoto příjemcům poskytuje nejen dodatečné krytí, nýbrž rovněž výhodu v podobě ceny, jelikož pojistné je nižší než tržní sazby. Jak již bylo uvedeno, sazby účtované v rámci režimu představují 60 % sazeb, které témuž zákazníkovi za krytí účtuje soukromý pojistitel, přičemž skutečnost, že limit krytí je zvýšen na dvojnásobek původního limitu, znamená vyšší riziko, které není v pojistném zohledněno. Výše ceny v rámci režimu není odůvodněná s ohledem na nutnost odstranit nedostupnost pojistného krytí. Vzhledem k možnému narušení hospodářské soutěže není režim přiměřený k dosažení uvedeného cíle.

(87) Komise proto dospěla k závěru, že státní podpora poskytnutá operacím týkajícím se pojištění domácího obchodu nesplňuje podmínky stanovené v čl. 107 odst. 3 písm. b) nebo c) SFEU a není slučitelná s vnitřním trhem.

([23]) Viz například rozsudek Soudu prvního stupně (druhého rozšířeného senátu) ve spojených věcech T-132/96 a T-143/96 *Freistaat Sachsen, Volkswagen AG* a *Volkswagen Sachsen GmbH* v. *Komise Evropských společenství,* Sb. rozh. 1999, s. II-3663, bod 167.

7. ZÁVĚR

(88) Na základě výše uvedených skutečností dospěla Komise k závěru, že režim poskytuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, kterou nelze prohlásit za slučitelnou s vnitřním trhem.

8. NAVRÁCENÍ PODPORY

(89) V čl. 14 odst. 1 nařízení (ES) č. 659/1999 ([24]) je stanoveno, že je-li v případech protiprávní podpory přijato záporné rozhodnutí, Komise rozhodne, že dotyčný členský stát učiní všechna nezbytná opatření, aby příjemce podporu navrátil. Navráceny musí být pouze podpory, které nejsou slučitelné s vnitřním trhem.

(90) Cíl navrácení podpory spočívá v obnovení situace, která existovala před poskytnutím podpory. Tohoto cíle je dosaženo, jakmile je neslučitelná podpora vrácena příjemci, kteří tak ztratí výhodu, kterou měli vůči svým soutěžitelům. Částka, která má být vrácena, musí umožnit vyloučení hospodářské výhody poskytnuté příjemcům.

(91) Za účelem přesného vyčíslení výše podpory je vzhledem ke skutečnosti, že pro odměnu za státní krytí není k dispozici odpovídající tržní cena, nutno stanovit náležitou referenční hodnotu. Jak je uvedeno v první odrážce bodu 4.2 sdělení Komise o zárukách ([25]), lze „grantový ekvivalent" záruky za půjčku v daném roce vypočítat stejným způsobem jako grantový ekvivalent zvýhodněné půjčky. Výši podpory lze proto vypočítat jako rozdíl mezi teoretickou tržní sazbou a sazbou získanou na základě státní záruky po odečtení zaplaceného pojistného.

(92) Pokud jde o podporu pro pojistitele, výhoda má podobu zachování podílu pojistitelů na trhu. V případě neexistence podpory mohl pojistné krytí poskytovat jiný účastník trhu. Jak je objasněno v 35. bodě odůvodnění, hospodářská soutěž na trhu je založena především na množství úvěrů, nikoli na cenách. Tržní praxe je mimoto taková, že se stanoví průměrná cena za celé portfolio, které je poté pojištěno u téhož pojistitele ([26]), aby se zamezilo účelovému využívání ze strany pojištěných společností. K účelovému využívání by mohlo dojít, pokud by pojištěná společnost platila průměrnou cenu pouze za zákazníky s vysokým rizikem a nepojistila by zákazníky s nižším rizikem, nebo zákazníky s nízkým rizikem pojistila u jiného pojistitele. Pokud by proto vývozcům poskytl krytí pro veškeré požadované úvěrové limity jiný účastník trhu, a to i za vyšší cenu, vývozci by pravděpodobně přesunuli veškeré své pojistné smlouvy k alternativnímu poskytovateli pojištění. Výhodou v peněžním vyjádření je ziskové rozpětí dosažené u objemu pojištěného jednotlivým soukromým pojistitelem snížené o náklady spojené s tímto objemem. Tyto prvky převedené na zisky, kterých dosáhli soukromí pojistitelé účastnící se režimu za období, během něhož stát poskytoval připojištění, by v případě neexistence režimu zaznamenal jiný účastník trhu. Podpora ve prospěch pojistitelů je proto vyčíslena jako zisky, kterých pojistitelé účastnící se režimu dosáhli za období, během něhož byl režim zaveden, v důsledku pojištění jednotlivých vývozců a domácích obchodních společností přihlášených k režimu. Výhoda pro zákazníky, kteří se přihlásili k režimu, by měla být vypočítána na úrovni jednotlivého pojistitele účastnícího se režimu a v případě, že zisk přesahuje částku *de minimis*, by měla být vrácena.

(93) Co se týká vývozců, příjemci by měli za státní krytí zaplatit odměnu podle tržních podmínek. Výši podpory je proto nutno vypočítat jako rozdíl mezi skutečnou tržní sazbou upravenou o změnu v úrovni rizika. Komise vypracovala metodu pro výpočet částky, jež má být navrácena (která je vysvětlena v příloze tohoto rozhodnutí), a to na základě přiměřených předpokladů a běžné tržní praxe. Podle této metody činí teoretická tržní cena za krytí poskytnuté státem 110 % ceny (vyjádřené jako sazba pojistného) účtované soukromým pojistitelem v případě každého jednotlivého vývozce. Jelikož cena účtovaná v rámci režimu činí 60 % pojistného účtovaného soukromým pojistitelem, rovná se částka, jež má být získána zpět v případě jednotlivých transakcí, částce, kterou stát účtoval v rámci režimu, vynásobené 5/6.

([24]) Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1).

([25]) Sdělení Komise o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory ve formě záruk, Úř. věst. C 155, 20.6.2008, s. 10.

([26]) Tato tržní praxe je založena na převládajícím používání produktů založených na celkovém obratu místo produktů založených na jednotlivém riziku.

(94) Částka uvedená v 93. bodě odůvodnění představuje částku, která má být vrácena, k níž se připočítají úroky narostlé ode dne, kdy byla podpora poskytnuta příjemcům (datum vydání jednotlivých záruk), do dne jejího skutečného navrácení. Úroky z částky, která má být navrácena, se vypočítají jako složený úrok podle kapitoly V nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ([27]), ve znění nařízení (ES) č. 271/2008 ([28]).

(95) Toto rozhodnutí musí být provedeno neprodleně, zejména s ohledem na navrácení veškerých jednotlivých podpor poskytnutých na základě režimu s výjimkou podpor, které splňují podmínky stanovené v nařízeních přijatých podle článků 1 a 2 nařízení Rady (ES) č. 994/98 ([29]) nebo v jiném schváleném režimu podpory, a to do výše maximální intenzity podpory nebo limitů podpory *de minimis* vztahujících se na tento druh podpory,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Státní podpora obsažená v režimu pojištění krátkodobých vývozních úvěrů na základě použití *legislativního nařízení č. 175/2008* ze dne 26. srpna 2008, *kterým se zřizuje Finova*, a *legislativního nařízení č. 211/1998* ze dne 16. července 1998, *kterým se stanoví pravidla použitelná na vzájemné záruční společnosti* (ve znění *legislativního nařízení č. 19/2001 ze dne 30. ledna 2001 a č. 309-A/2007 ze dne 7. září 2007*), kterou Portugalsko poskytlo protiprávně v rozporu s čl. 108 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie, není slučitelná s vnitřním trhem.

Článek 2

Jednotlivé podpory poskytnuté na základě režimu uvedeného v článku 1, které v době poskytnutí podpory splňovaly podmínky stanovené v nařízení přijatém podle článku 1 nařízení (ES) č. 994/98 nebo v jiném schváleném režimu podpory, jsou slučitelné s vnitřním trhem, a to do výše maximální intenzity podpory nebo limitů podpory *de minimis* vztahujících se na tento druh podpory.

Článek 3

1. Portugalsko získá od příjemců zpět neslučitelnou podporu uvedenou v článku 1.

2. Částky, které mají být navráceny, jsou úročeny ode dne, kdy byly pro příjemce uvolněny, do dne jejich skutečného navrácení.

3. Úroky se vypočtou jako složený úrok podle kapitoly V nařízení (ES) č. 794/2004 ve znění nařízení (ES) č. 271/2008.

4. Portugalsko okamžitě zruší režim uvedený v článku 1 a s účinkem ode dne oznámení tohoto rozhodnutí zruší rovněž veškeré dosud neprovedené platby podpory na základě režimu uvedeného v článku 1.

Článek 4

1. Navrácení podpory uvedené v článku 1 se provede s okamžitým účinkem.

2. Portugalsko zajistí, aby toto rozhodnutí bylo provedeno do čtyř měsíců ode dne oznámení tohoto rozhodnutí.

([27]) Nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1).

([28]) Nařízení Komise (ES) č. 271/2008 ze dne 30. ledna 2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 794/2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 82, 25.3.2008, s. 1).

([29]) Nařízení Rady (ES) č. 994/98 ze dne 7. května 1998 o použití článků 92 a 93 Smlouvy o založení Evropského společenství na určité kategorie horizontální státní podpory (Úř. věst. L 142, 14.5.1998, s. 1).

Článek 5

1. Do dvou měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí poskytne Portugalsko Komisi tyto informace:

a) seznam příjemců, kteří obdrželi podporu na základě režimu uvedeného v článku 1, a celkové částky podpory obdržené jednotlivými příjemci;

b) celkovou částku (jistinu a úroky), kterou má každý příjemce navrátit;

c) podrobný popis opatření již přijatých a plánovaných k dosažení souladu s tímto rozhodnutím;

d) doklady prokazující, že příjemcům bylo nařízeno podporu vrátit.

2. Portugalsko Komisi průběžně informuje o pokroku při provádění vnitrostátních opatření přijatých k provedení tohoto rozhodnutí, dokud není podpora uvedená v článku 1 zcela navrácena. Na žádost Komise předloží Portugalsko okamžitě informace o již přijatých a plánovaných opatřeních k dosažení souladu s tímto rozhodnutím. Poskytne rovněž podrobné informace o částkách podpory a úrocích z podpory, které již příjemci vrátili.

Článek 6

Toto rozhodnutí je určeno Portugalské republice.

V Bruselu dne 23. listopadu 2011.

Za Komisi
Joaquín ALMUNIA
místopředseda

PŘÍLOHA

CENY PŘIPOJIŠTĚNÍ OBCHODNÍCH TRANSAKCÍ

Pojistné za pojistné krytí je stanoveno tak, aby pokrývalo alespoň očekávané ztráty a správní náklady. Minimální pojistné, které by bylo přijatelné pro řádně fungující hospodářský subjekt, lze proto vyjádřit takto:

$P = Pst \times Ocek.Ztráta + adm = Pst \times (ExpozicePřiSelhání - SplatnáCástka) + adm$, kde:

P – pojistné účtované soukromými pojistiteli samostatně;

Pst – pravděpodobnost výskytu pojistné události;

Splatná částka (částka, která má být navrácena) – očekávaná částka, která má být navrácena, a to podle minulých údajů o trhu;

adm – správní náklady. V zájmu zjednodušení se v této analýze předpokládá, že se správní náklady rovnají nule (). Tento předpoklad neovlivňuje výsledek analýzy, jelikož správní náklady nejsou při stanovování výše pojistného rozhodujícím prvkem. Pokud jsou k dispozici spolehlivé údaje o správních nákladech, lze tuto proměnnou do analýzy snadno zahrnout.

(*Expozice při selhání – maximální výše ztráty, jíž by byla instituce vystavena v případě selhání protistrany.*)

V následujícím textu označuje dolní index „0“ proměnnou v případě neexistence zásahu státu (nebo před takovýmto zásahem) a dolní index „S“ označuje proměnnou v případě zásahu státu.

Z výše uvedeného vzorce lze odvodit, že:

$$\frac{P_S}{P_0} = \frac{Pst_S(Expozice_S - SplatnáCástka_S)}{Pst_0(Expozice_0 - SplatnáCástka_0)}$$

Podle definice:

$$SazbaProNavrácení = \frac{SplatnáCástka}{Expozice}$$

nebo $SazbaProNavrácení \times Expozice = SplatnáCástka$

Výraz je převeden takto:

$$\frac{P_S}{P_0} = \frac{Pst_S \times Expozice_S(1 - SazbaProNavrácení_S)}{Pst_0 \times Expozice_0(1 - SazbaProNavrácení_0)}$$

Charakteristickým znakem zkoumaného opatření je to, že krytí na základě režimu je nejvýše rovno nebo nižší než krytí poskytované soukromým (základním) pojistitelem v případě neexistence státní podpory (tj. státem podporované krytí je nejvýše rovno krytí poskytovanému soukromým pojistitelem). Pokud se v této fázi předpokládá, že se státem podporované krytí přesně rovná krytí poskytnutému soukromým pojistitelem, vyplývá z toho tento vztah: $Expozice_S = 2 \times Expozice_0$.

V tomto případě se výraz převede takto:

$$\frac{P_S}{2P_0} = \frac{Pst_S(1 - SazbaProNavrácení_S)}{Pst_0(1 - SazbaProNavrácení_0)}$$

Níže jsou vysvětleny důsledky toho, co je v odvětví známo jako „přeúvěrování“ s ohledem na náležitou cenu pojistného krytí obchodní transakce. Přeúvěrování lze zaznamenat jak na úrovni pravděpodobnosti selhání, tak na úrovni sazby pro navrácení podpory.

— Pravděpodobnost selhání

Pravděpodobnost selhání se zvyšuje s obchodní činností kupujícího. Obchodní úvěry a bankovní půjčky jsou nedokonalými náhradami: oboje lze zejména využít k rozšíření činnosti kupujícího/dlužníka. Proto stejně jako v případě bankovních půjček vytváří vyšší obchodní úvěr riziko přeúvěrování, tj. kupec rozšíří svou činnost více, než je ekonomicky efektivní. Na základě výše uvedených vzorců lze přeúvěrování vyjádřit jako:

$Pst_S \succ Pst_0$

Tato situace nastane zejména v případech, kdy je vývozce hlavním dodavatelem kupujícího. V tomto případě se ekonomická činnost kupujícího zvyšuje úměrně obchodní transakci uzavřené s pojištěným vývozcem, a tudíž se zvyšuje úměrně výši poskytnutého úvěrového krytí.

— Sazba pro navrácení podpory

Kvůli vyšší úvěrové expozici se zvyšuje rovněž částka, která má být navrácena. Vzhledem ke skutečnosti, že splatná částka závisí na hypotetických výnosech z likvidace, je však tato teoretická splatná částka omezena množstvím aktiv, které může kupující (nebo likvidátor) prodat za účelem uhrazení závazku z obchodního úvěru, a vzhledem k tomu, že množství aktiv je omezené, bude se sazba pro navrácení podpory zvyšovat méně, než by bylo úměrné růstu úvěrového krytí.

$SazbaProNavrácení_S = SazbaProNavrácení0 \times \alpha$, kde:

$0{,}5 \leq \alpha \leq 1$ (α=0,5, pokud se částka, která má být navrácena, nezvýší vůbec, je-li vývozci pro transakci s určitým kupujícím poskytnuto státní připojištění; α=1 v teoretickém případě, kdy se sazba pro navrácení podpory zvyšuje stejným tempem jako celkový úvěrový limit, který vývozce získal pro transakci s určitým kupujícím.)

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem lze vyvodit závěr, že $P_S \succ 2P_0$.

Pojistné, které má být zaplaceno za státní krytí, je proto vyšší než pojistné uhrazené soukromému pojistiteli za počáteční krytí.

Lze mít za to, že pojistné ve výši 110 % pojistného uhrazeného za počáteční krytí zohledňuje v přiměřené míře zvýšení pravděpodobnosti selhání a snížení sazby pro navrácení podpory. Tato výše pojistného by byla v souladu s cenou na trhu. Na základě schválených režimů vývozních úvěrů bylo zvýšení pojistného v případě přechodu z jedné kategorie rizika do jiné v rozmezí od 25 do 50 % ([1]).

Je-li $Expozice_S \prec 2Expozice_0$, P_S se úměrně snižuje (je však vždy vyšší než $P0$). K zohlednění tohoto činitele se v 93. bodě odůvodnění rozhodnutí předpokládá vyčíslení částky, která má být navrácena v případě jednotlivých transakcí, jako částka účtovaná státem, která je vynásobena 5/6, a to na základě následujícího odůvodnění. V rámci každé transakce stát účtuje 60 % sazby, kterou účtuje soukromý pojistitel, zatímco tržní cena by činila 110 % sazby účtované soukromým pojistitelem. Tržní pojistné se proto vypočítá tak, že se pojistné, které bylo skutečně uhrazeno státu, vydělí 60 % a vynásobí se 110 %. Od tohoto pojistného je nutno odečíst částku, která již byla státu zaplacena, aby se dospělo k částce, která má být navrácena.

$$UhrazenéPojistné \times \frac{110\,\%}{60\,\%} - UhrazenéPojistné = UhrazenéPojistné(\frac{110\,\%}{60\,\%} - 1) = UhrazenéPojistné \times \frac{5}{6}$$

([1]) Viz například rozhodnutí Komise týkající se finského pojištění krátkodobých vývozních úvěrů ve věci N 258/09.

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS